Euroopa Liidu
Teataja

ET
L-seeria

2025/2

8.1.2025

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV (EL) 2025/2,

27. november 2024,

millega muudetakse direktiivi 2009/138/EÜ seoses proportsionaalsuse, järelevalve kvaliteedi, aruandluse, pikaajaliste garantiimeetmete, makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendite, kestlikkusriskide ning konsolideerimisgrupi ja piiriülese järelevalvega ning millega muudetakse direktiive 2002/87/EÜ ja 2013/34/EL

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eriti selle artikli 53 lõiget 1, artiklit 62 ja artiklit 114,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut,

olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele,

võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust ([1]),

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ([2])

ning arvestades järgmist:

(1) Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2009/138/EÜ ([3]) kehtestati kindlustus- ja edasikindlustussektoris riskipõhisemad ja ühtlustatumad usaldatavusnõuded. Kõnealuse direktiivi mõne sätte suhtes kohaldatakse läbivaatamisklausleid. Selle direktiivi kohaldamine on aidanud oluliselt kaasa liidu finantssüsteemi tugevdamisele ning suurendanud kindlustus- ja edasikindlustusandjate vastupidavust mitmesugustele riskidele suhtes. Kuigi see direktiiv on väga põhjalik, ei käsitleta selles kõiki kindlakstehtud puudusi, mis kindlustus- ja edasikindlustusandjaid mõjutavad.

(2) COVID-19 pandeemia on põhjustanud suurt sotsiaal-majanduslikku kahju ning seetõttu on vaja liidu majandus kestlikult, kaasavalt ja õiglaselt taastada. Samuti on alles ilmnemas Venemaa Ukraina-vastase agressioonisõja majanduslikud ja sotsiaalsed tagajärjed. See on muutnud töö liidu poliitiliste prioriteetidega veelgi pakilisemaks, eelkõige selleks, et majandus toimiks inimeste hüvanguks ja saavutataks Euroopa rohelise kokkuleppe eesmärgid. Kindlustus- ja edasikindlustussektor võib pakkuda Euroopa ettevõtjatele erasektori rahastamisallikaid ja muuta majanduse vastupidavamaks, pakkudes kaitset mitmesuguste riskide vastu. Selle topeltrolli tõttu on sellel sektoril suur potentsiaal aidata kaasa liidu prioriteetide saavutamisele.

(3) Nagu on rõhutatud komisjoni 24. septembri 2020. aasta teatises „Inimeste ja ettevõtete hüvanguks toimiv kapitaliturgude liit“, on ettevõtlussektoris omakapitali osakaalu suurendamise toetamiseks tähtis motiveerida institutsionaalseid investoreid, eelkõige kindlustusandjaid, tegema pikemaajalisi investeeringuid. Selleks et hõlbustada kindlustusandjate osalemist liidu majanduse taastamise rahastamises, tuleks usaldatavusraamistikku kohandada, et võtta paremini arvesse kindlustustegevuse pikaajalisust. Eelkõige tuleks lihtsustada võimalust kasutada pikaajalises perspektiivis hoitavate omakapitaliinvesteeringute puhul solventsuskapitalinõude standardvalemi alusel arvutamisel soodsamat standardparameetrit, tingimusel et kindlustus- ja edasikindlustusandjad järgivad usaldusväärseid ja kindlaid kriteeriume, mis tagavad kindlustusvõtja kaitse ja finantsstabiilsuse. Selliste kriteeriumide eesmärk peaks olema tagada, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad suudavad vältida pikaajaliselt hoitavate aktsiate või osade sundmüüki, sealhulgas halvenenud turutingimustes. Kuna kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on sellise sundmüügi vältimiseks lai valik riskijuhtimisvahendeid, tuleks niisuguste kriteeriumide puhul sellise valiku olemasolu arvesse võtta ja mitte nõuda pikaajalise investeerimisvara seaduslikku ega lepingulist eraldamist, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad saaksid kasu soodsamatest omakapitaliinvesteeringute standardparameetritest. Lisaks peaks kindlustus- või edasikindlustusandja juhtkond võtma kirjaliku strateegia kaudu kohustuse järgida

([1]) ELT C 275, 18.7.2022, lk 45.
([2]) Euroopa Parlamendi 23. aprilli 2024. aasta seisukoht (*Euroopa Liidu Teatajas* seni avaldamata) ja nõukogu 5. novembri 2024. aasta otsus.
([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).

omakapitaliinstrumentide puhul, millesse ettevõtja investeerib, minimaalset hoidmisaega ja tõendama ettevõtja suutlikkust hoida neid omakapitaliinstrumente kogu kõnealuse hoidmisaja jooksul.

(4) Kohandused, mille puhul võetakse kindlustustegevuse pikaajalist iseloomu paremini arvesse, võivad solventsuskapitalinõude vähendamise tulemusena kaasa tuua vaba, olemasoleva kapitali suurenemise. Sel juhul ei peaks kindlustus- ja edasikindlustusandjad kaaluma vabastatud kapitali suunamist aktsionäride väljamaksetele või juhtimisboonustele, vaid peaksid püüdma suunata vabastatud kapitali tootlikesse investeeringutesse reaalmajanduses, et toetada majanduse taastumist ja liidu laiemaid poliitilisi eesmärke.

(5) Kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on vaba voli teha investeeringuid mitte ainult liidus, vaid kõikjal maailmas. Kolmandatesse riikidesse tehtavad investeeringud võivad edendada ka liidu või liikmesriikide üldist arenguabipoliitikat. Seepärast peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad tagama, et nende investeerimispoliitika kajastab eesmärke, mis on seatud maksualast koostööd mittetegevate jurisdiktsioonide ajakohastatud ELi loetelus, ning on kooskõlas eesmärkidega, mis on seoses suure riskiga kolmandate riikidega seatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis (EL) 2015/849 ([4]).

(6) Komisjon võttis oma 11. detsembri 2019. aasta teatises Euroopa rohelise kokkuleppe kohta kohustuse integreerida kliima- ja keskkonnariskide juhtimine paremini liidu usaldatavusraamistikku. Euroopa roheline kokkulepe on liidu uus majanduskasvu strateegia, mille eesmärk on muuta liit nüüdisaegse, ressursitõhusa ja konkurentsivõimelise majandusega ühiskonnaks, kus 2050. aastaks ei ole enam kasvuhoonegaaside netoheidet. See aitab kaasa eesmärgile ehitada üles inimeste hüvanguks toimiv majandus, tugevdada liidus sotsiaalset turumajandust, aidata tagada, et liit on tulevikuks valmis ning tagab stabiilsuse, töökohad, majanduskasvu ja investeeringud. Komisjon pani oma 4. märtsi 2020. aasta Euroopa kliimamääruse ettepanekus ette muuta liidus siduvaks eesmärk saavutada 2050. aastaks kliimaneutraalsus ja kliimamuutustele vastupanu võime. Euroopa Parlament ja nõukogu võtsid selle ettepaneku vastu ning see jõustus 29. juulil 2021 ([5]). Komisjoni eesmärki tagada liidu üleilmne juhtpositsioon 2050. aasta eesmärkide saavutamisel korrati 2021. aasta tulevikusuundade strateegilise analüüsi aruandes, milles nimetatakse strateegilise tegevusvaldkonnana vastupidava ja tulevikukindla majandus- ja finantssüsteemi ülesehitamist.

(7) Euroopa rohelise kokkuleppe eesmärkide saavutamisel on keskne roll ELi kestliku rahanduse raamistikul ning keskkonnaalaseid õigusakte peaks täiendama kestliku rahanduse raamistik, mis suunab vahendeid kliima- ja keskkonnariske vähendavate investeeringute tegemisse. Komisjon võttis oma 6. juuli 2021. aasta teatises „Kestlikule majandusele ülemineku rahastamise strateegia“ kohustuse teha ettepanek muuta direktiivi 2009/138/EÜ, et kestlikkusriskid järjepidevalt kindlustusandjate riskijuhtimisse integreerida, nõudes kindlustusandjatelt kliimamuutuste stsenaariumide analüüsi.

(8) Vastupanuvõime parandamiseks ja kestlikkuse toetamiseks, eelkõige seoses kestlikkusaruandlusega, on hiljuti esitatud ja vastu võetud mitu seadusandlikku akti, mis kõik mõjutavad kindlustus- ja edasikindlustussektorit, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) 2019/2088 ([6]), Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv (EL) 2022/2464 ([7]) ning direktiiv, mis käsitleb äriühingute kestlikkusalast hoolsuskohustust ja millega muudetakse direktiivi (EL) 2019/1937.

(9) Käesoleva muutmisdirektiivi peamine eesmärk on veelgi integreerida liidu kindlustuse siseturgu. Kindlustuse siseturu integreerimine suurendab konkurentsi ja kindlustustoodete kättesaadavust kõigis liikmesriikides ning sellest võidavad ettevõtjad ja tarbijad. Pärast direktiivi 2009/138/EÜ kohaldamise algust kindlustuse siseturul aset leidnud kindlustusandjate maksejõuetuse juhtumid toovad esile vajaduse suurendada järelevalve järjepidevust ja ühtsust kogu liidus. Teenuste osutamise vabaduse ja asutamisõiguse alusel tegutsevate kindlustus- ja edasikindlustusandjate järelevalvet tuleks veelgi parandada, ilma et see kahjustaks eesmärki jätkata kindlustuse siseturu integreerimist järjepideva tarbijakaitse ja ausa konkurentsi tagamiseks kogu siseturul.

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. juuni 2021. aasta määrus (EL) 2021/1119, millega kehtestatakse kliimaneutraalsuse saavutamise raamistik ning muudetakse määruseid (EÜ) nr 401/2009 ja (EL) 2018/1999 (Euroopa kliimamäärus) (ELT L 243, 9.7.2021, lk 1).

([6]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2088, mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris (ELT L 317, 9.12.2019, lk 1).

([7]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. detsembri 2022. aasta direktiiv (EL) 2022/2464, millega muudetakse määrust (EL) nr 537/2014, direktiivi 2004/109/EÜ, direktiivi 2006/43/EÜ ja direktiivi 2013/34/EL seoses äriühingute kestlikkusaruandlusega (ELT L 322, 16.12.2022, lk 15).

(10) Direktiiviga 2009/138/EÜ jäetakse teatavad ettevõtjad nende suuruse tõttu direktiivi kohaldamisalast välja. Pärast direktiivi 2009/138/EÜ kohaldamise esimesi aastaid ja tagamaks, et seda ei kohaldata väiksemate ettevõtjate suhtes põhjendamatult, on asjakohane need erandid läbi vaadata ning kõnealuseid künniseid suurendada, nii et väikesed ettevõtjad, kes vastavad teatavatele tingimustele, jäävad kõnealuse direktiivi kohaldamisalast välja. Nagu see kehtib juba direktiivi 2009/138/EÜ kohaldamisalast välja jäetud kindlustusandjate puhul, peaks sellistest suurendatud künnistest kasu saavatel ettevõtjatel olema nimetatud direktiivi alusel võimalik säilitada ja taotleda tegevusluba selles sätestatud ühtse tegevusloa kasutamiseks ning liikmesriikidel peaks olema võimalik kohaldada direktiivi 2009/138/EÜ kohaldamisalast välja jäetud kindlustusandjate suhtes nimetatud direktiivi sätetega sarnaseid või identseid sätteid.

(11) Direktiivi 2009/138/EÜ ei kohaldata abistamisteenuste suhtes, mis vastavad kõnealuse direktiivi artikli 6 lõikes 1 sätestatud tingimustele. Esimene tingimus on, et tegemist on abistamisteenusega, mida osutatakse maanteesõidukiga seotud sellise õnnetuse või rikke korral, mis juhtub abistamisteenuseid pakkuva kindlustusandja asukohaliikmesriigi territooriumil. See säte võib muu hulgas tähendada, et kui õnnetus või rike juhtub vahetult teisel pool piiri, kehtib maanteesõidukite abistamisteenuste osutajatele kindlustusandja tegevusloa omamise nõue, mis võib abistamisteenuse osutamist põhjendamatult pärssida. Seetõttu on asjakohane see tingimus läbi vaadata. Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 6 lõike 1 punktis a sätestatud tingimust tuleks seega laiendada maanteesõidukiga seotud õnnetustele või riketele, mis võivad aeg-ajalt juhtuda abistamisteenuseid pakkuva kindlustusandja asukohaliikmesriigi naaberriigis.

(12) Ühes liikmesriigis tegevuse alustamiseks esitatud taotlusi ning selliste taotluste hindamise tulemusi käsitlev teave võib anda olulist teavet teistes liikmesriikides esitatud taotluste hindamiseks. Seetõttu peaks taotluse esitaja teavitama asjaomast järelevalveasutust, kui teises liikmesriigis on tema tegevusloataotlus tagasi lükatud või tegevusluba kehtetuks tunnistatud.

(13) Enne tegevusloa andmist kindlustus- või edasikindlustusandjale, kes on teises liikmesriigis asuva ettevõtja tütarettevõtja või kes hakkab olema sama füüsilise või juriidilise isiku kontrolli all kui teises liikmesriigis asuv kindlustus- või edasikindlustusandja, peaks tegevusluba andva liikmesriigi järelevalveasutus konsulteerima kõigi asjaomaste liikmesriikide järelevalveasutustega. Pidades silmas kindlustuse konsolideerimisgruppidena tegutsemise kasvu eri liikmesriikides, on vaja parandada liidu õiguse ühtset kohaldamist ja järelevalveasutuste teabevahetust, eelkõige enne tegevusloa andmist. Kui on vaja konsulteerida mitme järelevalveasutusega, peaks seetõttu igal asjaomasel järelevalveasutusel olema õigus taotleda selle liikmesriigi järelevalveasutuselt, kus konsolideerimisgrupi tulevase kindlustus- või edasikindlustusandja tegevusloa menetlemine toimub, tegevusloa taotluse ühist hindamist. Tegevusloa andmise otsuse tegemise pädevus jääb päritoluliikmesriigi järelevalveasutusele, milles asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja luba taotleb. Kuid selle otsuse tegemisel tuleks ühise hindamise tulemusi arvesse võtta.

(14) Direktiivi 2009/138/EÜ tuleks kohaldada kooskõlas proportsionaalsuse põhimõttega. Selleks et hõlbustada direktiivi proportsionaalset kohaldamist keskmisest väiksemate ja vähem keerukate ettevõtjate suhtes ning tagada, et nende suhtes ei kohaldata ebaproportsionaalselt koormavaid nõudeid, on vaja ette näha riskipõhised kriteeriumid, mis võimaldavad need ettevõtjad kindlaks teha.

(15) Riskipõhiseid kriteeriume täitvaid ettevõtjaid peaks saama liigitada väikesteks ja mittekeerukateks ettevõtjateks lihtsa teatamismenetluse alusel. Kui järelevalveasutus ei ole piiratud aja jooksul pärast sellist teatamist esitanud sellisele liigitamisele vastuväidet igakülgselt põhjendatud alustel, mis on seotud asjakohaste kriteeriumide hindamisega, tuleks asjaomast ettevõtjat käsitada väikese ja mittekeerukana. Kui ettevõtja on liigitatud väikeseks ja mittekeerukaks, tuleks tema suhtes põhimõtteliselt automaatselt rakendada kindlaksmääratud proportsionaalsusmeetmeid, mis käsitlevad aruandlust, avalikustamist, juhtimist, kirjalike strateegiate läbivaatamist, tehniliste eraldiste arvutamist, oma riskide ja maksevõime hindamist ning likviidsusriski juhtimise kavu.

(16) Erandina proportsionaalsusmeetmete automaatsest rakendamisest peaks järelevalveasutustel, kel on konkreetse väikese ja mittekeeruka ettevõtja riskiprofiili suhtes tõsiseid kahtlusi, olema õigus nõuda, et asjaomane ettevõtja hoiduks ühe või mitme proportsionaalsusmeetme kasutamisest. Sellist õigust võib kasutada, kui järelevalveasutused teevad kindlaks, et enam ei täideta solventsuskapitalinõuet, kui esineb nõuete täitmata jätmise oht, kui ettevõtja riskiprofiil muutub märkimisväärselt või kui ettevõtja juhtimissüsteem ei ole tõhus.

(17) On asjakohane, et proportsionaalsusmeetmeid saaksid kasutada ka ettevõtjad, keda ei liigitata väikesteks ja mittekeerukateks, kuid kelle puhul on mõned direktiivi 2009/138/EÜ nõuded liiga kulukad ja keerukad, pidades silmas selliste ettevõtjate äritegevusega seotud riske. Sellistel ettevõtjatel tuleks juhtumipõhise analüüsi alusel ja nende järelevalveasutuse eelneval heakskiidul proportsionaalsusmeetmete kasutamist lubada.

(18) Selleks et vältida kindlustus- ja edasikindlustusandjate liigset koormust, on äärmiselt oluline proportsionaalsuse põhimõtte igakülgne rakendamine. Seepärast peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjad teavitama oma järelevalveasutust üksnes juhul, kui nende rakendatavate proportsionaalsusmeetmete ulatus on muutunud.

(19) Kaptiivkindlustus- ja kaptiivedasikindlustusandjatel, kes kindlustavad üksnes neid riske, mis on seotud selle tööstus- või ärigrupiga, millesse nad kuuluvad, on eriline riskiprofiil, mida tuleks arvesse võtta teatavate nõuete kindlaksmääramisel, eelkõige mis puudutab oma riskide ja maksevõime hindamist, avalikustamist ja seotud volituste andmist komisjonile, et selliseid nõudeid käsitlevat korda veelgi täpsustataks. Lisaks peaksid kaptiivkindlustus- ja kaptiivedasikindlustusandjad saama kasutada proportsionaalsusmeetmeid ka siis, kui nad on liigitatud väikesteks ja mittekeerukateks ettevõtjateks.

(20) On oluline, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad säilitaksid hea finantsseisundi. Selleks nähakse direktiiviga 2009/138/EÜ ette finantsjärelevalve kindlustus- ja edasikindlustusandja maksevõime, tehniliste eraldiste moodustamise, varade ja nõuetekohaste omavahendite üle. Kindlustus- või edasikindlustusandja juhtimissüsteem on aga samuti oluline tegur, mis tagab kindlustus- või edasikindlustusandja rahalise usaldusväärsuse. Selleks tuleks kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsjärelevalve raames nõuda järelevalveasutustelt juhtimissüsteemi korrapärast läbivaatamist.

(21) Järelevalveasutustel peaks olema õigus saada igalt järelevalve alla kuuluvalt kindlustus- ja edasikindlustusandjalt ning nende konsolideerimisgruppidelt vähemalt iga kolme aasta järel regulaarne kirjeldav aruanne, mis sisaldab teavet äritegevuse ja tulemuste, juhtimissüsteemi, riskiprofiili ja kapitalijuhtimise kohta ning muud solventsuse seisukohast olulist teavet. Selleks et kõnealust aruandlusnõuet kindlustuse ja edasikindlustuse konsolideerimisgruppide jaoks lihtsustada, peaks teatavatel tingimustel olema võimalik esitada konsolideerimisgrupi ja selle tütarettevõtjatega seotud regulaarse järelevalvelise aruande teave agregeeritult kogu konsolideerimisgrupi kohta.

(22) Tuleks tagada, et kui järelevalveasutused võimaldavad aruandluskohustusest vabastusi ja leevendusi, käsitlevad nad prioriteetsena väikeseid ja mittekeerukaid ettevõtjaid. Seda liiki ettevõtjate puhul peaks teatamismenetlus, mida kohaldatakse väikeseks ja mittekeerukaks ettevõtjaks liigitamise puhul, tagama piisava kindluse selles osas, mis puudutab aruandluse kohustusest vabastamist või selle kohustuse leevendamist.

(23) Aruandluse ja avalikustamise tähtajad peaksid olema direktiivis 2009/138/EÜ selgelt sätestatud. Tuleks siiski tunnistada, et erandlikud asjaolud, nimelt tervisealased hädaolukorrad, looduskatastroofid ja muud äärmuslikud sündmused, võivad teha kindlustus- ja edasikindlustusandjate jaoks võimatuks selliste aruannete ja teabe esitamise kehtestatud tähtaegade jooksul. Seepärast tuleks anda komisjonile volitus pikendada sellises olukorras kõnealuseid tähtaegu pärast konsulteerimist Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 ([8]) asutatud Euroopa Järelevalveasutusega (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA)).

(24) Direktiivis 2009/138/EÜ on sätestatud, et järelevalveasutused peavad hindama, kas kindlustus- või edasikindlustusandjat juhtima või selles põhifunktsiooni täitma määratud uus isik on sobiv ja vastab nõuetele. Kindlustus- või edasikindlustusandjat juhtivad või selles põhifunktsiooni täitvad isikud peaksid aga olema kogu aeg sobivad ja vastama nõuetele. Sobivuse ja nõuetekohasuse nõuete täitmata jätmise korral peaks järelevalveasutustel olema õigus võtta meetmeid, näiteks asjakohasel juhul kõrvaldada asjaomane isik sellelt ametikohalt.

(25) Kuna kindlustustegevus võib põhjustada või võimendada ohtu finantsstabiilsusele, peaksid kindlustus- ja edasikindlustusandjate kindlustusriskide hindamise, investeeringute juhtimise ja riskijuhtimistegevus hõlmama makrotasandi usaldatavuse kaalutlusi ja analüüsi. Sellega seoses tuleks arvesse võtta teiste turuosaliste võimalikku

([8]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).

käitumist, selliseid makromajanduslikke riske nagu krediiditsükli langus või turu likviidsuse vähenemine ja teatavate varaliikide, vastaspoolte või sektorite ülemääraseid kontsentratsioone turu tasandil.

(26) Järelevalveasutuse taotluse korral tuleks kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt nõuda, et nad võtaksid oma riskide ja maksevõime hindamisel arvesse asjakohast makrotasandi usaldatavusteavet, mille on esitanud järelevalveasutused. Selleks et tagada selliste täiendavate makrotasandi usaldatavusnõuete ühtne kohaldamine, peaks EIOPA töötama välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, millega määratakse kindlaks kriteeriumid, mida riiklik järelevalveasutus peab arvesse võtma, kui ta teeb kindlaks, milliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes tuleks meedet kohaldada. Järelevalveasutused peaksid analüüsima nende enda jurisdiktsioonis tegutsevate kindlustus- ja edasikindlustusandjate, kellelt nõutakse makrotasandi usaldatavusteabe arvessevõtmist, oma riskide ja maksevõime hindamise tulemusi, need koondama ning andma kindlustus- ja edasikindlustusandjatele teavet asjaolude kohta, mida tuleks oma riskide ja maksevõime hindamisel tulevikus arvesse võtta, eelkõige seoses süsteemsete riskidega. Liikmesriigid peaksid tagama, et kui nad annavad asutusele või organile makrotasandi usaldatavusjärelevalve volitused, jagatakse järelevalveasutuste tehtud makrotasandi usaldatavusnõuete hindamiste tulemusi ja järeldusi kõnealuse makrotasandi usaldatavusjärelevalvet tegeva asutusega.

(27) Kooskõlas Rahvusvahelise Kindlustusjärelevalve Assotsiatsiooni poolt 2011. aastal vastu võetud kindlustusjärelevalve üldpõhimõtetega peaks liikmesriikide järelevalveasutustel olema võimalik tuvastada, jälgida ja analüüsida turu- ja finantsmuutusi, mis võivad mõjutada kindlustus- ja edasikindlustusandjaid ning kindlustus- ja edasikindlustusturge, ning nad peaksid seda teavet üksikute kindlustus- või edasikindlustusandjate järelevalves kasutama. Nende ülesannete täitmisel peaksid järelevalveasutused asjakohasuse korral kasutama teavet, mis on saadud teistelt järelevalveasutustelt ja mida need teised järelevalveasutused on saanud.

(28) Makrotasandi usaldatavusjärelevalve volitustega asutused või organid vastutavad makrotasandi usaldatavuspoliitika eest oma riigi kindlustus- ja edasikindlustusturul. Makrotasandi usaldatavuspoliitikat võib ellu viia järelevalveasutus või muu asutus või organ, kellele see on tehtud ülesandeks.

(29) Selleks et teha kindlaks, jälgida ja analüüsida finantssüsteemi stabiilsust ohustavaid võimalikke riske, mis võivad mõjutada kindlustus- ja edasikindlustusandjaid, ning võtta meetmeid nende riskide tõhusaks ja asjakohaseks käsitlemiseks, on oluline hea koordineerimine järelevalveasutuste ning makrotasandi usaldatavusjärelevalvet tegevate asjaomaste organite ja asutuste vahel. Asutuste koostöö eesmärk peaks olema ka igasuguse dubleeriva või ebajärjekindla tegevuse vältimine.

(30) Järelevalveasutuste ja maksuhaldurite teabevahetust ei tohiks takistada. Selline teabevahetus peaks olema kooskõlas liikmesriigi õigusega ning seda teavet tuleks juhul, kui see teave pärineb teisest liikmesriigist, vahetada üksnes selle asutuse selgesõnalisel nõusolekul, kust asjaomane teave pärineb.

(31) Direktiiviga 2009/138/EÜ on ette nähtud, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad oma äristrateegia lahutamatu osana läbi viima perioodilise oma riskide ja maksevõime hindamise. Mõningaid riske, näiteks kliimamuutustega seotud riske, on keeruline kvantifitseerida või need realiseeruvad perioodi jooksul, mis on pikem kui solventsuskapitalinõude kalibreerimiseks kasutatud periood. Neid riske saab oma riskide ja maksevõime hindamisel paremini arvesse võtta. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on oluline kokkupuude kliimamuutustega seotud riskidega, tuleks neilt nõuda, et nad analüüsiksid asjakohaste ajavahemike järel ning oma riskide ja maksevõime hindamise osana kliimamuutustega seotud riskide pikaajaliste stsenaariumide mõju nende äritegevusele. Sellised analüüsid peaksid olema proportsionaalsed ettevõtjate äritegevusele omaste riskide laadi, ulatuse ja keerukusega. Kuigi kliimamuutustega seotud riskidega kokkupuute olulisuse hindamist tuleks nõuda kõigilt kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt, ei tohiks väikestelt ja mittekeerukatelt ettevõtjatelt nõuda pikaajaliste kliimastsenaariumide analüüse.

(32) Ettevõtjad peaksid välja töötama spetsiaalsed kestlikkusteguritest tulenevate finantsriskide käsitlemise kavad ja nende kavade rakendamist jälgima. Kui konsolideerimisgrupp peab koostama sellise kava konsolideerimisgrupi tasandil, tuleks tagada, et konsolideerimisgrupi kindlustus- ja edasikindlustusandjatest tütarettevõtjatelt ei nõuta sellise kava koostamist individuaalsel tasandil, kui konsolideerimisgrupi tasandi kavas on asjaomaste tütarettevõtjate kõiki asjakohaseid aspekte arvesse võetud.

(33) Direktiiviga 2009/138/EÜ nõutakse vähemalt kord aastas olulise teabe avalikustamist solventsuse ja finantsseisundi aruandes. See aruanne on suunatud ühelt poolt kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele ning teiselt poolt analüütikutele ja muudele turuspetsialistidele. Nende kahe rühma vajaduste ja ootuste täitmiseks tuleks aruande sisu jagada kahte ossa. Esimene osa, mis on suunatud peamiselt kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele, peaks

sisaldama äritegevuse, tulemuslikkuse, kapitalijuhtimise ja riskiprofiili põhiteavet. Teine osa, mis on suunatud muudele turuspetsialistidele, peaks sisaldama üksikasjalikku teavet äritegevuse ja juhtimissüsteemi kohta, konkreetset teavet tehniliste eraldiste ja muude kohustiste kohta, solventsuse positsiooni ning muid selle valdkonna analüütikute jaoks olulisi andmeid.

(34) Kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on parima hinnangu arvutamiseks võimalik asjakohast riskivaba intressikõverat korrigeerida vastavalt nende varade hinnavahe muutustele pärast järelevalveasutuse heakskiitu (kattuvuse kohandus) või vastavalt kindlustus- ja edasikindlustusandjate hoitavate varade keskmisele hinnavahe muutusele asjaomases valuutas või riigis (volatiilsusega korrigeerimine). Solventsuse ja finantsseisundi aruande see osa, mis on suunatud kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele, peaks sisaldama ainult teavet, mis on eeldatavasti asjakohane keskmise kindlustusvõtja või soodustatud isiku otsuste tegemisel. Kuigi kindlustus- ja edasikindlustusandjad peaksid avalikustama, millist mõju avaldab kattuvuse kohanduse, volatiilsusega korrigeerimise ning riskivabasid intressimäärasid ja tehnilisi eraldisi käsitlevate üleminekumeetmete rakendamata jätmine nende finantsseisundile, ei tohiks sellist avalikustamist pidada keskmise kindlustusvõtja või soodustatud isiku jaoks otsuste tegemisel asjakohaseks. Seepärast ei peaks seda avalikustama solventsuse ja finantsseisundi aruande selles osas, mis on suunatud kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele, vaid selles osas, mis on suunatud turuspetsialistidele.

(35) Avalikustamisnõuded ei tohiks olla kindlustus- ja edasikindlustusandjatele ülemäära koormavad. Selleks tuleks direktiivi 2009/138/EÜ lisada mõned lihtsustamis- ja proportsionaalsusmeetmed, eelkõige juhul, kui need ei ohusta kindlustus- ja edasikindlustusandjate esitatavate andmete loetavust. Lisaks tuleks muuta Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/34/EL, ([9]) et väikestel ja mittekeerukatel ettevõtjatel oleks võimalik vähendada oma kestlikkusaruandlust vastavalt kõnealuses direktiivis sätestatud VKEde lihtsustatud kestlikkusaruandluse standarditele.

(36) Selleks et üldsusele avaldatav teave oleks võimalikult täpne, tuleks solventsuse ja finantsseisundi aruande mõned osad auditeerida. Selline auditeerimisnõue peaks hõlmama vähemalt bilanssi, mida hinnatakse vastavalt direktiivis 2009/138/EÜ sätestatud hindamiskriteeriumidele.

(37) Kuna eeldatavasti ei ole väikesed ja mittekeerukad ettevõtjad liidu finantsstabiilsuse seisukohast olulised, on asjakohane lisada nende suhtes kohaldatavatesse proportsionaalsusmeetmetesse vabastus solventsuse ja finantsseisundi aruande auditeerimise nõudest. Samamoodi on kaptiivkindlustus- ja kaptiivedasikindlustusandjate erilise riskiprofiili ja eripära tõttu asjakohane neile kõnealust auditeerimise nõuet mitte kehtestada. Kuid liikmesriikidel, kes juba kohaldavad auditeerimisnõudeid, mis hõlmavad kõiki ettevõtjaid või muid solventsuse ja finantsseisundi aruande osi kui bilanssi, peaks olema võimalik selliste nõuete kohaldamist jätkata.

(38) Tuleks tunnistada, et kuigi auditeerimisnõue on kasulik, on see kõigile ettevõtjatele lisakoormus. Seepärast tuleks kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning kindlustuse ja edasikindlustuse konsolideerimisgruppide iga-aastase aruandluse ja avalikustamise tähtaegu pikendada, et anda neile piisavalt aega auditeeritud aruannete koostamiseks.

(39) EIOPA suunistes finantsstabiilsuse eesmärgil toimuva aruandluse kohta on juba esitatud kriteeriumid selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate kindlaksmääramiseks, kes on liidu finantssüsteemide stabiilsuse seisukohast olulised.

(40) Tuleks tagada, et valikuõiguste ja tagatistega lepingute tehniliste eraldiste arvutamise meetodid on proportsionaalsed kindlustusandja riskide laadi, ulatuse ja keerukusega. Sellega seoses tuleks ette näha mõned lihtsustused.

(41) Kapitalikulu tuleks direktiivi 2009/138/EÜ ja selle alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktide vastuvõtmise ajal kehtestatud tasemega võrreldes vähendada, kuid samal ajal tuleb säilitada piisav kindlustusvõtjate konservatiivsuse ja kaitse tase. Lisaks tuleks riskimarginaali arvutamisel arvesse võtta riskide ajalist sõltuvust ja vähendada

([9]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).

riskimarginaali suurust, eelkõige pikaajaliste kohustiste puhul, vähendades nii riskimarginaali tundlikkust intressimäära muutuste suhtes. Seepärast tuleks kasutusele võtta eksponentsiaalne ja ajapõhine element.

(42) Direktiivi 2009/138/EÜ kohaselt tuleb riskimarginaali arvutamiseks kindlaks määrata kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste toetamiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite summa ning kapitalikulu määr peab olema võrdne asjakohasest riskivabast intressimäärast kõrgema täiendava määraga, mida kindlustus- või edasikindlustusandja peaks kandma, kui ta omaks sellises koguses nõuetekohaseid omavahendeid. Direktiiv 2009/138/EÜ nõuab ka kapitalikulu määra korrapärast läbivaatamist. Selleks tuleks läbivaatamise käigus tagada, et kapitalikulu määr jääks riskipõhiseks ega ületaks 5 %.

(43) Asjakohase riskivaba intressikõvera kindlaksmääramisel peaks asjaomastest finantsinstrumentidest saadud teabe kasutamine olema tasakaalus kindlustus- ja edasikindlustusandjate suutlikkusega maandada finantsinstrumentidest tulenevat intressiriski. Eelkõige võib juhtuda, et väiksematel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel ei ole suutlikkust maandada intressiriski muude instrumentidega kui võlakirjad, laenud või sarnased fikseeritud rahavooga varad. Seepärast tuleks asjakohast riskivaba intressikõverat ekstrapoleerida, kasutades lõpptähtaegu, kui võlakirjaturud ei ole enam sügavad, likviidsed ja läbipaistvad. Ekstrapoleerimisel tuleks siiski kasutada teavet, mis on saadud muudest asjakohastest finantsinstrumentidest kui võlakirjad, kui selline teave on kättesaadav sügavate, likviidsete ja läbipaistvate lõpptähtaegadega turgude kaudu, kui võlakirjaturud ei ole enam sügavad, likviidsed ja läbipaistvad. Selleks et tagada õiguskindlus ja ühtlustatud kohaldamine ning võimaldada samal ajal aegsasti reageerida turutingimuste muutustele, peaks komisjon võtma vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse, kuidas uut ekstrapoleerimismeetodit tuleks rakendada. Võttes arvesse praeguseid turutingimusi, peaks euro ekstrapoleerimise alguspunkt käesoleva muutmisdirektiivi jõustumise kuupäeval jääma samale tasemele, kui see oli 31. detsembril 2023, nimelt lõpptähtajaga 20 aastat.

(44) Asjakohase riskivaba intressikõvera kindlaksmääramine mõjutab oluliselt solventsuse positsiooni, eelkõige pikaajaliste kohustistega elukindlustusandjate puhul. Häirete vältimiseks olemasolevas kindlustustegevuses ja uuele ekstrapoleerimismeetodile sujuva ülemineku võimaldamiseks on vaja ette näha järkjärgulise kohaldamise mehhanism. Sellise järkjärgulise kohaldamise mehhanismi eesmärk peaks olema vältida turuhäireid ja tagada läbipaistev tee ekstrapoleerimismeetodi lõpliku kasutuselevõtuni.

(45) Direktiiviga 2009/138/EÜ on ette nähtud volatiilsusega korrigeerimine, mille eesmärk on leevendada võlakirjade liiga suurte hinnavahede mõju ja mis põhineb kindlustus- ja edasikindlustusandjate asjaomaste valuutade võrdlusportfellidel ning euro puhul riikide kindlustusturgude võrdlusportfellidel. Ühtse volatiilsusega korrigeerimise kasutamine tervete valuutade või riikide puhul võib tuua suuremat kasu kui võlakirjade liiga suurte hinnavahede leevendamine, eelkõige juhul, kui nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate asjaomaste varade tundlikkus krediidimarginaalide muutuste suhtes on väiksem kui asjakohase parima hinnangu tundlikkus intressimäärade muutuste suhtes. Selleks et ära hoida sellist volatiilsusega korrigeerimisest tulenevat ülemäärast kasu, tuleks volatiilsusega korrigeerimiseks saada järelevalveasutuse heakskiit ja selle arvutamisel tuleks arvesse võtta kindlustus- või edasikindlustusandja omadusi, mis on seotud varade tundlikkusega hinnavahe suhtes ja tehniliste eraldiste parima hinnangu tundlikkusega intressimäära suhtes. Lisaks tuleks täiendava kaitsemeetmena kehtestada volatiilsusega korrigeerimise kasutamise miinimumtingimused. Liikmesriikidel, kellest osa juba kohaldab volatiilsusega korrigeerimise kasutamiseks järelevalveasutuse heakskiidu saamise menetlust, peaks olema võimalus laiendada heakskiitmise tingimusi nii, et need hõlmaksid volatiilsusega korrigeerimise aluseks olevate eelduste hindamist. Võttes arvesse täiendavaid kaitsemeetmeid, peaks kindlustus- ja edasikindlustusandjatel olema lubatud liita põhilisele riskivabale intressikõverale kuni 85 % esindavatest portfellidest tulenevast riskiga korrigeeritud hinnavahest.

(46) Kui kindlustus- või edasikindlustusandja investeerib võlainstrumentidesse, millel on parem krediidikvaliteet kui volatiilsusega korrigeerimise arvutamiseks koostatud esindavas portfellis olevatel võlainstrumentidel, võib volatiilsusega korrigeerimine tuua kaasa võlakirjade hinnavahede suurenemisest põhjustatud omavahendite vähenemise ülekompenseerimise ning omavahendite põhjendamatu volatiilsuse. Et korvata sellisest ülekompenseerimisest põhjustatud kunstlikku volatiilsust, peaks kindlustus- ja edasikindlustusandjatel olema võimalik sel juhul taotleda volatiilsusega korrigeerimise muutmist, milles võetakse arvesse teavet konkreetse ettevõtja poolt võlainstrumentidesse tehtud investeeringute kohta.

(47) Direktiiviga 2009/138/EÜ on ette nähtud riigi komponent volatiilsusega korrigeerimises, mille eesmärk on leevendada liiga suuri võlakirjade hinnavahesid konkreetses riigis. Riigi komponendi aktiveerimine põhineb aga riskiga kohandatud riigi hinnavahe absoluutsel ja suhtelisel künnisel, mis võib põhjustada kaljuefekti ja seega

suurendada kindlustus- ja edasikindlustusandjate omavahendite volatiilsust. Selleks et konkreetses liikmesriigis, mille rahaühik on euro, leevendataks võlakirjade liiga suuri hinnavahesid tulemuslikult, tuleks riigi komponent asendada makromajandusliku komponendiga, mis arvutatakse riskiga korrigeeritud euro hinnavahe ja riskiga korrigeeritud riigi hinnavahe erinevuste alusel. Kaljuefekti vältimiseks tuleks arvutuses vältida sisendi parameetritega seotud ebajärjekindlust.

(48) Selleks et võtta arvesse kindlustus- ja edasikindlustusandjate investeerimistavade muutusi, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, et kehtestada määratud varaportfelli lisatavate varade kõlblikkuskriteeriumid, kui varade laad võib põhjustada erinevaid tavasid seoses kattuvuse kohanduse kohaldamise ja arvutamise kriteeriumidega.

(49) Selleks et tagada kõigi volatiilsusega korrigeerimist arvutavate kindlustus- ja edasikindlustusandjate võrdne kohtlemine või võtta arvesse turusuundumusi, peaks komisjonil olema õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte, milles täpsustatakse volatiilsusega korrigeerimise ettevõtjapõhiste elementide arvutamist. Muude valuutade kui euro puhul tuleks volatiilsusega korrigeerimise valuutapõhiste elementide arvutamisel võtta liikmesriikide seotud valuutapaaride puhul arvesse rahavoogude kattuvuse võimalust, tingimusel et see vähendab järjekindlalt valuutariski.

(50) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 ([10]) kohase omavahendite arvutamise eesmärgil võiks finantsinstitutsioonidel, kes kuuluvad finantskonglomeraati, mille suhtes kohaldatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/87/EÜ ([11]), lubada oma olulisi investeeringuid kindlustus- või edasikindlustusandjatesse mitte maha arvata, tingimusel et teatavad kriteeriumid on täidetud. On vaja tagada, et kindlustus- või edasikindlustusandjate ja krediidiasutuste suhtes kohaldatavad usaldatavusnõuded võimaldaksid asjakohaseid võrdseid tingimusi pangandus- ja kindlustuspõhistele finantsgruppidele. Seepärast tuleks ka kindlustus- ja edasikindlustusandjatel lubada samadel tingimustel mitte arvata nõuetekohastest omavahenditest maha osalusi krediidi- ja finantseerimisasutustes. Eelkõige tuleks konsolideerimisgrupi järelevalvet vastavalt direktiivile 2009/138/EÜ või täiendavat järelevalvet vastavalt direktiivile 2002/87/EÜ kohaldada konsolideerimisgrupi suhtes, kuhu kuuluvad nii kindlustus- või edasikindlustusandja kui ka sidusettevõtjast finantsinstitutsioon. Lisaks sellele peaks osalus finantsinstitutsioonis olema kindlustus- või edasikindlustusandja jaoks strateegiline omakapitaliinvesteering ning järelevalveasutused peaksid olema veendunud konsolideerimisgrupi järelevalve või täiendava järelevalve alla kuuluvate ettevõtjate integreeritud juhtimise, riskijuhtimise ja sisekontrolli rahuldavas tasemes.

(51) Sümmeetrilise kohandamise taseme suhtes kehtestatud kitsendused piiravad kõnealuse kohandamise võimet leevendada finantssüsteemi võimalikku protsüklilist mõju ning vältida olukorda, kus kindlustus- ja edasikindlustusandjad on finantsturgudel toimuvate jätkusuutmatute negatiivsete muutuste, näiteks COVID-19 pandeemia tõttu põhjendamatult sunnitud lisakapitali kaasama või oma investeeringuid müüma. Seetõttu tuleks sümmeetrilist kohandamist muuta nii, et see võimaldaks teha suuremaid muudatusi standardses omakapitali nõudes ja leevendaks veelgi aktsiaturgude järsu tõusu ja languse mõju.

(52) Selleks et suurendada kvantitatiivsete nõuete proportsionaalsust, tuleks kindlustus- ja edasikindlustusandjatele anda kuni kolmeks aastaks võimalus arvutada ebaoluliste riskidega seotud kapitalinõue standardvalemi kohaselt lihtsustatud meetodiga. Selline lihtsustatud meetod peaks võimaldama kindlustus- ja edasikindlustusandjatel hinnata ebaolulise riskiga seotud kapitalinõuet asjakohase mahunäitaja alusel, mis aja jooksul muutub. See käsitusviis peaks põhinema ühistel normidel ja ebaoluliste riskide kindlakstegemiseks tuleks kohaldada ühiseid kriteeriume.

(53) Kattuvuse kohandust kasutavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad määratud varaportfelli ja kohustused kindlaks määrama, neid korraldama ja haldama äritegevuse muudest osadest eraldi ning seetõttu ei ole neil lubatud kasutada määratud varaportfelli muus äritegevuses tekkivate riskide katmiseks. Portfelli eraldi haldamise tulemusel korrelatsioon portfelli riskide ja ettevõtja ülejäänud riskide vahel ei suurene. Seepärast peaks kindlustus- ja

([10]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediidiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

([11]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 2002. aasta direktiiv 2002/87/EÜ, milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet ning millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ, 79/267/EMÜ, 92/49/EMÜ, 92/96/EMÜ, 93/6/EMÜ ja 93/22/EMÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 98/78/EÜ ja 2000/12/EÜ (ELT L 35, 11.2.2003, lk 1).

edasikindlustusandjatel, kes kasutavad kattuvuse kohandust, olema lubatud arvutada oma solventsuskapitalinõue portfelli ja ettevõtja ülejäänud varade ja kohustiste täieliku hajutamise eeldusel, välja arvatud juhul, kui kindlustus- või edasikindlustuskohustuste parimat hinnangut katva vara portfellid moodustavad eraldatud vahendite kogumi.

(54) Viimaste aastate turusuundumuste tõttu on kindlustusjärelevalves tekkinud vajadus väga madalaid ja negatiivseid intressimäärasid põhjalikult arvesse võtta. See tuleks saavutada intressiriski alammooduli ümberkalibreerimisega, et kajastada negatiivse tootluse keskkonna olemasolu. Samal ajal ei tohiks kasutatav metoodika viia kõvera likviidse osa ebarealistlikult suure vähenemiseni ning seda saaks vältida, kui näha ette selge alammäär, mis vastab negatiivsete intressimäärade alampiirile. Intressimäärade dünaamikat arvesse võttes peaks komisjon püüdma kehtestada sellise alammäära, mis ei ole fikseeritud, vaid sõltub tähtajast, niivõrd kui kättesaadavad turuandmed võimaldavad sellise tähtajaga seotud sõltuvuse usaldusväärset riskipõhist kalibreerimist.

(55) Komisjon on kõik direktiivi 2009/138/EÜ kohased volitused koondanud komisjoni delegeeritud määrusesse (EL) 2015/35 ([12]). See käsitus on kõnealuse direktiivi rakendamisel hästi toiminud ja muutnud delegeeritud määruse järgimise tagamise lihtsamaks. Seepärast peaks delegeeritud määrus (EL) 2015/35 jääma jõusse ning kõik olemasolevate volituste alusel tehtavad vajalikud muudatused tuleks teha ning käesoleva direktiiviga antud uued volitused rakendada üksnes delegeeritud määrust (EL) 2015/35 muutvate õigusaktide vormis. Kui sellised muudatused tuleb tulevikus koondada ühte või mitmesse muutvasse delegeeritud õigusakti, osutab komisjon kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelise parema õigusloome kokkuleppe ([13]) punktiga 31 selliste delegeeritud õigusaktide ettevalmistamise käigus peetavate konsultatsioonide ajal ka sellele, milliseid volitusi võib pidada omavahel sisuliselt seotuks ja mille kohta peaks komisjon esitama objektiivsed põhjendused kahe või enama volituse vahelise sisulise seose kohta.

(56) On oluline, et järelevalveasutustel oleks võimalik järelevalvemenetluse raames võrrelda teavet nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate lõikes, kelle üle nad järelevalvet teevad. Kindlustus- ja edasikindlustusandjate individuaalset riski võimaldavad paremini kajastada osalised ja täielikud sisemudelid ning direktiiviga 2009/138/EÜ võimaldatakse kindlustus- ja edasikindlustusandjatel kasutada neid kapitalinõuete kindlaksmääramiseks ilma standardvalemist tulenevate piiranguteta. Järelevalveasutustele oleks samuti kasulik, kui nad saaksid tutvuda standardvalemi abil arvutatud solventsuskapitalinõude hinnanguga, et kindlustus- ja edasikindlustusandjaid võrrelda ja teha konkreetse ettevõtja puhul eri aegadel valitseva olukorra võrdlusi. Seepärast peaksid kõik kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes kasutavad täielikku või osalist sisemudelit, esitama oma järelevalveasutustele korrapäraselt aruande solventsuskapitalinõude hinnangu kohta, mis on arvutatud vastavalt standardvalemile. Sellises hinnangus tuleks asjakohaselt kajastada standardvalemi meetodeid ja standardvalemi aluseks olevaid eeldusi, mis hõlbustaks nõuetekohast järelevalvelist hindamist. Selleks et vältida ettevõtjatele tulenevat liigset koormust hinnangu arvutamisel, peaks neil olema lubatud kasutada asjaomastest direktiivis 2009/138/EÜ ja selle direktiivi alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktides sätestatud standardvalemi lihtsustamisest saadud teavet. Kui solventsuskapitalinõude hinnangu arvutamisel kasutatakse sellist lihtsustatud meetodit, tuleks selle aluseks olevaid eeldusi järelevalveasutuste jaoks rahuldaval viisil ja arusaadavalt selgitada.

(57) Direktiiviga 2009/138/EÜ on kindlustus- ja edasikindlustusandjatele ette nähtud võimalus arvutada oma solventsuskapitalinõue sisemudeli alusel, mille peab heaks kiitma järelevalveasutus. Kui kasutatakse sisemudelit, ei keela kõnealune direktiiv kindlustus- või edasikindlustusandjal võtta sisemudelis arvesse krediidimarginaali muutuste mõju volatiilsusega korrigeerimisele. Kuna volatiilsusega korrigeerimise kasutamine võib parima hinnangu arvutamisel tuua suuremat kasu kui võlakirjade liiga suurte hinnavahede leevendamine, võib selline ülemäärane kasu moonutada ka solventsuskapitalinõude arvutamist, kui sisemudelis võetakse arvesse krediidimarginaali muutuste mõju volatiilsusega korrigeerimisele. Kui järelevalveasutused lubavad kindlustus- ja edasikindlustusandjatel võtta sisemudelis arvesse krediidimarginaali muutuste mõju volatiilsusega korrigeerimisele, tuleks sellise moonutuse vältimiseks kehtestada solventsuskapitalinõude alammäär sellisel tasemel, millest allpool eeldatakse, et solventsuskapitalinõudest saadav kasu on võlakirjade liiga suurte hinnavahede leevendamisest suurem.

([12]) Komisjoni 10. oktoobri 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) 2015/35, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 12, 17.1.2015, lk 1).

([13]) ELT L 123, 12.5.2016, lk 1.

(58) Kindlustus- ja edasikindlustusandjaid tuleks motiveerida suurendama kriisiolukordadele vastupanu võimet. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad võtavad sisemudelis arvesse krediidimarginaali muutuste mõju volatiilsusega korrigeerimisele, võttes samal ajal arvesse ka krediidimarginaali muutuste mõju makrotasandi volatiilsusega korrigeerimisele, võib see tõsiselt kahjustada stiimuleid suurendada kriisiolukordadele vastupanu võimet. Seepärast tuleks kindlustus- ja edasikindlustusandjaid takistada võtmast oma sisemudelis arvesse makrotasandi volatiilsusega korrigeerimist.

(59) Võttes arvesse riskide laadi, ulatust ja keerukust, peaks järelevalveasutustel olema võimalik koguda asjakohast makrotasandi usaldatavusteavet kindlustus- ja edasikindlustusandjate investeerimisstrateegia kohta, analüüsida seda koos muu asjakohase teabega, mis võib olla kättesaadav muudest turuallikatest, ning kaasata makrotasandi usaldatavusjärelevalve perspektiiv kindlustus- ja edasikindlustusandjate järelevalvesse. See võib hõlmata järelevalvet riskide üle, mis on seotud konkreetsete krediiditsüklite, majanduslanguse ja kollektiivse või karjavaimust kantud käitumisega investeeringute tegemisel.

(60) Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisund halveneb ning kui need kindlustus- või edasikindlustusandjad regulatiivseid nõudeid rikuvad, tuleb sellega tõhusalt tegeleda ning vältida probleemide süvenemist. Seetõttu peaks järelevalveasutustel olema ennetavate meetmete rakendamise õigus. Selline ennetav õigus peaks siiski olema kooskõlas järkjärgulise sekkumise põhimõtte ja direktiivis 2009/138/EÜ samalaadsete olukordade jaoks ette nähtud järelevalvevolitustega, sealhulgas kõnealuse direktiivi artiklis 36 kirjeldatud järelevalvemenetluse jaoks ette nähtud järelevalvevolitused. Sellised ennetavad õigused ei tohiks tuua kaasa uut eelmääratletud sekkumisläve, mis eelneb kõnealuse direktiivi I jaotise VI peatüki 4. jaos sätestatud solventsuskapitalinõudele. Järelevalveasutused peaksid iga olukorda hindama eraldi ning lähtuma ennetavate meetmete võtmise vajaduse kohta otsuse tegemisel asjaoludest, kindlustus- või edasikindlustusandja olukorrast ja oma järelevalvelist hinnangust.

(61) Direktiivis 2009/138/EÜ on sätestatud kindlustusandjate tervendamist või lõpetamist käsitlevate otsuste vastastikune tunnustamine ja täitmine kõigis liikmesriikides. Kõnealuse direktiiviga tagatakse, et kõigi ettevõtja varade ja kohustistega tegeletakse ühe menetluse raames, mis toimub tema päritoluliikmesriigis, olenemata tema asukohariigist, ning et vastuvõtvates liikmesriikides asuvaid võlausaldajaid koheldakse samamoodi kui päritoluliikmesriigi võlausaldajaid. Tõhusa kriisilahenduse saavutamiseks tuleks kriisilahenduse vahendite rakendamise korral kohaldada direktiivis 2009/138/EÜ kehtestatud sätteid tervendamise ja lõpetamise kohta nii juhul, kui neid vahendeid rakendatakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, kui ka juhul, kui neid rakendatakse muude kriisilahenduse korraga hõlmatud ettevõtjate suhtes. Seepärast tuleks neid sätteid vastavalt muuta.

(62) Direktiiviga 2009/138/EÜ on ette nähtud finantsseisundi taastamise perioodi pikendamine solventsuskapitalinõude rikkumise korral, kui EIOPA on teada andnud erakordselt ebasoodsast olukorrast. Sellise teadaande võib esitada riiklike järelevalveasutuste taotlusel, kes peavad enne taotluse esitamist konsulteerima Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1092/2010 ([14]) asutatud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga, kui see on asjakohane. Riiklike järelevalveasutuste poolne eraldi konsulteerimine Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga on vähem tõhus kui EIOPA tsentraliseeritud konsulteerimine Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga. Tõhusa menetluse tagamiseks peaks enne erakordselt ebasoodsast olukorrast teada andmist konsulteerima Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga riiklike järelevalveasutuste asemel EIOPA, kui olukorra olemus võimaldab sellist eelnevat konsulteerimist.

(63) Direktiivis 2009/138/EÜ on sätestatud, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad viivitamata teavitama asjaomast järelevalveasutust, kui nad tuvastavad miinimumkapitalinõude täitmata jätmise või ohu, et järgmise kolme kuu jooksul võib see täitmata jääda. Kõnealuses direktiivis ei ole aga täpsustatud, millal on võimalik tuvastada miinimumkapitalinõude täitmata jätmist või ohtu, et järgmise kolme kuu jooksul võib see täitmata jääda, ning kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad järelevalveasutuste teavitamisega viivitada kuni asjaomase kvartali lõpuni, mil arvutatakse miinimumkapitalinõue, millest tuleb järelevalveasutusele ametlikult teatada. Et järelevalveasutused saaksid õigel ajal teavet ja oleksid võimelised võtma vajalikke meetmeid, tuleks kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt nõuda, et nad teavitaksid järelevalveasutusi miinimumkapitalinõude täitmata jätmisest või mittetäitmise ohust viivitamata ka juhul, kui seda on hinnangute või arvutuste alusel täheldatud asjaomases kvartalis miinimumkapitalinõude ametlike arvutuste kahe kuupäeva vahelisel ajal.

([14]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1092/2010 finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta (ELT L 331, 15.12.2010, lk 1).

(64) Usaldatavusraamistiku üldeesmärk on kindlustatud isikute huvide kaitse ja järelevalveasutused peaksid selle poole püüdlema järelevalvemenetluse igas etapis, sealhulgas juhul, kui kindlustus- või edasikindlustusandjad rikuvad või tõenäoliselt rikuvad nõudeid, mis võivad põhjustada tegevusloa kehtetuks tunnistamise. Selle eesmärgi poole peaks püüdlema nii enne kui ka pärast tegevusloa kehtetuks tunnistamist ning arvesse tuleks võtta tegevusloa kehtetuks tunnistamisest kindlustatud isikute jaoks tuleneda võivaid õiguslikke tagajärgi.

(65) Järelevalveasutustele tuleks anda vahendid, millega vältida finantsstabiilsuse riskide realiseerumist kindlustusturgudel, piirata kindlustus- ja edasikindlustusandjate protsüklilist käitumist ning leevendada negatiivset mõju ülekandumist finantssüsteemi sees ja reaalmajandusse.

(66) Hiljutised majandus- ja finantskriisid ning eeskätt COVID-19 pandeemiast tulenev kriis on näidanud, et kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad juhivad usaldusväärselt oma likviidsust, võib see finantssüsteemi stabiilsust ohustavaid riske ära hoida. Seepärast tuleks kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt nõuda likviidsuse juhtimise ja kavandamise tugevdamist, eriti ebasoodsates olukordades, mis mõjutavad suurt osa kindlustus- ja edasikindlustusturust või kogu turgu.

(67) Kui eriti riskitundliku profiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjad – näiteks need, kellel on likviidsed kohustised, hoiavad mittelikviidseid varasid või kelle likviidsus on riskile vastuvõtlik, mis võib mõjutada üldist finantsstabiilsust – olukorda asjakohaselt ei paranda, peaks liikmesriikide järelevalveasutustel olema võimalik sekkuda, et tugevdada nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate likviidsuspositsiooni.

(68) Kindlustusvõtjate kaitsmiseks ja finantsstabiilsuse säilitamiseks peaksid järelevalveasutustel olema vajalikud volitused, et säilitada konkreetsete kindlustus- või edasikindlustusandjate solventsuse positsioon erandlikes olukordades, näiteks ebasoodsate majandus- või turusündmuste korral, mis mõjutavad suurt osa kindlustus- ja edasikindlustusturust või kogu turgu. Need volitused peaksid hõlmama võimalust piirata asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja aktsionäridele või osanikele ja teistele allutatud võlausaldajatele tehtavaid väljamakseid või peatada need enne solventsuskapitalinõude tegelikku rikkumist. Neid volitusi tuleks kohaldada igal üksikjuhul eraldi, järgides ühiseid riskipõhiseid kriteeriume ja mitte kahjustades siseturu toimimist.

(69) Kuna dividendide ja muude boonuste piiramine või nende maksmise peatamine mõjutaks aktsionäride või osanike ja teiste allutatud võlausaldajate õigusi, isegi kui see on ajutine, peaksid järelevalveasutused selliste meetmete rakendamisel võtma igakülgselt arvesse proportsionaalsuse ja vajalikkuse põhimõtteid. Samuti peaksid järelevalveasutused tagama, et ükski võetud meede ei avalda ebaproportsionaalset kahjulikku mõju teiste liikmesriikide või kogu liidu finantssüsteemile tervikuna või selle osadele. Eelkõige peaksid järelevalveasutused kapitali jaotamist kindlustuse ja edasikindlustuse konsolideerimisgrupi sees piirama üksnes erandlikel asjaoludel ning igakülgselt põhjendatud juhtudel, et säilitada kindlustus- ja edasikindlustusturu ja kogu finantssüsteemi stabiilsus.

(70) Erandlikel asjaoludel võib kindlustusandjatel olla märkimisväärne likviidsusrisk. Seepärast peaks järelevalveasutustel olema õigus sellise märkimisväärse likviidsusriskiga kindlustusandjate elukindlustuslepingute tagasiostuõigus ajutiselt peatada, tehes seda lühikeseks ajaks ja üksnes viimase abinõuna. Seda erakorralist abinõu tuleks kasutada, et säilitada kindlustusvõtjate kollektiivne kaitse ehk siis kõigi kindlustusvõtjate kaitse, sealhulgas nende kaitse, keda selline risk võib mõjutada kaudselt.

(71) Piiriüleselt tegutsevate kindlustus- ja edasikindlustusandjate maksejõuetuse hiljutised juhtumid on näidanud, et järelevalveasutusi on vaja selliste ettevõtjate tegevusest paremini teavitada. Seepärast tuleks kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt nõuda, et nad teataksid oma päritoluliikmesriigi järelevalveasutusele kõigist olulistest muutustest, mis mõjutavad nende riskiprofiili seoses nende jätkuva piiriülese kindlustustegevusega, ning et kõnealust teavet jagataks asjaomaste vastuvõtvate liikmesriikide järelevalveasutustega.

(72) Vastavalt direktiivile 2009/138/EÜ on EIOPA-l õigus luua ja koordineerida koostööplatvorme, et tõhustada asjaomaste järelevalveasutuste koostööd, kui kindlustus- või edasikindlustusandja tegeleb või kavatseb tegeleda teenuste osutamise vabadusel või asutamisõigusel põhineva tegevusega. Võttes aga arvesse kõnealustel platvormidel käsitletavate järelevalveküsimuste keerukust, ei jõua järelevalveasutused sageli ühisele seisukohale selle suhtes, kuidas piiriüleselt tegutseva kindlustus- või edasikindlustusandjaga seotud küsimusi käsitleda. Kui koostööplatvorme kasutavad järelevalveasutused ei jõua piiriüleselt tegutseva kindlustus- või edasikindlustusandjaga seotud küsimustes

kokkuleppele, peaks EIOPA-l olema õigus lahendada erimeelsused kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 19.

(73) Selleks et paremini vältida võimalikke probleeme, mis mõjutavad tarbijate õigusi, ja tõhustada kindlustusvõtjate kaitset kogu liidus, tuleks tugevdada koostööd ja teabevahetust kindlustus- või edasikindlustusandjale tegevusloa andnud päritoluliikmesriigi järelevalveasutuse ja nende liikmesriikide järelevalveasutuste vahel, kus asjaomane ettevõtja tegutseb filiaalide asutamise või teenuste osutamise kaudu. Tõhustatud koostöö on eriti tähtis olulise piiriülese tegevuse korral ning see peaks suurendama läbipaistvust ja asjaomaste järelevalveasutuste korrapärast kohustuslikku teabevahetust. Selline teabevahetus peaks andma piisavalt teavet ja hõlmama kogu päritoluliikmesriigi järelevalveasutuselt saadud asjakohast teavet, eelkõige teavet piiriülese tegevusega seotud järelevalvemenetluse tulemuste ning kindlustus- või edasikindlustusandja finantsseisundi kohta. Selleks et tagada takistusteta juurdepääs olemasolevatele järelevalveandmetele, järelevalvemenetluse aruannetele ja muule olulise piiriülese tegevusega tegelevate kindlustus- ja edasikindlustusandjatega seotud asjakohasele teabele ja sellise teabe tõhus vahetamine ning võttes arvesse halduskoormuse piiramise vajadust, tuleks kasutada digitaalseid teabejagamisvahendeid. Seepärast võiks sellist teavet edastada EIOPA loodud olemasolevate digitaalsete koostöövahendite kaudu.

(74) Kui vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutusel on tema territooriumil olulise piiriülese tegevusega tegeleva kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuse positsiooni suhtes tõsiseid kahtlusi, peaks tal juhul, kui solventsuskapitalinõuet või miinimumkapitalinõuet ei täideta, olema õigus nõuda ühise kohapealse kontrolli tegemist koos päritoluliikmesriigi järelevalveasutusega. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus peaks ühist kohapealset kontrolli koordineerima ning kutsuma osalema kõik asjaomased liikmesriigi järelevalveasutused ja EIOPA. Kõik kaasatud järelevalveasutused peaksid enne kohapealse kontrolli tegemist selle eesmärkides kokku leppima. Samuti peaksid nad kõnealuse kontrolli lõpuks kujundama ühise seisukoha vajalike järelevalvemeetmete kohta. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus peaks kohapealse kontrolli järelmeetmetest teavitama kõiki asjaomaseid järelevalveasutusi. Kui järelevalveasutused on ühise kohapealse kontrolli tegemise vajalikkuse suhtes eri meelt, peaks EIOPA-l olema õigus lahendada erimeelsused kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 19.

(75) Direktiivi 2009/138/EÜ kohaselt ei pea kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitama vastuvõtvate liikmesriikide järelevalveasutustele õigel ajal teavet oma äritegevuse kohta. Sellist teavet on võimalik saada ainult päritoluliikmesriigi järelevalveasutuselt küsides. Selline meetod ei taga aga teabele juurdepääsu mõistliku aja jooksul. Seepärast peaks juhul, kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutus ei esita teavet õigeks ajaks, olema vastuvõtvate liikmesriikide järelevalveasutustel õigus nõuda teavet otse kindlustus- või edasikindlustusandjalt. Selline õigus ei tohiks takistada kindlustus- ja edasikindlustusandjaid edastamast teavet vastuvõtvate liikmesriikide järelevalveasutustele vabatahtlikult.

(76) Selleks et emaettevõtjat saaks määratleda kindlustusvaldusettevõtjana, peab tema põhitegevuseks olema eelkõige osaluse omandamine ja omamine tütarettevõtjates, kui need tütarettevõtjad on ainult või peamiselt kindlustus- või edasikindlustusandjad või kolmandate riikide kindlustus- või edasikindlustusandjad. Praegu tõlgendavad järelevalveasutused fraasi „ainult või peamiselt“ selles kontekstis erinevalt. Seepärast tuleks kindlustusvaldusettevõtja määratlust muuta ja täpsustada, võttes arvesse pangandussektori puhul määruses (EL) nr 575/2013 esitatud finantsvaldusettevõtja määratluses tehtud sarnaseid muudatusi. Et ettevõtjat saaks liigitada kindlustusvaldusettevõtjaks, peaks tema peamine tegevus olema seotud kindlustus- või edasikindlustusandjate soetamise ja valdamisega, sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandjatele abiteenuste osutamisega või muu reguleerimata finantstegevusega. Järelevalveasutustel peaks olema õigus järeldada, et selline kriteerium on täidetud, olenemata sellest, milline on kindlustus- või edasikindlustusandja enda teatatud põhitegevusala või eesmärk.

(77) Mõnel juhul valdab konsolideerimisgrupp, mille suhtes kohaldatakse konsolideerimisgrupi järelevalvet vastavalt direktiivi 2009/138/EÜ artikli 213 lõike 2 punktile a, b või c, osalusi kolmandas riigis asuvates kindlustus- ja edasikindlustusandjast tütarettevõtjates reguleerimata vahepealse valdusettevõtja kaudu. Isegi kui sellel reguleerimata vahepealsel valdusettevõtjal ei ole kindlustus- või edasikindlustusandjast tütarettevõtjat, kelle peakontor asub liidus, on oluline, et seda saaks käsitada sarnaselt kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtjaga ning seda arvesse võtta konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamisel. Selleks et konsolideerimisgrupid saaksid konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude arvutamisel asjaomaseid kolmandate riikide sidusettevõtjaid arvesse võtta, tuleks

seetõttu sätestada kolmanda riigi kindlustus- ja edasikindlustusandjate valdusettevõtja määratlus.

(78) Mõnel juhul moodustavad mitu kindlustus- ja edasikindlustusandjat de facto konsolideerimisgrupi ja käituvad sellisena, kuigi nad ei vasta direktiivi 2009/138/EÜ artiklis 212 sätestatud konsolideerimisgrupi määratlusele. Seetõttu ei kohaldata selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kõnealuse direktiivi III jaotist. Sellistel juhtudel, eelkõige horisontaalsete gruppide puhul, millel ei ole eri ettevõtjate vahel kapitalisidemeid, peaks konsolideerimisgrupi järelevalvajatel olema õigus konsolideerimisgrupi olemasolu kindlaks teha. Sellise kindlakstegemise jaoks tuleks ette näha ka objektiivsed kriteeriumid. Kui konsolideerimisgrupi eripära ei muutu, eeldatakse, et konsolideerimisgrupi suhtes, mille suhtes juba kohaldatakse konsolideerimisgrupi järelevalvet, tuleb sellist järelevalvet jätkata.

(79) Kindlustuse ja edasikindlustuse konsolideerimisgruppidel on vabadus otsustada konsolideerimisgrupi konkreetse sisekorra, ülesannete jaotuse ja organisatsioonilise struktuuri üle, kui nad peavad seda vajalikuks, et tagada vastavus direktiivile 2009/138/EÜ. Mõnel juhul võivad selline kord ja organisatsiooniline struktuur siiski ohustada tõhusat järelevalvet konsolideerimisgrupi üle. Seetõttu peaks konsolideerimisgrupi järelevalvajatel erandlikel asjaoludel ning pärast konsulteerimist EIOPA ja teiste asjaomaste järelevalveasutustega olema õigus nõuda kõnealuse korra või organisatsioonilise struktuuri muutmist. Konsolideerimisgrupi järelevalvajad peaksid oma otsuseid igati põhjendama ja selgitama, miks kehtiv kord või olemasolevad struktuurid takistavad ja ohustavad tõhusat järelevalvet konsolideerimisgrupi üle.

(80) Konsolideerimisgrupi järelevalvajad võivad otsustada jätta kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi järelevalve alt välja, eelkõige juhul, kui leitakse, et selline ettevõtja ei ole konsolideerimisgrupi järelevalve eesmärkide seisukohast märkimisväärselt oluline. EIOPA on täheldanud märkimisväärse olulisuse kriteeriumi erinevaid tõlgendusi ning teinud kindlaks, et mõnel juhul toob selline väljajätmine kaasa täieliku loobumise konsolideerimisgrupi järelevalvest või järelevalve vahepealse emaettevõtja tasandil. Seepärast on vaja täpsustada, et selliseid väljajätmise otsuseid, millega kaasneb täielik loobumine konsolideerimisgrupi järelevalvest või järelevalve vahepealse emaettevõtja tasandil, tuleks teha vaid väga erandlikel asjaoludel ning et konsolideerimisgrupi järelevalvajad peaksid enne selliste otsuste tegemist EIOPAga konsulteerima. Samuti tuleks kehtestada kriteeriumid, et oleks selgem, milliste ettevõtjate puhul tuleks leida, et need ei ole konsolideerimisgrupi järelevalve eesmärkide seisukohast märkimisväärselt olulised.

(81) Kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi järelevalvesse kaasamata jätmise otsused võivad põhineda erinevatel direktiivi 2009/138/EÜ sätetel. Seepärast ei tohiks nimetatud direktiivi artikli 214 lõike 2 muudatused, mille eesmärk on täpsustada märkimisväärse olulisuse mõistet, mõjutada võimalikku olemasolevat alust nimetatud lõike punkti c kohaste otsuste tegemiseks konsolideerimisgrupi järelevalvesse kaasamata jätmise kohta, kui liikmesriik on kõnealuse direktiivi artikli 214 võtnud üle viisil, mis võimaldab jätta kaasamata kõrgeima tasandi emaettevõtja, kui sellel on kõik järgmised omadused: selle üle teeb jätkuvalt järelevalvet järelevalveasutus vastavalt asjaomase liikmesriigi õigusele, sellel ei ole kindlustus- või edasikindlustustegevuse alustamiseks tegevusluba, see ei osuta konsolideerimisgruppi kuuluvatele kindlustus- või edasikindlustusandjast tütarettevõtjatele abiteenuseid, sellel on õigusaktidega sõnaselgelt keelatud kindlustus- või edasikindlustusandjast tütarettevõtjate tegevust kesksel koordineerida kooskõlas liikmesriigi õigusega, mis piirab rangelt kindlustus- või edasikindlustusandjate tegevuse ulatust, ning liikmesriigi territooriumil on asutatud vahepealne üksus, kes aktiivselt haldab konsolideerimisgruppi kuuluvaid kindlustus- või edasikindlustusandjast tütarettevõtjaid.

(82) Puudub selgus, milliste ettevõtjate liikide puhul võib konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamisel rakendada direktiivis 2009/138/EÜ sätestatud mahaarvamise ja agregeerimise meetodit ehk 2. meetodit, ning see kahjustab võrdseid võimalusi. Seepärast tuleks selgelt kindlaks määrata, milliseid ettevõtjaid võib 2. meetodi abil konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamisse kaasata. 2. meetodit tuleks kohaldada üksnes kindlustus- ja edasikindlustusandjate, kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate, muudesse finantssektoritesse kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate, segafinantsvaldusettevõtjate, kindlustusvaldusettevõtjate ja muude emaettevõtjate suhtes, kelle peamine tegevusala on osaluse omandamine ja omamine tütarettevõtjates, kui need tütarettevõtjad on ainult või peamiselt kindlustus- või edasikindlustusandjad või kolmandate riikide kindlustus- või edasikindlustusandjad.

(83) Mõnes kindlustuse või edasikindlustuse konsolideerimisgrupis omandab ja hoiab osalust tütarettevõtjates vahepealne emaettevõtja, kes ei ole kindlustus- või edasikindlustusandja ega kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja, kusjuures need tütarettevõtjad on ainult või peamiselt kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjad. Kehtivate normide kohaselt ei käsitata neid vahepealseid emaettevõtjaid konsolideerimisgrupi solventsuse

arvutamisel kindlustusvaldusettevõtjatena, kui neil ei ole osalust vähemalt ühes kindlustus- või edasikindlustusandjast tütarettevõtjas, kelle peakontor on liidus, kuigi nende riskide laad on väga sarnane. Seepärast tuleks õigusnorme muuta nii, et selliseid kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate valdusettevõtjaid koheldaks konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamisel samamoodi nagu kindlustusvaldusettevõtjaid.

(84) Direktiivis 2009/138/EÜ ja delegeeritud määruses (EL) 2015/35 on sätestatud neli meetodit muudesse finantssektoritesse kuuluvate ettevõtjate kaasamiseks konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamisse, sealhulgas direktiivi 2002/87/EÜ I lisas sätestatud 1. ja 2. meetod. See põhjustab ebajärjekindlat lähenemist järelevalvele ja ebavõrdseid tingimusi ning tarbetut keerukust. Seepärast tuleks norme lihtsustada, nii et muudesse finantssektoritesse kuuluvad ettevõtjad panustaksid alati konsolideerimisgrupi solventsusesse, kasutades omavahendite ja kapitalinõuete arvutamisega seoses asjakohaseid valdkondlikke norme. Need omavahendite ja kapitalinõuded tuleks lihtsalt lisada konsolideerimisgrupi kindlustus- ja edasikindlustusosa omavahendite ja kapitalinõuetele.

(85) Kehtivate õigusnormide kohaselt antakse osalusi omavatele kindlustus- ja edasikindlustusandjatele piiratud võimalused kasutada konsolideerimisgrupi solventsuse kindlaksmääramiseks lihtsustatud arvutusi, kui kasutatakse raamatupidamise konsolideerimisel põhinevat meetodit ehk 1. meetodit. See tekitab ebaproportsionaalset koormust, eelkõige juhul, kui konsolideerimisgrupil on osalused väga väikestes sidusettevõtjates. Seetõttu tuleks järelevalveasutuse eelneval heakskiidul lubada osalusi omavatel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel kasutada ebaolulise suurusega sidusettevõtjate kaasamisel konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamisse lihtsustatud meetodeid.

(86) Ei ole selge, kuidas koormatise mõistet, mida tuleks omavahendite liigitamisel eri tasemetesse arvesse võtta, kohaldatakse kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes, kellel ei ole kindlustusvõtjatest ja soodustatud isikutest otseseid kliente. Seepärast tuleks kehtestada miinimumkriteeriumid, et oleks võimalik kindlaks teha juhtumid, kus kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja emiteeritud omavahendid on koormatistevabad.

(87) Nende ettevõtjate ring, keda tuleks konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude alammäära arvutamisel arvesse võtta, peaks olema kooskõlas selliste ettevõtjate ringiga, kes panustavad konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõude täitmiseks kasutatavatesse nõuetekohastesse omavahenditesse. Seetõttu tuleks alammäära arvutamisel võtta arvesse 1. meetodiga kaasatud kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjaid.

(88) Konsolideerimisgrupi minimaalse konsolideeritud solventsuskapitalinõude arvutamise valem võib viia olukorrani, kus see miinimumnõue on konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõudega peaaegu võrdne või isegi täiesti võrdne. Kui sellises olukorras konsolideerimisgrupp ei täida konsolideerimisgrupi minimaalset konsolideeritud solventsuskapitalinõuet, kuid täidab konsolideerimisgrupi tasandil oma solventsuskapitalinõude, mis on arvutatud konsolideeritud andmete alusel, peaksid järelevalveasutused kasutama üksnes selliseid volitusi, mis on neil konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude mittetäitmise korral.

(89) Konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamisel tuleks kindlustusvaldusettevõtjaid ja segafinantsvaldusettevõtjaid käsitada kindlustus- või edasikindlustusandjatena. See tähendab selliste ettevõtjate puhul tinglike kapitalinõuete arvutamist. Sellised arvutused ei tohiks aga mingil juhul tähendada, et kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad peavad neid tinglikke kapitalinõudeid individuaalsel tasandil täitma.

(90) Puuduvad õigusnormid, mis täpsustaksid, kuidas arvutada konsolideerimisgrupi solventsust, kui kasutatakse 1. ja 2. meetodi kombinatsiooni. See põhjustab ebajärjekindlaid tavasid ja ebakindlust, eelkõige seoses viisiga, kuidas arvutatakse 2. meetodiga hõlmatud kindlustus- ja edasikindlustusandjate osa konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõudes. Seepärast tuleks täpsustada konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamise viisi meetodite kombinatsiooni kasutamise korral. Selleks ei tohiks konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamisel jätta tähelepanuta sellistest kindlustus- ja edasikindlustusandjatest tulenevat olulist riski. Kuid selleks, et vältida kapitalinõuete olulist suurenemist ning tagada kindlustuse ja edasikindlustuse konsolideerimisgruppidele võrdsed tingimused üleilmsel tasandil, tuleks täpsustada, et konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõude arvutamisel ei kohaldata selliste osaluste suhtes aktsiariski kapitalinõuet. Samal põhjusel tuleks valuutariski kapitalinõuet kohaldada ainult nende osaluste sellise väärtuse suhtes, mis ületab kõnealuste sidusettevõtjate solventsuskapitalinõudeid. Osalusi omavatel kindlustus- või edasikindlustusandjatel peaks olema lubatud võtta arvesse kõnealuse valuutariski ja konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõude arvutamise aluseks olevate muude riskide hajutatust.

(91) Praegu võivad konsolideerimisgrupi järelevalvajad kindlaks määrata künnised, millest alates loetakse konsolideerimisgrupisiseseid tehinguid ja riskikontsentratsiooni solventsuskapitalinõude, tehniliste eraldiste või mõlema alusel oluliseks. Künniste kindlaksmääramiseks võivad sobida ka muud riskipõhised kvantitatiivsed või kvalitatiivsed kriteeriumid, näiteks nõuetekohased omavahendid. Seetõttu peaks konsolideerimisgrupi järelevalvajatel olema olulise konsolideerimisgrupisisese tehingu või olulise riskikontsentratsiooni kindlaks määramisel suurem paindlikkus.

(92) Kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad võivad olla kindlustuse või edasikindlustuse konsolideerimisgruppide emaettevõtjad. Sellisel juhul tuleb konsolideerimisgrupi järelevalvet rakendada selliste valdusettevõtjate konsolideeritud olukorra alusel. Kuna selliste valdusettevõtjate kontrollitavatel kindlustus- või edasikindlustusandjatel ei ole alati võimalik tagada konsolideerimisgrupi järelevalvet käsitlevate nõuete täitmist, on vaja tagada, et konsolideerimisgrupi järelevalvajatel on asjakohased järelevalve- ja täitmise tagamise volitused, et konsolideerimisgrupid täidaksid direktiivi 2009/138/EÜ nõuded. Seepärast peaksid, samamoodi nagu krediidi- ja finantseerimisasutusi puudutavates muudatustes, mis Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga (EL) 2019/878 ([15]) tehti Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/36/EL ([16]), konsolideerimisgrupi järelevalvajatel olemavaldusettevõtjate suhtes minimaalsed volitused, sealhulgas üldised järelevalvevolitused, mida rakendatakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes konsolideerimisgrupi järelevalve eesmärgil.

(93) Selleks et tagada kindlustusvõtjate kaitse, tuleks kõiki liidus tegutsevaid kindlustuse konsolideerimisgruppe, olenemata nende kõrgeima tasandi emaettevõtja peakontori asukohast, kohelda direktiivi 2009/138/EÜ III jaotise kohase konsolideerimisgrupi järelevalve kohaldamisel võrdselt. Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad kuuluvad konsolideerimisgruppi, mille emaettevõtja peakontor asub kolmandas riigis, mida ei peeta kõnealuse direktiiviartikli 260 kohaselt samaväärseks või ajutiselt samaväärseks, on konsolideerimisgrupi järelevalve tegemine keerulisem. Konsolideerimisgrupi järelevalvajad võivad otsustada rakendada selliste gruppide suhtes kooskõlas kõnealuse direktiivi artikliga 262 nn muid meetodeid. Need meetodid ei ole aga selgelt sätestatud ja eesmärgid, mida nende muude meetoditega tuleks saavutada, on ebaselged. Kui selle probleemiga ei tegeleta, võib see avaldada soovimatut mõju võrdsetele võimalustele nendele konsolideerimisgruppidele, kelle kõrgeima tasandi emaettevõtja asub liidus, ja konsolideerimisgruppidele, kelle kõrgeima tasandi emaettevõtja asub kolmandas riigis, mis ei ole samaväärne. Seepärast tuleks veelgi täpsustada muude meetodite eesmärki, sealhulgas minimaalset meetmete kogumit, mida konsolideerimisgrupi järelevalvajad peaksid kaaluma. Eelkõige peaksid need meetodid tagama ühesuguse kaitsetaseme kõigile kindlustusvõtjatele kindlustus- või edasikindlustusandjate juures, kelle peakontor asub liidus, olenemata selle konsolideerimisgrupi kõrgeima tasandi emaettevõtja peakontori asukohast, mille alla sellised kindlustus- või edasikindlustusandjad kuuluvad.

(94) Komisjoni delegeeritud määrusega (EL) 2019/981 ([17]) kehtestati pikaajaliste omakapitaliinvesteeringute eeliskohtlemine. Kestusel põhineva aktsiariski alammooduli suhtes, mille eesmärk on kajastada ka pikema tähtajaga investeerimise väiksemat riski, kuid mida liidus kasutatakse väga piiratult, kohaldatakse kriteeriume, mis on rangemad pikaajaliste omakapitaliinvesteeringute suhtes kohaldatavatest kriteeriumidest. Seepärast näib, et uue pikaajaliste omakapitaliinvesteeringute usaldatavusnõuete kategooriaga välditakse vajadust olemasoleva kestusel põhineva aktsiariski alammooduli järele. Kestusel põhinev aktsiariski alammoodul tuleks välja jätta, sest puudub vajadus säilitada kaht erinevat eeliskohtlemist, millel on sama eesmärk premeerida pikaajalisi investeeringuid. Selleks et vältida olukorda, kus kõnealusel väljajättel on kahjulik mõju, tuleks ette näha varem kehtinud nõuete ajutise kohaldamise klausel nende kindlustusandjate puhul, kes kasutavad praegu kestusel põhineva aktsiariski alammoodulit.

(95) Euroopa rohelise kokkuleppe keskkonna- ja kliimaeesmärkide saavutamine nõuab suurte investeeringute suunamist erasektorist, sealhulgas kindlustus- ja edasikindlustusettevõtjatelt, kestlikesse investeeringutesse. Direktiivi 2009/138/EÜ sätted kapitalinõuete kohta ei tohiks takistada kindlustus- ja edasikindlustusandjate kestlikke investeeringuid, vaid peaksid kajastama keskkonda kahjustavasse tegevusse investeerimise täielikku riski. Seepärast on vaja hinnata, kas olemasolevad tõendid keskkonnakahjulike või sotsiaalselt kahjulike investeeringute ja muude investeeringute riskierinevuste kohta on erineva usaldatavusnõuetekohase käsitluse põhjendamiseks piisavad. Selleks et tagada asjakohaste tõendite korrektne hindamine, peaks EIOPA jälgima keskkonnakahjulike või sotsiaalselt

([15]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/878, millega muudetakse direktiivi 2013/36/EL seoses vabastatud üksuste, finantsvaldusettevõtjate, segafinantsvaldusettevõtjate, tasustamise, järelevalvemeetmete ja -volituste ning kapitali säilitamise meetmetega (ELT L 150, 7.6.2019, lk 253).

([16]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

([17]) Komisjoni 8. märtsi 2019. aasta delegeeritud määrus (EL) 2019/981, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2015/35, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 161, 18.6.2019, lk 1).

kahjulike investeeringute riskiprofiili ja esitama 1. märtsiks 2025 selle kohta aruande. Asjakohasel juhul tuleks EIOPA aruandes anda nõu nii direktiivi 2009/138/EÜ kui ka selle direktiivi alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktide ja rakendusaktide muutmise kohta. Samuti peaks EIOPA-l olema võimalik uurida, kas ja kuidas oleks asjakohane võtta arvesse teatavaid keskkonnariske, mis ei ole seotud kliimamuutustega. Näiteks kui tõendid seda kinnitavad, võiks EIOPA analüüsida vajadust laiendada käesoleva direktiiviga kehtestatavat analüüsi, mis hõlmab kliimamuutustega seotud riskide stsenaariume, muudele keskkonnariskidele.

(96) Kliimamuutused mõjutavad looduskatastroofide sagedust ja tõsidust, mis mõlemad süvenevad keskkonnaseisundi halvenemise ja reostuse tõttu tõenäoliselt veelgi. See võib muuta ka kindlustus- ja edasikindlustusandjate looduskatastroofiriski positsiooni ja muuta kehtetuks delegeeritud määruses (EL) 2015/35 sätestatud looduskatastroofiriski standardparameetrid. EIOPA peaks looduskatastroofiriski mooduli ulatuse ja selle standardparameetrite kalibreerimise korrapäraselt läbi vaatama, et looduskatastroofiriski standardparameetrite ning kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegeliku riskipositsiooni vahel ei oleks püsivaid lahknevusi. Selleks peaks EIOPA võtma arvesse kliimateaduse uusimaid kättesaadavaid tõendeid ning esitama lahknevuste avastamise korral komisjonile oma arvamuse.

(97) Direktiivi 2009/138/EÜ artikli 308b lõikes 12 sätestatud nõudeid tuleks muuta, et tagada kooskõla pangandusraamistikuga ja võrdsed tingimused selliste liikmesriikide keskvalitsuste või keskpankade vastu olevate nõuete käsitlemisel, mis on nomineeritud ja väljastatud liikmesriigi valuutas. Selleks tuleks selliste riskipositsioonide suhtes kehtestada varem kehtinud nõuete ajutise kohaldamise kord, et vabastada asjaomased riskipositsioonid hinnavaheriski ja turu kontsentratsiooniriski kapitalinõuetest, tingimusel et riskipositsioonid tekkisid enne 1. jaanuari 2023.

(98) Mõnel juhul toetuvad kindlustuse või edasikindlustuse konsolideerimisgrupid suurel määral riskivabade intressimäärade üleminekumeetme ja tehniliste eraldiste üleminekumeetme kasutamisele. Selline toetumine võib konsolideerimisgrupi tegelikku solventsuse positsiooni moonutada. Seepärast tuleks kindlustuse või edasikindlustuse konsolideerimisgruppidelt nõuda, et nad avalikustaksid mõju, mida nende solventsuse positsioonile avaldab eeldus, et kõnealustest üleminekumeetmetest tulenevaid omavahendeid ei saa kasutada konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude täitmiseks. Samuti peaks järelevalveasutustel olema õigus võtta asjakohaseid meetmeid, et nende üleminekumeetmete kasutamine kajastaks asjakohaselt konsolideerimisgrupi finantsseisundit. Need meetmed ei tohiks mõjutada kõnealuste üleminekumeetmete kasutamist sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandjate poolt nende individuaalse solventsuskapitalinõude arvutamisel.

(99) Direktiiviga 2009/138/EÜ on ette nähtud riskivabade intressimäärade ja tehniliste eraldiste üleminekumeetmed, millel peab olema järelevalveasutuse heakskiit ja mida rakendatakse lepingute suhtes, millest tulenevad enne 2016. aastat sõlmitud kindlustus- ja edasikindlustuskohustused. Kuigi üleminekumeetmed peaksid julgustama ettevõtjaid hakkama kõnealust direktiivi võimalikult aegsasti järgima, aeglustab esimest korda alles tükk aega pärast 2016. aastat heaks kiidetud üleminekumeetmete rakendamine tõenäoliselt kõnealuse direktiivi järgimist. Selliste üleminekumeetmete kasutamine tuleks heaks kiita üksnes juhtudel, kus kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes hakatakse esmakordselt kohaldama direktiivi 2009/138/EÜ norme või kus ettevõtja on võtnud vastu kindlustus- või edasikindlustuslepingute portfelli ja üleandev ettevõtja rakendas enne üleandmist selle portfelliga seotud kohustuste suhtes üleminekumeedet.

(100) Selleks et võtta arvesse turu arengusuundumusi ja täiendada käesoleva direktiivi teatavaid üksikasjalikke tehnilisi aspekte, tuleks komisjonile anda õigus võtta kooskõlas Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikliga 290 vastu delegeeritud õigusakte seoses väikeste ja mittekeerukate ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide kindlaksmääramise kriteeriumidega, krüptovarast tuleneva riski käsitlemisega tururiski alammoodulis, pikemaajalisi investeeringuid puudutavate täpsustustega, kaptiivkindlustus- ja kaptiivedasikindlustusandjate leebema järelevalvelise aruandluse kriteeriumidega, parima hinnangu usaldusväärse deterministliku hindamisega, konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamise lihtsustatud meetodi kohaldamisega, konsolideerimisgrupi regulaarses järelevalvelises aruandluses esitatava teabega ning aruannete esitamise tähtaja pikendamisega erandlikel asjaoludel. On eriti oluline, et komisjon viiks oma ettevalmistava töö käigus läbi asjakohaseid konsultatsioone, sealhulgas ekspertide tasandil, ja et kõnealused konsultatsioonid viidaks läbi kooskõlas 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelises parema õigusloome kokkuleppes sätestatud põhimõtetega. Eelkõige selleks, et tagada delegeeritud õigusaktide ettevalmistamises võrdne osalemine, saavad Euroopa Parlament ja nõukogu kõik dokumendid liikmesriikide ekspertidega samal ajal ning nende ekspertidel on pidev juurdepääs komisjoni eksperdirühmade koosolekutele, millel arutatakse delegeeritud õigusaktide ettevalmistamist.

(101) Selleks et tagada käesoleva direktiivi ühtlustatud kohaldamine, peaks EIOPA töötama välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõud, et veelgi täpsustada tegureid, mida järelevalveasutused peavad arvesse võtma, et teha kindlaks potentsiaalselt ühte konsolideerimisgruppi kuuluvate eri kindlustus- või edasikindlustusandjate suhted. Komisjon peaks käesolevat direktiivi täiendama, võttes EIOPA välja töötatud regulatiivsed tehnilised standardid vastu delegeeritud õigusaktidega vastavalt ELi toimimise lepingu artiklile 290 ja kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14. Komisjonil peaks samuti olema õigus võtta kooskõlas ELi toimimise lepingu artikliga 291 ja määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15 vastu EIOPA välja töötatud rakenduslikud tehnilised standardid, milles täpsustatakse mõningaid elukindlustuslepingutest tulenevate kohustuste parima hinnangu usaldusväärse deterministliku hindamise meetodite üksikasju.

(102) Kuna käesoleva direktiivi eesmärke, milleks on anda kindlustusandjatele stiimuleid majanduse pikaajalisele kestlikule rahastamisele kaasaaitamiseks, parandada riskitundlikkust, vähendada kindlustusandjate solventsuse positsiooni ülemäärast lühiajalist volatiilsust, parandada kindlustusjärelevalve kvaliteeti, järjepidevust ja koordineerimist kogu liidus, parandada kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute kaitset ning käsitleda paremini kindlustussektoris süsteemse riski võimalikku teket, ei suuda liikmesriigid ise piisavalt saavutada, küll aga saab neid nende ulatuse ja toime tõttu paremini saavutada liidu tasandil, võib liit võtta meetmeid kooskõlas Euroopa Liidu lepingu artiklis 5 sätestatud subsidiaarsuse põhimõttega. Kõnealuses artiklis sätestatud proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt ei lähe käesolev direktiiv nimetatud eesmärkide saavutamiseks vajalikust kaugemale.

(103) Ühendkuningriigist sai 1. veebruaril 2020 kolmas riik ja alates 31. detsembrist 2020 ei kohaldata enam liidu õigust Ühendkuningriigi suhtes ega Ühendkuningriigis. Direktiivis 2009/138/EÜ on mitu sätet, mis käsitlevad konkreetsete liikmesriikide eripära, ning sellised konkreetselt Ühendkuningriiki käsitlevad sätted on aegunud ja tuleks seetõttu välja jätta.

(104) Komisjoni vastu võetud delegeeritud õigusaktides ja rakendusaktides kasutatavad kalibreeringud põhinevad sageli andmetel, mida on tugevalt mõjutanud Ühendkuningriigi turu andmete kaasamine. Seetõttu tuleks üle vaadata kõik kalibreeringud, mida kasutatakse solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude arvutamisel, et teha kindlaks, kas need sõltuvad liialt Ühendkuningriigi turult kogutud andmetest, ning asjakohasuse korral tuleks sellised andmed asjaomastest andmekogumitest kõrvaldada, välja arvatud juhul, kui muid andmeid ei ole.

(105) Tuleks tagada, et väärtpaberistamisse, sealhulgas lihtsasse, läbipaistvasse ja standarditud väärtpaberistamisse tehtavate investeeringute usaldatavusnõuete kohane käsitlemine kajastaks asjakohaselt tegelikke riske ning et selliste investeeringutega seotud kapitalinõuded oleksid riskipõhised. Selleks peaks komisjon hindama, kas väärtpaberistamisse tehtavate investeeringute olemasolevad, direktiivi 2009/138/EÜ kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktides sätestatud kalibreeringud on asjakohased, võttes arvesse kättesaadavaid turuandmeid, ja nende vastavust kapitalinõuetele, mida kohaldatakse muudesse fikseeritud tulumääraga väärtpaberitesse tehtavate investeeringute suhtes. Sellise hinnangu alusel ja asjakohasuse korral peaks komisjon kaaluma selle delegeeritud õigusakti muutmist, millega kehtestatakse väärtpaberistamisse tehtavate investeeringute suhtes kohaldatavad kapitalinõuded. Sellised muudatused peaksid olema riski- ja tõendipõhised ning võiksid hõlmata üksikasjalikuma riskitegurite kogumi kindlaksmääramist sõltuvalt väärtpaberistamise seeriate järjestusest või tehes vahet väärtpaberistamise, mis pole lihtne, läbipaistev ja standarditud, eri liikidel, sõltuvalt nende riskidest.

(106) Direktiivi 2009/138/EÜ tuleks seetõttu vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

Direktiivi 2009/138/EÜ muutmine

Direktiivi 2009/138/EÜ muudetakse järgmiselt.

1) Artikli 2 lõike 3 punkti a alapunkt iv asendatakse järgmisega:

„iv) Iirimaal kasutatavad katkemisõiguseta pikaajalise tervisekindlustuse liigid;“.

2) Artikli 4 lõike 1 punktid a, b ja c asendatakse järgmisega:

„a) ettevõtja aastane brutokindlustusmaksete summa ei ole suurem kui 15 000 000 eurot;

b) ettevõtja artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtus koos edasikindlustuslepingute kindlustussummadest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega ei ole suurem kui 50 000 000 eurot;

c) konsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja puhul ei ole konsolideerimisgrupi tehniliste eraldiste brutoväärtus koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega suurem kui 50 000 000 eurot;“.

3) Artiklit 6 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) abistamisteenus, mida osutatakse maanteesõidukiga seotud õnnetuse või rikke korral, kui see juhtub abistamisteenuseid pakkuva ettevõtja asukohaliikmesriigi või naaberriikide territooriumil;“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Lõike 1 punkti b alapunktides i ja ii osutatud juhtudel ei kohaldata tingimust, et õnnetus või rike peab olema juhtunud abistamisteenuseid pakkuva ettevõtja asukohaliikmesriigi territooriumil, juhul kui soodustatud isik on abistamisteenuseid pakkuva juriidilise isiku liige ning rikketeenistust või sõiduki toimetamist osutab liikmekaardi esitamisel täiendava lisatasu maksmiseta asjaomase riigi samasugune juriidiline isik vastastikusel kokkuleppel.“;

c) lõige 3 jäetakse välja.

4) Artikli 8 punkt 3 jäetakse välja.

5) Artiklit 13 muudetakse järgmiselt:

a) punkti 7 alapunkt b jäetakse välja;

b) lisatakse järgmised punktid:

„10a) „väike ja mittekeerukas ettevõtja“ – kindlustus- või edasikindlustusandja, sealhulgas kaptiivkindlustus- või kaptiivedasikindlustusandja, kes vastab artiklis 29a sätestatud tingimustele ja on kooskõlas artikliga 29b liigitatud selliseks ettevõtjaks;

10b) „väike ja mittekeerukas konsolideerimisgrupp“ – konsolideerimisgrupp, mis vastab artiklis 213a sätestatud tingimustele ja mille konsolideerimisgrupi järelevalvaja on kooskõlas kõnealuse artikli lõikega 2 liigitanud selliseks grupiks;

10c) „vannutatud audiitor“ – vannutatud audiitor Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ (*) artikli 2 punkti 2 tähenduses;

10d) „audiitorühing“ – audiitorühing direktiivi 2006/43/EÜ artikli 2 punkti 3 tähenduses;

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. mai 2006. aasta direktiiv 2006/43/EÜ, mis käsitleb raamatupidamise aastaaruannete ja konsolideeritud aruannete kohustuslikku auditit ning millega muudetakse nõukogu direktiive 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 84/253/EMÜ (ELT L 157, 9.6.2006, lk 87).“;

c) punktid 15 ja 16 asendatakse järgmisega:

„15) „emaettevõtja“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2013/34/EL (*) artikli 22 lõigetes 1 ja 2 osutatud emaettevõtja või ettevõtja, keda järelevalveasutused käsitavad emaettevõtjana kooskõlas käesoleva direktiivi artikli 212 lõikega 2 või artikli 214 lõikega 5 või 6;

16) „tütarettevõtja“ – direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõigetes 1 ja 2 osutatud tütarettevõtja, sealhulgas selle tütarettevõtjad, või ettevõtja, keda järelevalveasutused peavad käsitama tütarettevõtjana kooskõlas käesoleva direktiivi artikli 212 lõikega 2 või artikli 214 lõikega 5 või 6;

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/34/EL teatavat liiki ettevõtjate aruandeaasta finantsaruannete, konsolideeritud finantsaruannete ja nendega seotud aruannete kohta ja millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/43/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiivid 78/660/EMÜ ja 83/349/EMÜ (ELT L 182, 29.6.2013, lk 19).“;

d) punktis 18 asendatakse sõnad „direktiivi 83/349/EMÜ artiklis 1“ sõnadega „direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõigetes 1 ja 2“;

e) punkt 19 asendatakse järgmisega:

„19) „konsolideerimisgrupisisene tehing“ – tehing, millega kindlustus- või edasikindlustusandja, kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja sõltub lepingulise või mittelepingulise kohustuse täitmisel kas tasu eest või tasuta otse või kaudselt teistest sama konsolideerimisgrupi ettevõtjatest või mõnest füüsilisest või juriidilisest isikust, kellel on kõnealuse kindlustustusgrupi ettevõtjatega märkimisväärne seos;“;

f) punkti 22 muudetakse järgmiselt:

i) punktis a asendatakse sõnad „direktiivi 2004/39/EÜ artikli 4 lõike 1 punktis 14“ sõnadega „Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL (*) artikli 4 lõike 1 punktis 21;

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).“;

ii) punkti b alapunktis i asendatakse sõnad „direktiivi 2004/39/EÜ“ sõnadega „direktiivi 2014/65/EL“;

g) punkti 25 muudetakse järgmiselt:

i) punktis a asendatakse sõnad „Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2006/48/EÜ artikli 4 punktide 5 ja 21“ sõnadega „Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013 (*) artikli 4 lõike 1 punktide 1, 18 ja 26;

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013, mis käsitleb krediidiasutuste suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ja millega muudetakse määrust (EL) nr 648/2012 (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).“;

ii) punktis c asendatakse sõnad „direktiivi 2004/39/EÜ“ sõnadega „direktiivi 2014/65/EL“;

h) punkti 27 muudetakse järgmiselt:

i) esimese lõigu punktis c asendatakse alapunkt ii järgmisega:

„ii) netokäive direktiivi 2013/34/EL artikli 2 punkti 5 tähenduses 13 600 000 eurot;“;

ii) teises lõigus asendatakse sõnad „direktiivi 83/349/EMÜ“ sõnadega „direktiivi 2013/34/EL“;

i) lisatakse järgmised punktid:

„41) „reguleeritud ettevõtja“ – reguleeritud üksus direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 4 tähenduses või tööandja kogumispensioni asutus direktiivi (EL) 2016/2341 artikli 6 punkti 1 tähenduses;

42) „krüptovara“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2023/1114 (*) artikli 3 lõike 1 punktis 5 määratletud krüptovara;

43) „proportsionaalsusmeede“ – artikli 35 lõikes 5a, artiklis 41, artikli 45 lõikes 1b, artikli 45 lõikes 5, artikli 45a lõikes 5, artikli 51 lõikes 6, artikli 51a lõikes 1, artikli 77 lõikes 8 ja artikli 144a lõikes 4 sätestatud meede või käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktides sätestatud meede, mida kohaldatakse selgelt väikeste ja mittekeerukate ettevõtjate suhtes kooskõlas artikliga 29c;

44) „kestlikkusrisk“ – keskkonnaalane, sotsiaalne või juhtimisega seotud sündmus või tingimus, mis toimumise või esinemise korral võib avaldada investeeringu või kohustise väärtusele reaalset või potentsiaalset negatiivset mõju;

45) „kestlikkustegurid“ – Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/2088 (**) artikli 2 punktis 24 määratletud jätkusuutlikkustegurid;

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 2023. aasta määrus (EL) 2023/1114, mis käsitleb krüptovaraturge ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010 ja (EL) nr 1095/2010 ning direktiive 2013/36/EL ja (EL) 2019/1937 (ELT L 150, 9.6.2023, lk 40).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2088, mis käsitleb jätkusuutlikkust käsitleva teabe avalikustamist finantsteenuste sektoris (ELT L 317, 9.12.2019, lk 1).“

6) Artikli 18 lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„i) märkima, kas teises liikmesriigis esitatud taotlus otsekindlustus- või edasikindlustustegevuse alustamiseks või teise reguleeritud ettevõtja või kindlustuse turustaja tegevuse alustamiseks on tagasi lükatud või on see kehtetuks tunnistatud, ning tagasilükkamise või kehtetuks tunnistamise põhjused.“

7) Artikli 23 lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„f) liikmesriigid, kolmandad riigid, ja kui kindlustus- või edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise luba antakse kolmandate riikide geograafiliste piirkondade tasandil, kolmandate riikide asjaomased geograafilised piirkonnad, kus asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja kavatseb tegutseda.“

8) Artikli 24 lõike 2 teises lõigus asendatakse sõnad „direktiivi 2004/39/EÜ“ sõnadega „direktiivi 2014/65/EL“.

9) Artiklit 25 muudetakse järgmiselt:

a) kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Samasugune õigus sätestatakse juhtudeks, kui järelevalveasutus ei ole tegevusloa taotlust läbi vaadanud kuue kuu jooksul alates selle kättesaamisest või artikli 26 lõike 4 kohase ühise hindamise juhtudel kaheksa kuu jooksul alates selle kättesaamisest.“;

b) lisatakse järgmine lõik:

„Igast tegevusloa andmisest keeldumisest, sealhulgas taotluse esitanud ettevõtja tuvastamisest ja keeldumise põhjustest teatatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010 (*) asutatud Euroopa järelevalveasutusele (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA)). EIOPA peab sellist teavet sisaldavat ajakohastatud andmebaasi ja annab järelevalveasutustele juurdepääsu kõnealusele andmebaasile.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).“

10) Artiklis 25a asendatakse sõnad „Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1094/2010[1] asutatud Euroopa Järelevalveasutusele (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve) (edaspidi „Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve“)“ sõnaga „EIOPA-le“.

11) Artiklisse 26 lisatakse järgmine lõige:

„4. Kui lõike 1 kohaselt on vaja konsulteerida mitme järelevalveasutusega, võib asjaomane järelevalveasutus ühe kuu jooksul alates kättesaamisest taotleda tegevusluba taotleva ettevõtja päritoluliikmesriigi järelevalveasutuselt tegevusloa taotluse ühist hindamist. Tegevusluba taotleva ettevõtja päritoluliikmesriigi järelevalveasutus võtab lõpliku otsuse tegemisel arvesse ühise hindamise järeldusi.“

12) Artikli 29 lõiked 3 ja 4 asendatakse järgmisega:

„3. Liikmesriigid tagavad, et käesolevas direktiivis sätestatud nõudeid kohaldatakse viisil, mis on proportsionaalne kindlustus- või edasikindlustusandja äritegevusele omaste riskide laadi, ulatuse ja keerukusega, eelkõige väikesteks ja mittekeerukateks ettevõtjateks liigitatud ettevõtjate puhul.

4. Komisjoni vastu võetud delegeeritud õigusaktides ning regulatiivsetes ja rakenduslikes tehnilistes standardites võetakse arvesse proportsionaalsuse põhimõtet, tagades seeläbi käesoleva direktiivi proportsionaalse kohaldamise, eelkõige väikeste ja mittekeerukate ettevõtjate puhul.

Käesoleva direktiivi proportsionaalne kohaldamine, eelkõige väikeste ja mittekeerukate ettevõtjate puhul, tagatakse määruse (EL) nr 1094/2010 artiklite 10–14 kohaselt EIOPA esitatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõuga, kõnealuse määruse artikli 15 kohaselt esitatud rakenduslike tehniliste standardite eelnõuga ning kõnealuse määruse artikli 16 kohaselt välja antud suuniste ja soovitustega.

5. Komisjon täiendab käesolevat direktiivi, võttes kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse järgmist:

a) artikli 29a lõikes 1 sätestatud kriteeriumid, sealhulgas kõnealuse lõike punkti a alapunktis iv, punkti b alapunktis v ja punkti c alapunktis vii osutatud summa arvutamise meetod;

b) ettevõtjate väikesteks ja mittekeerukateks liigitamisel kasutatav metoodika ning

c) artikli 29d kohaselt väikesteks ja mittekeerukateks liigitamata ettevõtjate puhul kasutatavatele proportsionaalsusmeetmetele järelevalveasutuse heakskiidu andmise või selle heakskiidu kehtetuks tunnistamise tingimused.“

13) Lisatakse järgmised artiklid:

„*Artikkel 29a*

Väikeste ja mittekeerukate ettevõtjate kindlaksmääramise kriteeriumid

1. Liikmesriigid tagavad, et ettevõtja liigitatakse kooskõlas artiklis 29b sätestatud menetlusega väikeseks ja mittekeerukaks, kui ettevõtja vastab vahetult sellise liigitamise eelse kahe järjestikuse majandusaasta jooksul järgmistele kriteeriumidele.

a) Elukindlustustegevusega tegelevate ettevõtjate puhul ning nende nii elu- kui ka kahjukindlustustegevusega tegelevate ettevõtjate puhul, kelle elukindlustustegevusega seotud tehnilised eraldised moodustavad vähemalt 20 % artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtusest koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega ja kelle kahjukindlustustegevusega seotud aastane brutokindlustusmaksete summa moodustab alla 40 % aastasest asjaomase ettevõtja brutokindlustusmaksete kogusummast, peavad olema täidetud kõik järgmised kriteeriumid:

i) artikli 105 lõike 5 teise lõigu punktis a osutatud intressiriski alammoodul ei ole suurem kui 5 % artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtusest koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega;

ii) aastane brutokindlustusmaksete summa, mis on saadud tegevusest, mis toimub muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriik, kus ettevõtja sai tegevusloa kooskõlas artikliga 14, on väiksem ühest järgmisest künnisest:

1) 20 000 000 eurot või

2) 10 % aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast;

iii) elukindlustustegevusega seotud ja artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtus koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega ei ole suurem kui 1 000 000 000 eurot;

iv) järgmiste summa ei ole suurem kui 20 % koguinvesteeringutest:

1) artikli 105 lõikes 5 osutatud tururiski moodul;

2) artikli 105 lõikes 6 osutatud vastaspoole maksejõuetuse riski mooduli osa, mis vastab väärtpaberistamistest, tuletisinstrumentidest, vahendajate vastu olevatest nõuetest ja muust investeerimisvarast tulenevatele riskipositsioonidele, mis ei ole hõlmatud hinnavaheriski alammooduliga;

3) kapitalinõue, mida kohaldatakse immateriaalsesse varasse tehtavate investeeringute suhtes, mis ei ole kaetud tururiski ja vastaspoole maksejõuetuse riski moodulitega;

v) ettevõtja aktsepteeritav edasikindlustuse maht ei ole suurem kui 50 % tema aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast;

vi) solventsuskapitalinõue on täidetud.

b) Kahjukindlustustegevusega tegelevate ettevõtjate puhul ja nende nii elu- kui ka kahjukindlustustegevusega tegelevate ettevõtjate puhul, kelle kahjukindlustustegevusega seotud aastane brutokindlustusmaksete summa moodustab vähemalt 40 % asjaomase ettevõtja aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast ja kelle elukindlustustegevusega seotud tehnilised eraldised moodustavad vähem kui 20 % asjaomase ettevõtja artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtusest koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega, peavad olema täidetud kõik järgmised kriteeriumid:

i) viimase kolme aasta kahjukindlustustegevuse keskmine kombineeritud suhtarv ilma edasikindlustuseta on väiksem kui 100 %;

ii) aastane brutokindlustusmaksete summa, mis on saadud tegevusest, mis toimub muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriik, kus ettevõtja sai tegevusloa kooskõlas artikliga 14, on väiksem ühest järgmisest künnisest:

1) 20 000 000 eurot;

2) 10 % aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast;

iii) kahjukindlustustegevusega seotud aastane brutokindlustusmaksete summa ei ole suurem kui 100 000 000 eurot;

iv) I lisa A osa liikide 5–7, 11, 12, 14 ja 15 puhul ei ole aastane brutokindlustusmaksete summa suurem kui 30 % kahjukindlustuse aastasest kindlustusmaksete kogusummast;

v) järgmiste summa ei ole suurem kui 20 % koguinvesteeringutest:

1) artikli 105 lõikes 5 osutatud tururiski moodul;

2) artikli 105 lõikes 6 osutatud vastaspoole maksejõuetuse riski mooduli osa, mis vastab väärtpaberistamistest, tuletisinstrumentidest, vahendajate vastu olevatest nõuetest ja muust investeerimisvarast tulenevatele riskipositsioonidele, mis ei ole hõlmatud hinnavaheriski alammooduliga;

3) kapitalinõue, mida kohaldatakse immateriaalsesse varasse tehtavate investeeringute suhtes, mis ei ole kaetud tururiski ja vastaspoole maksejõuetuse riski moodulitega;

vi) ettevõtja aktsepteeritav edasikindlustuse maht ei ole suurem kui 50 % tema aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast;

vii) solventsuskapitalinõue on täidetud.

c) Nii elu- kui ka kahjukindlustustegevusega tegelevate ettevõtjate puhul, kelle elukindlustustegevusega seotud tehnilised eraldised moodustavad vähemalt 20 % artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtusest koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega ja kelle kahjukindlustustegevusega seotud aastane brutokindlustusmaksete summa moodustab vähemalt 40 % asjaomase ettevõtja aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast, peavad olema täidetud kõik järgmised kriteeriumid:

i) artikli 105 lõike 5 teise lõigu punktis a osutatud intressimäärariski alakomponent ei ole suurem kui 5 % artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtusest koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega;

ii) viimase kolme aasta kahjukindlustustegevuse keskmine kombineeritud suhtarv ilma edasikindlustuseta on väiksem kui 100 %;

iii) elukindlustustegevusega seotud ja artiklis 76 osutatud tehniliste eraldiste brutoväärtus koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega ei ole suurem kui 1 000 000 000 eurot;

iv) kahjukindlustustegevusega seotud aastane brutokindlustusmaksete summa ei ole suurem kui 100 000 000 eurot;

v) aastane brutokindlustusmaksete summa, mis on saadud tegevusest, mis toimub muus liikmesriigis kui päritoluliikmesriik, kus ettevõtja sai tegevusloa kooskõlas artikliga 14, on väiksem ühest järgmisest künnisest:

1) 20 000 000 eurot;

2) 10 % aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast;

vi) I lisa A osa liikide 5–7, 11, 12, 14 ja 15 puhul ei ole aastane brutokindlustusmaksete summa suurem kui 30 % kahjukindlustuse aastasest kindlustusmaksete kogusummast;

vii) järgmiste summa ei ole suurem kui 20 % koguinvesteeringutest:

1) artikli 105 lõikes 5 osutatud tururiski moodul;

2) artikli 105 lõikes 6 osutatud vastaspoole maksejõuetuse riski mooduli osa, mis vastab väärtpaberistamistest, tuletisinstrumentidest, vahendajate vastu olevatest nõuetest ja muust investeerimisvarast tulenevatele riskipositsioonidele, mis ei ole hõlmatud hinnavaheriski alammooduliga;

3) kapitalinõue, mida kohaldatakse immateriaalsesse varasse tehtavate investeeringute suhtes, mis ei ole kaetud tururiski ja vastaspoole maksejõuetuse riski moodulitega;

viii) ettevõtja aktsepteeritav edasikindlustuse maht ei ole suurem kui 50 % tema aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast;

ix) solventsuskapitalinõue on täidetud.

Esimese lõigu punkti a alapunktides ii ja v, punkti b alapunktides ii ja vi ning punkti c alapunktides v ja viii sätestatud kriteeriume ei kohaldata kaptiivkindlustus- ega kaptiivedasikindlustusandjate suhtes.

Erandina esimesest lõigust liigitatakse kaptiivkindlustus- või kaptiivedasikindlustusandja väikeseks ja mittekeerukaks ettevõtjaks, kui ta ei vasta esimeses lõigus sätestatud kriteeriumidele, kuid vastab mõlemale järgmisele kriteeriumile:

a) kindlustatud isikud ja soodustatud isikud liigituvad mõneks järgmiseks:

i) selle konsolideerimisgrupi juriidilised isikud, millesse kaptiivkindlustus- või kaptiivedasikindlustusandja kuulub;

ii) füüsilised isikud, kellel on õigus saada kindlustuskaitse kõnealuse konsolideerimisgrupi kindlustuslepingute alusel, tingimusel et neid füüsilisi isikuid hõlmava äritegevuse osakaal on alla 5 % tehnilistest eraldistest;

b) kaptiivkindlustus- või kaptiivedasikindlustusandja edasikindlustuskohustuste aluseks olevad kindlustuskohustused ja kindlustuslepingud ei sisalda kohustuslikku vastutuskindlustust.

2. Ettevõtjate puhul, kes on saanud tegevusloa kooskõlas artikliga 14 kahe viimase majandusaasta jooksul, hinnatakse käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele vastamist liigitamisele eelnenud viimase majandusaasta alusel või juhul, kui tegevusluba on saadud viimase 12 kuu jooksul, artiklis 23 osutatud tegevuskava alusel.

3. Väikeseks ja mittekeerukaks ettevõtjaks ei liigitata kunagi järgmisi ettevõtjaid:

a) ettevõtjad, kes kasutavad solventsuskapitalinõude arvutamiseks heakskiidetud osalist või täielikku sisemudelit vastavalt VI peatüki 4. jao 3. alajaos sätestatud täielike ja osaliste sisemudelite nõuetele;

b) ettevõtjad, kes on finantskonglomeraadi emaettevõtjad direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 14 tähenduses või konsolideerimisgrupi emaettevõtjad käesoleva direktiivi artikli 212 tähenduses ja kelle suhtes kohaldatakse kooskõlas käesoleva direktiivi artikli 213 lõike 2 punktiga a või b konsolideerimisgrupi järelevalvet, välja arvatud juhul, kui konsolideerimisgrupp on liigitatud väikeseks ja mittekeerukaks konsolideerimisgrupiks;

c) ettevõtjad, kes on mõne artikli 228 lõike 1 punktides a–e osutatud ettevõtja emaettevõtjad;

d) ettevõtjad, kes haldavad grupipensionifonde artikli 2 lõike 3 punkti b alapunktide iii ja iv tähenduses, kui grupipensionifondide vara väärtus on suurem kui 1 000 000 000 eurot.

Artikkel 29b

Kriteeriumidele vastavate ettevõtjate liigitamise menetlus

1. Liikmesriigid tagavad, et artiklis 29a sätestatud kriteeriumidele vastavad ettevõtjad võivad teatada sellisest vastavusest järelevalveasutusele, et neid saaks liigitada väikeseks ja mittekeerukaks ettevõtjaks.

2. Ettevõtja esitab käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teate artiklis 14 osutatud eelneva tegevusloa andnud liikmesriigi järelevalveasutusele. Kõnealune teade sisaldab kõiki järgmisi andmeid:

a) tõendid selle kohta, et asjaomane ettevõtja vastab kõigile artiklis 29a sätestatud kriteeriumidele;

b) kinnitus selle kohta, et ettevõtja ei kavanda järgmise kolme aasta jooksul ühtegi strateegilist muudatust, mille tulemusel ta ei vastaks mõnele artiklis 29a sätestatud kriteeriumile;

c) sellised proportsionaalsusmeetmed, mida kindlustus- või edasikindlustusandja kavatseb rakendada, eelkõige juhul, kui kavatsetakse kasutada parima hinnangu lihtsustust, ja teave selle kohta, kas kindlustus- või edasikindlustusandja kavatseb tehniliste eraldiste arvutamiseks kasutada artikli 77 lõikes 8 sätestatud lihtsustatud meetodit.

3. Järelevalveasutus võib esitada vastuväite ettevõtja väikeseks ja mittekeerukaks liigitamise kohta kahe kuu jooksul alates käesoleva artikli lõikes 1osutatud täieliku teate saamisest ainult mõnel järgmisel põhjusel:

a) artiklis 29a sätestatud kriteeriumidele mittevastavus;

b) solventsuskapitalinõude täitmatajätmine, mida hinnatakse, võttes arvesse artikli 77a lõikes 2, artiklites 308c ja 308d või asjakohasuse korral artikli 111 lõike 1 teises lõigus osutatud üleminekumeetmete mittekasutamist;

c) ettevõtja moodustab üle 5 % oma päritoluliikmesriigi elukindlustusturust või asjakohasel juhul kahjukindlustusturust kooskõlas artikli 35a lõike 1 teise lõiguga.

4. Järelevalveasutuse otsus esitada väikeseks ja mittekeerukaks ettevõtjaks liigitamise suhtes vastuväide peab olema põhjendatud ja see edastatakse asjaomasele ettevõtjale kirjalikult.

Kui sellist otsust ei tehta, liigitatakse ettevõtja väikeseks ja mittekeerukaks ettevõtjaks pärast lõikes 3 osutatud kahekuulise ajavahemiku lõppu.

Kui järelevalveasutus on enne lõikes 3 osutatud kahekuulise ajavahemiku lõppu teinud otsuse, millega kinnitatakse vastavust kriteeriumidele, liigitatakse kindlustus- või edasikindlustusandja väikeseks ja mittekeerukaks ettevõtjaks alates sellise otsuse tegemise kuupäevast.

5. Taotluste puhul, mille järelevalveasutused saavad kätte esimese kuue kuu jooksul pärast 30. jaanuari 2027, pikendatakse lõikes 3 osutatud ajavahemikku nelja kuuni.

6. Ettevõtjat liigitatakse väikeseks ja mittekeerukaks seni, kuni selline liigitamine lõpeb kooskõlas käesoleva lõikega.

Kui väike ja mittekeerukas ettevõtja ei vasta enam mõnele artikli 29a lõikes 1 sätestatud kriteeriumile, teavitab ta sellest viivitamata järelevalveasutust. Kui selline mittevastavus kestab pidevalt kahe järjestikuse aasta jooksul, teavitab ettevõtja sellest järelevalveasutust ning alates järgmisest majandusaastast ei liigitata teda enam väikeseks ja mittekeerukaks ettevõtjaks.

Kui väikeseks ja mittekeerukaks liigitatud ettevõtja täidab mõne artikli 29a lõikes 3 sätestatud väljajätmise kriteeriumi, teavitab kõnealune ettevõtja sellest viivitamata järelevalveasutust ning alates järgmisest majandusaastast ei liigitata teda enam väikeseks ja mittekeerukaks ettevõtjaks.

Artikkel 29c

Proportsionaalsusmeetmed, mida kasutavad väikeseks ja mittekeerukaks liigitatud ettevõtjad

1. Liikmesriigid tagavad, et väikeseks ja mittekeerukaks ettevõtjaks liigitatud ettevõtjad võivad kasutada kõiki proportsionaalsusmeetmeid.

2. Erandina lõikest 1 on järelevalveasutusel õigus väikese ja mittekeeruka ettevõtja riskiprofiiliga seotud tõsiste kahtluste korral taotleda, et asjaomane ettevõtja hoiduks ühe või mitme proportsionaalsusmeetme kohaldamisest, tingimusel et seda taotlust igakülgselt ja kirjalikult põhjendatakse ning osutatakse ettevõtja riskiprofiiliga seotud konkreetsetele kahtlustele. Kahtlust peetakse tõsiseks juhul, kui:

a) solventsuskapitalinõuet enam ei täideta või on kolme järgneva kuu jooksul olemas selle täitmatajätmise risk, mida hinnatakse, võttes arvesse artikli 77a lõikes 2, artiklites 308c ja 308d või asjakohasuse korral artikli 111 lõike 1 teises lõigus osutatud üleminekumeetmete mittekasutamist;

b) ettevõtja juhtimissüsteem ei ole tõhus artikli 41 tähenduses või

c) olulised muutused ettevõtja riskiprofiilis võivad viia selleni, et ettevõtja ei vasta olulisel määral mõnele artikli 29a lõikes 1 sätestatud kriteeriumile.

Artikkel 29d

Proportsionaalsusmeetmed, mida kasutavad väikeseks ja mittekeerukaks liigitamata ettevõtjad

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes ei ole liigitatud väikeseks ja mittekeerukaks ettevõtjaks, võivad kasutada üksnes artikli 35 lõikes 5a, artiklis 41, artikli 45 lõikes 1b, artikli 45 lõikes 5, artikli 77 lõikes 8 ja artikli 144a lõikes 4 sätestatud proportsionaalsusmeetmeid ning käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktides sätestatud proportsionaalsusmeetmeid, millest mõlemaid kohaldatakse kooskõlas artikliga 29c selgelt väikeste ja mittekeerukate ettevõtjate suhtes ning mis on käesoleva artikli kohaldamisel kindlaks määratud ja mille järelevalveasutus on eelnevalt heaks kiitnud.

Kindlustus- või edasikindlustusandja esitab järelevalveasutusele heakskiitmiseks kirjaliku taotluse. Taotlus sisaldab järgmist:

a) selliste proportsionaalsusmeetmete loetelu, mida kavatsetakse kasutada, ja põhjused, miks nende kasutamine on põhjendatud seoses ettevõtja äritegevusele omaste riskide laadi, ulatuse ja keerukusega;

b) muu oluline teave kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiili kohta;

c) kinnitus selle kohta, et kindlustus- või edasikindlustusandja ei kavanda järgmise kolme aasta jooksul ühtegi strateegilist muudatust, mis mõjutaks tema riskiprofiili.

2. Järelevalveasutus hindab lõike 1 teises lõigus osutatud taotlust kahe kuu jooksul alates selle saamisest ja teavitab kindlustus- või edasikindlustusandjat selle heakskiitmisest või tagasilükkamisest ning proportsionaalsusmeetmetest, mille kasutamine on heaks kiidetud. Kui järelevalveasutus kiidab proportsionaalsusmeetmete kasutamise heaks teatavatel tingimustel, peab heakskiitev otsus sisaldama kõnealuste tingimuste põhjendusi. Järelevalveasutus teeb taotluses loetletud ühe või mitme proportsionaalsusmeetme kasutamise vaidlustamise otsuse kirjalikult ja esitab selle põhjendused. Need põhjused peavad olema seotud kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiiliga.

3. Järelevalveasutus võib nõuda lisateavet, mis on vajalik lõikes 2 osutatud hindamise lõpuleviimiseks. Nimetatud lõikes osutatud tähtaja kulgemine peatatakse järelevalveasutuste esimese teabetaotluse esitamise kuupäeva ja asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja vastuse kättesaamise kuupäeva vaheliseks ajavahemikuks. Järelevalveasutuse edasiste taotlustega hindamistähtaja kulgemise peatamist ei kaasne.

4. Taotluste puhul, mille järelevalveasutused saavad kätte enne 31. juulit 2027, on lõikes 2 osutatud ajavahemik neli kuud.

5. Proportsionaalsusmeetmete kasutamisele antud heakskiitu võib igal ajal muuta või see kehtetuks tunnistada, kui kindlustus- või edasikindlustusandja riskiprofiil on muutunud. Järelevalveasutuse otsus, millega heakskiitu muudetakse või tunnistatakse see kehtetuks, peab olema põhjendatud ja see edastatakse asjaomasele ettevõtjale kirjalikult.

Artikkel 29e

Proportsionaalsusmeetmete kasutamise seire

1. Ühe aasta jooksul pärast nende liigitamist väikseks ja mittekeerukaks ettevõtjaks teavitavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad osana artiklis 35 osutatud järelevalveasutustele esitatavast teabest oma järelevalveasutusi kasutatud proportsionaalsusmeetmetest. Kui sellised kindlustus- ja edasikindlustusandjad kavatsevad kasutatavate proportsionaalsusmeetmete loetelu muuta, teavitavad nad sellest oma järelevalveasutusi viivitamata.

2. Kui artikli 29d kohaselt proportsionaalsusmeetmeid kasutavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad otsustavad selliste meetmete kasutamise lõpetada, teavitavad nad sellest oma järelevalveasutusi.

3. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes rakendavad 28. jaanuariks 2025 mõnda proportsionaalsusmeedet, mis vastab käesoleva direktiivi kohastele olemasolevatele meetmetele, võivad jätkata selliste meetmete rakendamist kuni nelja majandusaasta jooksul, ilma et kohaldataks artiklites 29b, 29c ja 29dsätestatud nõudeid.“

14) Artikli 30 lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Lõike 1 kohane finantsjärelevalve hõlmab kindlustus- ja edasikindlustusandja kogu äritegevust silmas pidades tema juhtimissüsteemi, maksevõime, tehniliste eraldiste moodustamise ning tema varade ja nõuetekohaste omavahendite kontrollimist kooskõlas päritoluliikmesriigis liidu tasandil vastu võetud sätete kohaselt kehtestatud normide või järgitavate tavadega.“

15) Artiklit 35 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimene lause asendatakse järgmisega:

„Liikmesriigid nõuavad kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt, et nad esitaksid järelevalveasutustele järelevalveks vajaliku teabe, võttes arvesse artiklites 27 ja 28 sätestatud järelevalve eesmärke ning artiklis 29 sätestatud järelevalve üldpõhimõtteid, eelkõige proportsionaalsuse põhimõtet.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„5a. Võttes arvesse lõigetes 1, 2 ja 3 nõutud teavet ja lõikes 4 sätestatud põhimõtteid, tagavad liikmesriigid, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad järelevalveasutustele regulaarse järelevalvelise aruande, mis sisaldab teavet kindlustus- või edasikindlustusandja tegevuse ja tulemuste, juhtimissüsteemi, riskiprofiili, solventsuse eesmärgil hindamise ja kapitalijuhtimise kohta aruandeperioodil.

Regulaarse järelevalvelise aruande esitamise sagedus on järgmine:

a) väikeste ja mittekeerukate ettevõtjate puhul iga kolme aasta järel, või kui järelevalveasutus seda lubab, kuni iga viie aasta järel;

b) muude kui väikeste ja mittekeerukate kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhuliga kolme aasta järel.

Teise lõigu punkti b kohaldamisel võib järelevalveasutus vajaduse korral nõuda järelevalve alla kuuluvatelt kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt sagedasemat aruandlust.“;

c) lõiked 6, 7 ja 8 jäetakse välja;

d) lõige 9 asendatakse järgmisega:

„9. Komisjon täiendab käesolevat direktiivi, võttes kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse:

a) käesoleva artikli lõigetes 1–4 osutatud teavet;

b) kaptiivkindlustus- ja kaptiivedasikindlustusandjate järelevalvelise aruandluse kohustuse leevendamise kriteeriume, võttes arvesse seda liiki ettevõtjate riskide laadi, ulatust ja keerukust, et tagada asjakohasel määral järelevalvelise aruandluse ühtsus.“;

e) lõike 10 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Selleks et tagada käesoleva artikli kohaldamise ühetaolised tingimused, töötab EIOPA välja regulaarseid järelevalvelisi aruandeid käsitlevate rakenduslike tehniliste standardite eelnõu seoses vormidega, millega esitatakse järelevalveasutustele lõigetes 1 ja 2 osutatud teavet, sealhulgas riskipõhised künnised, millega kehtestatakse asjakohasuse korral aruandlusnõuete käivitaja, või teatavat liiki ettevõtjate riskide laadi, ulatust ja keerukust arvesse võttes teatavat liiki ettevõtjatele (näiteks kaptiivkindlustus- ja kaptiivedasikindlustusandjatele) teatava teabe esitamise kohustusest antud vabastus. EIOPA töötab välja infotehnoloogialahendused, sealhulgas lõigetes 1 ja 2 osutatud aruandluse jaoks vajalikud aruandlusvormid ja -juhised.“;

f) lõige 11 jäetakse välja;

g) lisatakse järgmine lõige:

„12. EIOPA esitab hiljemalt 29. jaanuariks 2027 komisjonile aruande võimalike meetmete, sealhulgas seadusandlike muudatuste kohta, mille eesmärk on töötada välja integreeritud andmekogumine, et:

a) vähendada dubleeritavaid valdkondi ja ebakõlasid kindlustussektori ja finantssektori muude sektorite aruandlusraamistike vahel;

b) parandada andmete standardimist ning liidu mis tahes aruandlusraamistikus juba esitatud andmete tõhusat jagamist ja kasutamist liidu või liikmesriigi asjaomase pädeva asutuse poolt ning

c) vähendada nõuete täitmisega seotud kulusid.

EIOPA seab esikohale investeerimisfondide ja tuletisinstrumentide aruandluse valdkondi käsitleva teabe, kuid ei piirdu sellega.

Esimeses lõigus osutatud aruande koostamisel teeb EIOPA tihedat koostööd teiste Euroopa järelevalveasutuste ja Euroopa Keskpangaga (EKP) ning kaasab asjakohasuse korral riikide pädevad asutused.“

16) Lisatakse järgmised artiklid:

„*Artikkel 35a*

Järelevalveasutuste poolt kvantitatiivse regulaarse järelevalvelise aruandluse kohustuse suhtes antavad vabastused ja leevendused

1. Ilma et see piiraks artikli 129 lõike 4 kohaldamist, võivad asjaomased järelevalveasutused, kui artikli 35 lõike 2 punkti a alapunktis i osutatud eelnevalt kindlaksmääratud tähtajad on lühemad kui üks aasta, leevendada regulaarse järelevalvelise aruandluse kohustust, kui:

a) kõnealuse teabe esitamine oleks liiga koormav, võttes arvesse ettevõtja äritegevusele omaste riskide laadi, ulatust ja keerukust;

b) teave esitatakse vähemalt kord aastas.

Kõnealust regulaarse järelevalvelise aruandluse kohustuse leevendust kohaldatakse ainult nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, kelle kollektiivne turuosa vastavalt liikmesriigi elukindlustus- ja kahjukindlustusturul ning edasikindlustusturul ei ole suurem kui 20 %, kusjuures elukindlustusturu osa põhineb tehniliste eraldiste brutosummal ja kahjukindlustusturu osa brutokindlustusmaksetel.

Tehes kindlaks, kas ettevõtjate suhtes võib selliseid leevendusi kohaldada, peavad järelevalveasutused esmatähtsaks väikeseid ja mittekeerukaid ettevõtjaid.

2. Asjaomased järelevalveasutused võivad regulaarse järelevalvelise aruandluse kohustust leevendada või kindlustus- ja edasikindlustusandjad kirjepõhise aruandluse kohustusest vabastada, kui:

a) kõnealuse teabe esitamine oleks liiga koormav, võttes arvesse ettevõtja äritegevusele omaste riskide laadi, ulatust ja keerukust;

b) kõnealuse teabe esitamine ei ole vajalik kindlustus- või edasikindlustusandja üle tõhusa järelevalve tegemiseks;

c) vabastus ei kahjusta liidus asjaomaste finantssüsteemide stabiilsust ning

d) kindlustus- või edasikindlustusandja on võimeline esitama teavet nõudmise korral.

Kirjepõhise aruandluse kohustusest vabastatakse üksnes need kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kelle kollektiivne turuosa vastavalt liikmesriigi elukindlustus- ja kahjukindlustusturul ning edasikindlustusturul ei ole vastavalt suurem kui 20 %, kusjuures elukindlustusturu osa põhineb tehniliste eraldiste brutosummal ja kahjukindlustusturu osa põhineb brutokindlustusmaksetel.

Tehes kindlaks, kas ettevõtjate suhtes võib selliseid leevendusi või vabastusi kohaldada, peavad järelevalveasutused esmatähtsaks väikeseid ja mittekeerukaid ettevõtjaid.

3. Kaptiivkindlustus- ja kaptiivedasikindlustusandjad vabastatakse regulaarse kirjepõhise järelevalvelise aruandluse kohustusest, kui artikli 35 lõike 2 punkti a alapunktis i osutatud eelnevalt kindlaksmääratud tähtajad on lühemad kui üks aasta, tingimusel et nad vastavad mõlemale järgmisele tingimusele:

a) kindlustatud isikud ja soodustatud isikud on järgmised:

i) selle konsolideerimisgrupi juriidilised isikud, millesse kaptiivkindlustus- või kaptiivedasikindlustusandja kuulub;

ii) füüsilised isikud, kellel on õigus saada kindlustuskaitse kõnealuse konsolideerimisgrupi kindlustuslepingute alusel, tingimusel et neid füüsilisi isikuid hõlmava äritegevuse osakaal on alla 5 % tehnilistest eraldistest;

b) kaptiivkindlustus- või kaptiivedasikindlustusandja edasikindlustuskohustuste aluseks olevad kindlustuskohustused ja kindlustuslepingud ei sisalda kohustuslikku vastutuskindlustust.

4. Käesoleva artikli õigete 1 ja 2 kohaldamisel hindavad järelevalveasutused väikeseks ja mittekeerukaks ettevõtjaks liigitatud ettevõtja puhul järelevalvemenetluse raames seda, kas teabe esitamine oleks võrreldes ettevõtja riskide laadi, ulatuse ja keerukusega liiga koormav, võttes arvesse vähemalt järgmist:

a) kindlustus- või edasikindlustusandja investeeringutest tulenevad tururiskid;

b) riskikontsentratsiooni tase;

c) kindlustus- või edasikindlustusandja varade valitsemise võimalik mõju finantsstabiilsusele;

d) kindlustus- või edasikindlustusandja süsteemid ja struktuurid järelevalveasutustele teabe esitamiseks ning artikli 35 lõikes 5 osutatud kirjalik strateegia.

5. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel hindavad järelevalveasutused muude kui väikesteks ja mittekeerukateks liigitatud ettevõtjate puhul järelevalvemenetluse raames, kas teabe esitamine oleks liiga koormav võrreldes ettevõtja riskide laadi, ulatuse ja keerukusega, võttes arvesse vähemalt lõike 4 punkte a–d ja järgmist:

a) kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustusmaksete, tehniliste eraldiste ja vara maht;

b) kindlustus- või edasikindlustusandja kaetavate nõuete ja hüvitiste volatiilsus;

c) selliste elukindlustus- ja kahjukindlustusliikide koguarv, millega seoses on tegevusluba saadud;

d) kindlustus- või edasikindlustusandja juhtimissüsteemi asjakohasus;

e) solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite tase;

f) kas ettevõtja on kaptiivkindlustus- või kaptiivedasikindlustusandja, kes katab ainult selle tööstus- või kaubandusgrupiga seotud riske, kuhu ta kuulub.

6. Selleks et tagada käesoleva artikli lõigete 1–5 ühtne ja järjepidev kohaldamine, annab EIOPA kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 16 välja suunised, et veelgi täpsustada

a) käesoleva artikli lõike 1 teises lõigus ja lõike 2 teises lõigus osutatud turuosade kindlaksmääramise meetodeid;

b) menetlust, mida järelevalveasutused kasutavad kindlustus- ja edasikindlustusandjate teavitamiseks käesolevas artiklis osutatud leevendustest või vabastustest.

Artikkel 35b

Aruannete esitamise tähtajad

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad järelevalveasutustele artikli 35 lõigetes 1–4 osutatud teabe kord aastas või harvemini 16 nädala jooksul pärast ettevõtja majandusaasta lõppu.

2. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad järelevalveasutustele artikli 35 lõigetes 1–4 osutatud teabe kord kvartalis viie nädala jooksul pärast iga kvartali lõppu.

3. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad järelevalveasutustele artikli 35 lõikes 5a osutatud regulaarse järelevalvelise aruande 18 nädala jooksul pärast ettevõtja majandusaasta lõppu.“

17) Artikli 36 lõike 2 punkt a asendatakse järgmisega:

„a) juhtimissüsteem, sealhulgas artiklis 42 sätestatud sobivuse ja nõuetele vastavuse nõuded ning IV peatüki 2. jaos sätestatud oma riskide ja maksevõime hindamine;“.

18) Artiklit 37 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmine punkt:

„e) kindlustus- või edasikindlustusandja kohaldab üht artiklites 308c ja 308d osutatud üleminekumeedet ja täidetud on kõik järgmised tingimused:

i) kindlustus- või edasikindlustusandja ei täidaks solventsuskapitalinõuet ilma üleminekumeetme kohaldamiseta;

ii) kindlustus- või edasikindlustusandja ei ole esitanud järelevalveasutusele kas esialgset järkjärgulise kohaldamise kava artikli 308e teises lõigus sätestatud nõutava tähtaja jooksul või kõnealuse artikli kolmandas lõigus sätestatud nõutavat aastaaruannet.“;

b) lõike 2 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Lõike 1 punktides d ja e osutatud juhtudel on lisakapitalinõue proportsionaalne oluliste riskidega, mis tulenevad kõnealustes punktides osutatud kõrvalekaldest ja mittevastavusest.“

19) Artiklisse 40 lisatakse järgmised lõigud:

„Kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- ja järelevalveorganite liikmetel peab alati olema hea maine ning kollektiivselt piisavad teadmised, oskused ja kogemused oma ülesannete täitmiseks.

Enne aastat, mil haldus-, juhtimis- ja järelevalveorganite liikmed asuvad või asuksid täitma oma ülesandeid ettevõtja juures, ei tohi nende kohta vähemalt kümne aasta jooksul olla tehtud süüdimõistvat kohtuotsust raske ega korduva süüteo eest, mis on seotud rahapesu või terrorismi rahastamisega, ega mõne muu süüteo eest, mis võiks nende hea maine kahtluse alla seada.“

20) Artiklit 41 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Juhtimissüsteem vaadatakse ettevõtjasiseselt korrapäraselt läbi. Selline sisemine läbivaatamine hõlmab haldus-, juhtimis- ja järelevalveorgani koosseisu, tõhususe ja sisemise juhtimise piisavuse hindamist, võttes arvesse ettevõtja äritegevusele omaste riskide laadi, ulatust ja keerukust.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad kehtestavad strateegia, millega haldus-, juhtimis- või järelevalveorganis edendatakse mitmekesisust, sealhulgas seatakse soolise tasakaaluga seotud individuaalsed kvantitatiivsed eesmärgid.

EIOPA esitab mitmekesisuse kohta suunised, mida tuleb haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikmete valimisel arvesse võtta.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Liikmesriigid nõuavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad määraksid erinevad isikud, kes täidavad riskijuhtimise, aktuaari, vastavuskontrolli ja siseauditi põhifunktsioone, ning et iga sellist funktsiooni täidetaks teistest sõltumatult, et vältida huvikonflikte.

Ettevõtja puhul, kes on liigitatud väikeseks ja mittekeerukaks vastavalt artiklile 29b või kes on saanud järelevalveasutuselt eelneva heakskiidu vastavalt artiklile 29d, võivad riskijuhtimise, aktuaari ja vastavuskontrolli eest vastutavad isikud täita ka muud põhifunktsiooni, mis erineb siseauditist, või muud funktsiooni või olla haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikmed, kui on täidetud järgmised tingimused:

a) võimalikke huvikonflikte lahendatakse nõuetekohaselt;

b) eri funktsioonide täitmine või mõne funktsiooni täitmine haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikmeks olemise tingimusel ei kahjusta isiku võimet täita oma kohustusi.“;

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on kirjalik strateegia vähemalt riskijuhtimise, sisekontrolli, siseauditi, tasustamise ja asjakohasuse korral tegevuse edasiandmise kohta. Nad tagavad kõnealuse strateegia rakendamise.

Kirjalik strateegia vaadatakse läbi vähemalt kord aastas. Haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan kinnitab strateegia eelnevalt ning seda kohandatakse vastavalt asjaomase süsteemi või valdkonna olulistele muutustele. Väikesed ja mittekeerukad kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad strateegia läbi vaadata harvemini, kuid vähemalt iga viie aasta järel, välja arvatud juhul, kui järelevalveasutus leiab asjaomase ettevõtja konkreetsete asjaolude põhjal, et läbivaatamine peab olema sagedasem.“

21) Artikli 42 lõiked 2 ja 3 asendatakse järgmisega:

„2. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teatavad järelevalveasutusele kõigist muutustest seoses isikutega, kes tegelikult juhivad kindlustus- või edasikindlustusandjat või kes vastutavad muude põhifunktsioonide täitmise eest, ning esitavad nende muutuste põhjused ja kogu teabe, mida on vaja uue juhtiva isiku sobivuse ja nõuetele vastavuse hindamiseks.

3. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teavitavad oma järelevalveasutust, kui mõni lõikes 1 osutatud isikutest ei vasta enam lõikes 1 osutatud nõuetele või on sel põhjusel asendatud.

4. Kui kindlustus- või edasikindlustusandjat tegelikult juhtiv või muid põhifunktsioone täitev isik ei täida lõikes 1 sätestatud nõudeid, on järelevalveasutustel õigus nõuda kindlustus- ja edasikindlustusandjalt sellise isiku eemaldamist kõnealuselt ametikohalt.“

22) Artiklit 44 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) punkt e asendatakse järgmisega:

„e) operatsiooniriski juhtimine, sealhulgas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/881 (*) artikli 2 punktis 1 määratletud küberturvalisus;

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. aprilli 2019. aasta määrus (EL) 2019/881, mis käsitleb ENISAt (Euroopa Liidu Küberturvalisuse Amet) ning info- ja kommunikatsioonitehnoloogia küberturvalisuse sertifitseerimist ja millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EL) nr 526/2013 (küberturvalisuse määrus) (ELT L 151, 7.6.2019, lk 15).“;

ii) lisatakse järgmised lõigud:

„Kui kindlustus- või edasikindlustusandjad kohaldavad artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimist, tuleb nende likviidsusplaanides volatiilsusega korrigeerimise kasutamist arvesse võtta ja hinnata, kas võivad tekkida likviidsuspiirangud, mis ei ole volatiilsusega korrigeerimise kasutamisega kooskõlas.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võtavad kestlikkusriskide hindamisel arvesse lühikest, keskmist ja pikka perspektiivi.

Viiendas lõigus osutatud hindamise eesmärgil tagavad järelevalveasutused, et kindlustus- ja edasikindlustusandjatel on riskijuhtimise osana olemas strateegiad, põhimõtted, protseduurid ja süsteemid kestlikkusriskide kindlakstegemiseks, mõõtmiseks, juhtimiseks ja jälgimiseks lühikeses, keskmises ja pikas perspektiivis.“;

b) lõiget 2a muudetakse järgmiselt:

i) esimest lõiku muudetakse järgmiselt:

1) punkti b muudetakse järgmiselt:

— alapunkt i asendatakse järgmisega:

„i) oma tehniliste eraldiste ja nõuetekohaste omavahendite tundlikkust eelduste suhtes, mis on kattuvuse kohanduse arvutamise aluseks, sealhulgas artikli 77c lõike 1 punktis b osutatud alushinnavahe arvutamise aluseks;“;

— alapunkt iii jäetakse välja;

2) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimise kohaldamise korral oma tehniliste eraldiste ja nõuetekohaste omavahendite tundlikkust majandustingimuste muutuste suhtes, mis võivad mõjutada artikli 77d lõikes 3 osutatud riskiga korrigeeritud hinnavahet.“;

ii) kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimise kohaldamise korral võetakse volatiilsusega korrigeerimist arvesse artikli 41 lõikes 3 osutatud kirjalikus riskijuhtimisstrateegias.“;

c) lisatakse järgmised lõiked:

„2b. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad koostavad konkreetsed kavad, mis sisaldavad kvantifitseeritavaid eesmärke ja protseduure kestlikkusteguritest tulenevate finantsriskide jälgimiseks ja käsitlemiseks lühikeses, keskmises ja pikas perspektiivis, sealhulgas selliste finantsriskide jälgimiseks ja käsitlemiseks, mis tulenevad kohandamisprotsessist ja suundumustest üleminekul liidu ja liikmesriikide asjaomaste regulatiivsete eesmärkide ja õigusaktide täitmisele, mis on seotud kestlikkusteguritega, eelkõige seoses nendega, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2021/1119 (*), ning jälgivad nende kavade, eesmärkide ja protseduuride rakendamist.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud kavades sisalduvate kestlikkusriskide käsitlemise kvantifitseeritavate eesmärkide ja protseduuride puhul võetakse arvesse kliimamuutusi käsitleva Euroopa teadusnõukogu viimaseid aruandeid ja meetmeid, eelkõige seoses liidu kliimaeesmärkide saavutamisega. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja avalikustab direktiivi 2013/34/EL kohaseid kestlikkusaspekte käsitleva teabe, peavad käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud kavad olema kooskõlas nimetatud direktiivi artiklis 19a või 29a osutatud plaanide ja kavatsustega ning eelkõige sisaldama kindlustus- või edasikindlustusandja ärimudeli ja strateegiaga seotud meetmeid, mis on mõlema kava puhul järjepidevad. Kui see on asjakohane, peavad ettevõtjate poolt üldsusele avaldatud eesmärgid, kohustused ja strateegilised otsused olema kooskõlas käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud kavades sisalduvate meetodite ja eeldustega.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud kavades sisalduvate kestlikkusriskide käsitlemise eesmärgid, kord ja meetmed on kooskõlas artikli 29 lõikega 3 kindlustus- ja edasikindlustusandjate ärimudeli kestlikkusriskide laadi, ulatuse ja keerukusega proportsionaalsed.

2c. Selleks et tagada käesoleva artikli ühetaoline kohaldamine, koostab EIOPA regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et veelgi täpsustada järgmist:

a) kestlikkusriskide kindlakstegemise, mõõtmise, juhtimise ja jälgimise miinimumnõuded ja võrdlusmeetodid;

b) käesoleva artikli lõigete 2b ja 2e kohaselt koostatavates kavades käsitletavad elemendid, mis hõlmavad kestlikkusteguritest tulenevate finantsriskide jälgimise ja käsitlemise konkreetseid ajakavasid, kvantifitseeritavaid eesmärke ja vahe-eesmärke ning seoseid artiklites 45 ja 45a sätestatud nõuetega;

c) järelevalve meetodid seoses lõigetes 2b ja 2e osutatud kavade, kvantifitseeritavate eesmärkide ja protseduuridega;

d) käesoleva artikli lõigetes 2b ja 2e osutatud kavade elemendid, sealhulgas asjakohased kvantifitseeritavad eesmärgid kooskõlas artikliga 51.

EIOPA esitab esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 29. jaanuariks 2026.

Komisjonile antakse õigus võtta käesoleva direktiivi täiendamiseks vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

2d. Ettevõtja avalikustab lõigetes 2b ja 2e osutatud kavades sisalduvad kvantifitseeritavad eesmärgid igal aastal.

2e. Kui osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kelle peakontor asub liidus, peab koostama käesoleva artikli lõike 2b kohase kava konsolideerimisgrupi tasandil, tagavad liikmesriigid, et kindlustus- ja edasikindlustusandjatest tütarettevõtjad, kes on kõnealuse kavaga ja konsolideerimisgrupi järelevalvega hõlmatud vastavalt artikli 213 lõike 2 punktidele a ja b, vabastatakse käesoleva artikli lõike 2b kohase kava individuaalsel tasandil koostamise kohustusest.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. juuni 2021. aasta määrus (EL) 2021/1119, millega kehtestatakse kliimaneutraalsuse saavutamise raamistik ning muudetakse määruseid (EÜ) nr 401/2009 ja (EL) 2018/1999 (Euroopa kliimamäärus) (ELT L 243, 9.7.2021, lk 1).“

23) Artiklit 45 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimesse lõiku lisatakse järgmised punktid:

„d) kaalutakse ja analüüsitakse makromajanduslikku olukorda ja võimalikke makromajanduslikke ja finantsturgude arengusuundumusi;

e) järelevalveasutuse põhjendatud taotlusel kaalutakse ja analüüsitakse

i) makrotasandi usaldatavusprobleeme, mis võivad mõjutada kindlustus- või edasikindlustusandja konkreetset riskiprofiili, heakskiidetud riskitaluvuspiire, äristrateegiat, kindlustustegevust või investeerimisotsuseid ning punktis a osutatud kindlustus- või edasikindlustusandja üldist maksevõime vajadust;

ii) kindlustus- või edasikindlustusandja tegevust, mis võib mõjutada makromajanduslikke ja finantsturgude arengusuundumusi ning millest võib saada süsteemse riski allikas;

f) kindlustus- või edasikindlustusandja üldine suutlikkus täita isegi stressiolukorras õigel ajal oma rahalised kohustused kindlustusvõtjate ja teiste vastaspoolte ees.“;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„1a. Lõike 1 punktide d ja e kohaldamisel mõeldakse makromajanduslike ja finantsturgude arengusuundumuste all vähemalt järgmist:

a) intressimäärade ja hinnavahede tase;

b) finantsturgude indeksite tase;

c) inflatsioon;

d) seotus teiste finantsturu osalistega;

e) kliimamuutused, pandeemiad, muud ulatuslikud sündmused ja muud katastroofid, mis võivad mõjutada kindlustus- ja edasikindlustusandjaid.

Lõike 1 punkti e alapunkti i kohaldamisel mõistetakse makrotasandi usaldatavusprobleeme nii, et need hõlmavad vähemalt tõenäolisi ebasoodsaid tulevikustsenaariume ja riske, mis on seotud krediiditsükli ja majanduslangusega, karjavaimust kantud käitumisega investeerimisel või liigsete riskide kontsentreerumisega sektori tasandil.

1b. Liikmesriigid tagavad, et käesoleva artikli lõike 1 punkti d kohaselt nõutav analüüs vastab riskide laadile ning kindlustus- või edasikindlustusandja tegevuse ulatusele ja keerukusele. Liikmesriigid tagavad, et väikesed ja mittekeerukad ettevõtjad ning ettevõtjad, kes on saanud järelevalveasutuselt eelneva heakskiidu vastavalt artiklile 29d, ei ole kohustatud käesoleva artikli lõike 1 punktis e osutatud analüüsi tegema.“;

c) lõige 2a asendatakse järgmisega:

„2a. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja kohaldab artiklis 77b osutatud kattuvuse kohandust, artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimist või artikli 77a lõikes 2, artiklites 308c ja 308d või asjakohasuse korral artikli 111 lõike 1 teises lõigus ja artikli 111 lõikes 2a osutatud üleminekumeetmeid, hindab ta käesoleva artikli lõike 1 punktis b osutatud kapitalinõuetele vastavust kõnealuseid kohandusi ja üleminekumeetmeid arvesse võttes ja arvesse võtmata.

Erandina käesoleva lõike esimesest lõigust ei kohaldata artiklis 77a osutatud järkjärgulise kohaldamise mehhanismi hindamise nõuet valuuta suhtes, mille puhul kehtib üks järgmistest:

a) kindlustus- või edasikindlustuskohustustega seotud tulevaste rahavoogude osakaal kõnealuses valuutas ei ole üle 5 % kindlustus- või edasikindlustuskohustustega seotud kõigist tulevastest rahavoogudest;

b) seoses tulevaste rahavoogudega, mis on seotud kindlustus- või edasikindlustuskohustustega kõnealuses valuutas, ei ole selliste lõpptähtaegadega seotud tulevaste rahavoogude osakaal, mille puhul asjakohast riskivaba intressikõverat ekstrapoleeritakse, üle 10 % kõigist kindlustus- või edasikindlustuskohustustega seotud tulevastest rahavoogudest.

2b. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja kohaldab artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimist, hõlmab käesoleva artikli lõikes 1 osutatud hindamine lisaks selle hindamist, kui oluliselt erineb asjaomase ettevõtja riskiprofiil volatiilsusega korrigeerimise aluseks olevatest eeldustest.“;

d) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teevad lõikes 1 osutatud hindamise kord aastas ja viivitamata pärast iga olulist muutust oma riskiprofiilis.

Välja arvatud juhul, kui järelevalveasutus leiab ettevõtja konkreetsete asjaolude põhjal, et vajalik on sagedasem hindamine, võivad kindlustus- ja edasikindlustusandjad erandina käesoleva lõike esimesest lõigust teha lõikes 1 osutatud hindamise vähemalt kord iga kahe aasta järel ja viivitamata pärast iga olulist muutust oma riskiprofiilis, kui on täidetud üks järgmine tingimus:

a) ettevõtja on liigitatud väikeseks ja mittekeerukaks ettevõtjaks;

b) ettevõtja on kaptiivkindlustus- või kaptiivedasikindlustusandja, kes vastab kõigile järgmistele kriteeriumidele:

i) kindlustatud isikud ja soodustatud isikud on selle konsolideerimisgrupi juriidilised isikud, millesse kaptiivkindlustus- või kaptiivedasikindlustusandja kuulub, või füüsilised isikud, kellel on õigus saada kindlustuskaitse kõnealuse konsolideerimisgrupi kindlustuslepingute alusel, ja neid füüsilisi isikuid, kellel on õigus saada kindlustuskaitse konsolideerimisgrupi kindlustuslepingute alusel, hõlmava äritegevuse osakaal on alla 5 % tehnilistest eraldistest;

ii) kaptiivkindlustus- või kaptiivedasikindlustusandja edasikindlustuskohustuste aluseks olevad kindlustuskohustused ja kindlustuslepingud ei sisalda kohustuslikku vastutuskindlustust.

Vabastus iga-aastasest hindamisest ei takista ettevõtjat pidevalt riske tuvastamast, mõõtmast, juhtimast, jälgimast ja nendest aru andmast.“;

e) lisatakse järgmised lõiked:

„8. Kui muudele asutustele kui järelevalveasutustele on antud makrotasandi usaldatavusjärelevalve volitused, tagavad liikmesriigid lõike 1 punktide d ja e kohaldamisel, et järelevalveasutused jagavad käesolevas artiklis osutatud kindlustus- ja edasikindlustusandjate oma riskide ja maksevõime hindamist käsitlevate makrotasandi usaldatavusnõuete hindamise tulemusi asjaomaste riiklike organite ja asutustega, kellel on makrotasandi usaldatavusjärelevalve volitused.

Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutused teevad koostööd makrotasandi usaldatavusjärelevalve volitustega riiklike organite ja asutustega, et analüüsida tulemusi ja teha asjakohasuse korral kindlaks makrotasandi usaldatavusprobleemid seoses sellega, kuidas kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegevus võib mõjutada makromajanduslikke ja finantsturgude arengusuundumusi.

Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutused jagavad asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandjaga kõiki makrotasandi usaldatavusprobleeme ja hindamise seisukohast olulisi sisendparameetreid.

9. Otsustades, kas taotleda käesoleva artikli lõike 1 punktis e osutatud analüüsi kindlustus- või edasikindlustusandjast tütarettevõtja puhul, kes kuulub vastavalt artikli 213 lõike 2 punktidele a ja b konsolideerimisgrupi järelevalve alla, võtab järelevalveasutus arvesse, kas kõnealuse analüüsi teeb konsolideerimisgrupi tasandil osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kelle peakontor asub liidus, ning kas see hõlmab kõnealuse tütarettevõtja eripära.

Liikmesriikide järelevalveasutused esitavad igal aastal nii EIOPA-le kui ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1092/2010 (*) asutatud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogule nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning konsolideerimisgruppide nimekirjad, kelle suhtes nad taotlevad täiendavaid makrotasandi usaldatavusmeetmeid.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1092/2010 finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta (ELT L 331, 15.12.2010, lk 1).“

24) Lisatakse järgmine artikkel:

„*Artikkel 45a*

Kliimamuutuste stsenaariumi analüüs

1. Artikli 45 lõikes 2 osutatud riskide kindlakstegemise ja hindamise eesmärgil hindab asjaomane ettevõtja ka seda, kas teda mõjutavad oluliselt kliimamuutustega seotud riskid. Ettevõtja näitab artikli 45 lõikes 1 osutatud hindamise käigus, kui oluliselt kliimamuutustega seotud riskid teda mõjutavad.

2. Kui asjaomast ettevõtjat mõjutavad oluliselt kliimamuutustega seotud riskid, töötab ettevõtja välja vähemalt kaks pikaajalist kliimamuutuste stsenaariumit, sealhulgas järgmised:

a) pikaajaline kliimamuutuste stsenaarium, mille puhul üleilmne temperatuuri tõus jääb alla 2 °C;

b) pikaajaline kliimamuutuste stsenaarium, mille puhul üleilmne temperatuuri tõus on märkimisväärselt suurem kui 2 °C.

3. Artikli 45 lõikes 1 osutatud hindamine sisaldab korrapäraste ajavahemike järel tehtavat analüüsi, mis käsitleb käesoleva artikli lõike 2 kohaselt väljatöötatud pikaajaliste kliimamuutuste stsenaariumide mõju ettevõtja äritegevusele. Need ajavahemikud peavad olema ettevõtja äritegevusele omaste kliimamuutuste riskide laadi, ulatuse ja keerukusega proportsionaalsed, kuid mitte pikemad kui kolm aastat.

4. Lõikes 2 osutatud pikaajalised kliimamuutuste stsenaariumid vaadatakse läbi vähemalt iga kolme aasta järel ja vajaduse korral neid ajakohastatakse. Pikaajaliste kliimamuutuste stsenaariumide läbivaatamisel võtavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad arvesse eelmistes kliimamuutuste stsenaariumides kasutatud vahendite ja põhimõtete tulemuslikkust, et suurendada nende mõjusust.

5. Erandina lõigetest 2, 3 ja 4 ei nõuta väikestelt ja mittekeerukatelt ettevõtjatelt kliimamuutuste stsenaariumide täpsustamist ega nende mõju hindamist ettevõtja äritegevusele.“

25) Artikkel 51 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 51*

Solventsuse ja finantsseisundi aruanne: sisu

1. Võttes arvesse artikli 35 lõikes 3 nõutud teavet ja kõnealuse artikli lõikes 4 sätestatud põhimõtteid, nõuavad liikmesriigid, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad avalikustaksid igal aastal solventsuse ja finantsseisundi aruande.

Solventsuse ja finantsseisundi aruanne koosneb kahest selgesti eristatud ja koos avalikustavast osast. Esimene osa sisaldab üksnes kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele suunatud teavet ning teine osa üksnes turuspetsialistidele suunatud teavet.

1a. Solventsuse ja finantsseisundi aruande see osa, mis sisaldab üksnes kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele suunatud teavet, sisaldab järgmist teavet:

a) ettevõtja äritegevuse ja tulemuste lühikirjeldus;

b) ettevõtja kapitalijuhtimise ja riskiprofiili lühikirjeldus, sealhulgas seoses kestlikkusriskidega, ning

c) avaldus selle kohta, kas ettevõtja avalikustab direktiivi 2013/34/EL artiklis 19a või 29a osutatud kavad.

1b. Solventsuse ja finantsseisundi aruande see osa, mis sisaldab üksnes turuspetsialistidele suunatud teavet, sisaldab, olgu see siis esitatud täielikult või viitena laadilt ja ulatuselt samaväärsele teabele, mis on avalikustatud muude õiguslike või regulatiivsete nõuete kohaselt, järgmist teavet:

a) ettevõtja äritegevuse ja tulemuste kirjeldus;

b) juhtimissüsteemi kirjeldus;

c) varade, tehniliste eraldiste ja muude kohustiste kohta eraldi nende hindamisel kasutatud aluste ja meetodite kirjeldus;

d) kapitalijuhtimise ja riskiprofiili kirjeldus, mis hõlmab vähemalt järgmist:

i) omavahendite struktuur ja suurus ning nende kvaliteet;

ii) solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude suurus;

iii) liidu finantssüsteemide stabiilsuse seisukohast oluliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul teave riskitundlikkuse kohta;

iv) artiklis 304 sätestatud võimalus, mida on kasutatud solventsuskapitalinõude arvutamiseks;

v) teave, mis võimaldab igakülgselt mõista peamisi erinevusi standardvalemi aluseks olevate eelduste ja mis tahes sisemudeli eelduste vahel, mida kindlustus- või edasikindlustusandja on kasutanud oma solventsuskapitalinõude arvutamiseks;

vi) miinimumkapitalinõudele mittevastavuse või solventsuskapitalinõudele olulise mittevastavuse suurus aruandeperioodil, isegi kui mittevastavus on hiljem kõrvaldatud, ning selgitused selle põhjuse ja tagajärgede kohta ning võetud parandusmeetmed;

e) märge selle kohta, kas artikli 45a lõikes 1 osutatud hindamise kohaselt mõjutavad kliimamuutustega seotud riskid ettevõtjat oluliselt, ja kui see on asjakohane, siis kas ta on võtnud meetmeid;

f) avaldus selle kohta, kas ettevõtja avalikustab direktiivi 2013/34/EL artiklis 19a või 29a osutatud kavad;

g) artikli 44 lõike 2c punktis d osutatud elemendid.

1c. Artiklis 77b osutatud kattuvuse kohanduse rakendamisel kirjeldatakse käesoleva artikli lõike 1b punktis c ning punkti d alapunktides i ja ii osutatud kirjelduses ka kattuvuse kohandust ning seda kohustuste ja määratud varade portfelli, mille suhtes kattuvuse kohandust rakendatakse, samuti määratakse kindlaks kattuvuse kohanduse nullini vähendamise mõju ettevõtja finantsseisundile.

Käesoleva artikli lõike 1b punktis c ning punkti d alapunktides i ja ii osutatud kirjeldus peab sisaldama ka avaldust selle kohta, kas kindlustus- või edasikindlustusandja kasutab artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimist, ning volatiilsusega korrigeerimise kasutamise korral peab kindlustus- või edasikindlustusandja avalikustama järgmise teabe:

a) volatiilsusega korrigeerimise nullini vähendamise kvantifitseeritud mõju kindlustus- või edasikindlustusandja finantsseisundile;

b) iga asjaomase valuuta või riigi (kui see on kohaldatav) puhul kooskõlas artikliga 77d arvutatud volatiilsusega korrigeerimine ja vastavad kindlustus- või edasikindlustuskohustuste parimad hinnangud.

2. Lõike 1b punkti d alapunktis i osutatud kirjeldus sisaldab eelmise aruandeperioodiga võrreldes toimunud oluliste muutuste analüüsi ja finantsaruannete selliste elementide väärtusega seotud oluliste erinevuste selgitust ning kapitali ülekantavuse lühikirjeldust.

Käesoleva artikli lõike 1b punkti d alapunktis ii osutatud solventsuskapitalinõude avalikustamisel esitatakse eraldi VI peatüki 4. jao 2. ja 3. alajao kohaselt arvutatud summa ja lisakapitalinõue, mis on kehtestatud kooskõlas artikliga 37, või selliste konkreetsete parameetrite mõju, mida kindlustus- või edasikindlustusandja peab kasutama kooskõlas artikliga 110, koos asjaomase järelevalveasutuse kokkuvõtliku teabega selle põhjendatuse kohta.

Solventsuskapitalinõude avalikustamisel lisatakse asjakohasuse korral märge, et lõplik summa sõltub järelevalveasutuse hinnangust.

3. Kaptiivkindlustusandjatelt ei nõuta kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele suunatud osa avalikustamist, vaid neilt nõutakse üksnes seda, et nad lisaksid turuspetsialistidele suunatud osasse artiklis 56 osutatud rakenduslike tehniliste standarditega nõutavad kvantitatiivsed andmed, kui asjaomased ettevõtjad vastavad järgmistele tingimustele:

a) kindlustatud isikud ja soodustatud isikud on selle konsolideerimisgrupi juriidilised isikud, millesse kaptiivkindlustusandja kuulub, või füüsilised isikud, kellel on õigus saada kindlustuskaitse selle konsolideerimisgrupi kindlustuslepingute alusel, ning neid füüsilisi isikuid, kellel on õigus saada kindlustuskaitse konsolideerimisgrupi kindlustuslepingute alusel, hõlmava äritegevuse osakaal on alla 5 % tehnilistest eraldistest;

b) kaptiivkindlustusandja kindlustuskohustused ei sisalda kohustuslikku vastutuskindlustust.

4. Kaptiivedasikindlustusandjatelt ei nõuta kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele suunatud osa avalikustamist, vaid neilt nõutakse üksnes seda, et nad lisaksid turuspetsialistidele suunatud osasse artiklis 56 osutatud rakenduslike tehniliste standarditega nõutavad kvantitatiivsed andmed, kui asjaomased ettevõtjad vastavad järgmistele tingimustele:

a) kindlustatud isikud ja soodustatud isikud on selle konsolideerimisgrupi juriidilised isikud, millesse kaptiivedasikindlustusandja kuulub, või füüsilised isikud, kellel on õigus saada kindlustuskaitse selle konsolideerimisgrupi kindlustuslepingute alusel, ning neid füüsilisi isikuid, kellel on õigus saada kindlustuskaitse konsolideerimisgrupi kindlustuslepingute alusel, hõlmava äritegevuse osakaal on alla 5 % tehnilistest eraldistest;

b) kaptiivedasikindlustusandja edasikindlustuskohustuste aluseks olevad kindlustuslepingud ei ole seotud ühegi kohustusliku vastutuskindlustusega;

c) emaettevõtjale või konsolideerimisgruppi kuuluvatele äriühingutele antud laenud, sealhulgas konsolideerimisgrupi rahalised kogumid, ei ületa 20 % kaptiivedasikindlustusandja koguvaradest ning

d) tehniliste eraldiste brutosummast tulenevat maksimaalset kahjumit saab hinnata deterministlikult, kasutamata stohhastilisi meetodeid.

5. Erandina lõikest 1 on edasikindlustusandjatel lubatud otsustada, kas nad avalikustavad solventsuse ja finantsseisundi aruande selle osa, mis on suunatud kindlustusvõtjatele ja soodustatud isikutele.

6. Erandina käesoleva artikli lõikest 1b on väikestel ja mittekeerukatel ettevõtjatel lubatud otsustada, et nad avalikustavad solventsuse ja finantsseisundi aruande selles osas, mis koosneb teistele turuspetsialistidele suunatud teabest, üksnes artiklis 56 osutatud rakenduslikes tehnilistes standardites nõutavad kvantitatiivsed andmed, tingimusel et nad avaldavad iga kolme aasta järel täieliku aruande, mis sisaldab kogu käesolevas artiklis nõutud teavet.

7. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad avalikustavad ning esitavad järelevalveasutusele käesolevas artiklis osutatud teabe kord aastas või harvemini 18 nädala jooksul pärast ettevõtja majandusaasta lõppu.

8. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad peavad käesoleva artikli lõikes 1 osutatud aruande raames avalikustama mõju, mis tuleneb artiklis 77 sätestatud tehniliste eraldiste kindlaksmääramisel sellise riskivaba intressikõvera kasutamisest, mis on kindlaks määratud ilma artikli 77e lõike 1 punktis aa osutatud ekstrapoleerimise üleminekukorda kohaldamata, asjakohase riskivaba intressikõvera asemel.

Erandina esimesest lõigust ei kohaldata avalikustamisnõuet valuuta suhtes, mille puhul kehtib mõni järgmistest:

a) kindlustus- või edasikindlustuskohustustega seotud tulevaste rahavoogude osakaal kõnealuses valuutas ei ole üle 5 % kindlustus- või edasikindlustuskohustustega seotud kõigist tulevastest rahavoogudest;

b) seoses tulevaste rahavoogudega, mis on seotud kindlustus- või edasikindlustuskohustustega kõnealuses valuutas, ei ole selliste lõpptähtaegadega seotud tulevaste rahavoogude osakaal, mille puhul asjakohast riskivaba intressikõverat ekstrapoleeritakse, üle 10 % kõigist kindlustus- või edasikindlustuskohustustega seotud tulevastest rahavoogudest.“

26) Lisatakse järgmine artikkel:

„*Artikkel 51a*

Solventsuse ja finantsseisundi aruanne: auditeerimisnõuded

1. Sellise kindlustus- või edasikindlustusandja puhul, kes ei ole väike ja mittekeerukas kindlustus- või edasikindlustusandja ega kaptiivkindlustus- või kaptiivedasikindlustusandja, viiakse läbi audit, mis hõlmab kooskõlas artikli 51 lõikega 1 solventsuse ja finantsseisundi aruande osana avalikustatud bilanssi või kooskõlas artikli 256 lõike 2 punktiga b solventsuse ja finantsseisundi ühtse aruande osana avalikustatud bilanssi.

2. Erandina artiklist 29c võivad liikmesriigid laiendada käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud nõuet ka väikesteks ja mittekeerukateks liigitatud kindlustus- ja edasikindlustusandjatele ning väikesteks ja mittekeerukateks liigitatud kaptiivkindlustus- ja kaptiivedasikindlustusandjatele.

3. Liikmesriigid võivad laiendada lõikes 1 osutatud auditeerimisnõude kohaldamisala ka muudele solventsuse ja finantsseisundi aruande elementidele.

4. Auditi teeb vannutatud audiitor või audiitorühing kooskõlas direktiivi 2006/43/EÜ artikli 26 kohaselt kohaldatavate auditeerimisstandarditega. Vannutatud audiitorid ja audiitorühingud peavad selle ülesande täitmisel järgima käesoleva direktiivi artiklis 72 sätestatud audiitorite kohustusi.

5. Liikmesriikides, kus 28. jaanuaril 2025 on liikmesriigi õiguse kohaselt registreeritud aktuaaridel lubatud auditeerida tehnilisi eraldisi, edasikindlustuse sissenõutavaid summasid ja nendega seotud elemente, võivad registreeritud aktuaarid jätkata selliste auditite tegemist, tingimusel et nad tegutsevad kooskõlas siduvate standarditega, mis tagavad kvaliteetse auditi ja hõlmavad selliste auditite tegemisel vähemalt auditeerimistavade, sõltumatuse ja sisemise kvaliteedikontrolli valdkonda, ning täidavad artiklis 72 osutatud kohustusi.

6. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad järelevalveasutusele koos solventsuse ja finantsseisundi aruandega eraldi aruande, mis sisaldab vannutatud audiitori või audiitorühingu koostatud auditi laadi ja tulemuste kirjeldust.“

27) Artiklit 52 muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmised punktid:

„e) niisuguste kindlustus- ja edasikindlustusandjate koguarv ja selle jaotus väikeste ja mittekeerukate ettevõtjate ning muude ettevõtjate vahel, kes kasutavad lihtsustusi või proportsionaalsusmeetmeid, ning konkreetseid proportsionaalsusmeetmeid kasutavate ettevõtjate arv;

f) niisuguste konsolideerimisgruppide arv ja selle jaotus väikeste ja mittekeerukate konsolideerimisgruppide ning muude konsolideerimisgruppide vahel, kes kasutavad lihtsustusi või proportsionaalsusmeetmeid, ning konkreetseid proportsionaalsusmeetmeid kasutavate konsolideerimisgruppide arv.“;

b) lõikesse 2 lisatakse järgmine punkt:

„f) iga liikmesriigi kohta niisuguste kindlustus- ja edasikindlustusandjate arv ja niisuguste konsolideerimisgruppide arv ja nende arvude jaotus vastavalt väikeste ja mittekeerukate kindlustus- ja edasikindlustusandjate või konsolideerimisgruppide ning muude kindlustus- ja edasikindlustusandjate või konsolideerimisgruppide vahel, kes kasutavad lihtsustusi või proportsionaalsusmeetmeid, ning konkreetseid lihtsustusi ja proportsionaalsusmeetmeid kasutavate ettevõtjate ja konsolideerimisgruppide arv.“;

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. EIOPA esitab lõikes 2 osutatud teabe Euroopa Parlamendile, nõukogule ja komisjonile koos aruandega, milles kirjeldatakse eri liikmesriikide järelevalveasutuste järelevalvealase ühtsuse taset seoses lisakapitalinõuete ja proportsionaalsusmeetmete kasutamisega.

4. EIOPA hindab artikli 29a lõikes 1 sätestatud väikeste ja mittekeerukate ettevõtjate kindlaksmääramise kriteeriumide ning artikli 213a lõikes 1 sätestatud väikeste ja mittekeerukate konsolideerimisgruppide kindlaksmääramise kriteeriumide kohaldamise mõju vähemalt selles osas, mis on seotud kindlustusvõtjate kaitse, finantsstabiilsuse ja võrdsete võimaluste eesmärkidega. EIOPA esitab oma järelduste kohta komisjonile aruande hiljemalt 31. jaanuariks 2030. Asjakohasel juhul kaalutakse aruandes nende kriteeriumide muutmise võimalust.“

28) Artikli 53 lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Käesoleva artikli lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata artikli 51 lõike 1a punktis b ning artikli 51 lõike 1b punktides d ja e osutatud teabe suhtes.“

29) Artiklisse 56 lisatakse järgmine lõik:

„EIOPA töötab välja infotehnoloogialahendused teises lõigus osutatud menetluste, vormingute ja vormide, sealhulgas juhiste jaoks.“

30) Artikli 58 lõike 3 punktid a ja b asendatakse järgmisega:

„a) asub või on reguleeritud väljaspool liitu või

b) on füüsiline või juriidiline isik, kelle suhtes ei kohaldata järelevalvet käesoleva direktiivi, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/65/EÜ (*), direktiivi 2013/36/EL või direktiivi 2014/65/EL alusel.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).“

31) Artikli 60 lõike 1 punktis a asendatakse sõnad „direktiivi 85/611/EMÜ artikli 1a punkti 2“ sõnadega „direktiivi 2009/65/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti b“.

32) Artikli 62 esimese lõigu esimene lause asendatakse järgmisega:

„Kui artiklis 57 osutatud isikute mõju tõenäoliselt kahjustab kindlustus- või edasikindlustusandja kindlat ja usaldusväärset juhtimist, nõuavad liikmesriigid, et selle kindlustus- või edasikindlustusandja päritoluliikmesriigi järelevalveasutus, kelles olulist osalust omatakse, taotletakse või suurendatakse, võtaks asjakohaseid meetmeid sellise olukorra lõpetamiseks.“

33) Artikli 63 teises lõigus asendatakse sõnad „direktiivi 2004/39/EÜ“ sõnadega „direktiivi 2014/65/EL“.

34) Artiklisse 64 lisatakse järgmine lõik:

„Käesoleva artikli esimene, teine ja kolmas lõik ei takista järelevalveasutusi avaldamast käesoleva direktiivi artikli 34 lõike 4 või määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 32 kohaselt läbiviidud stressitestide tulemusi ega edastamast stressitesti tulemusi EIOPA-le, et ta saaks avaldada kogu liitu hõlmavate stressitestide tulemused.“

35) Artikli 68 lõike 1 esimese lõigu järele lisatakse järgmine lõik:

„Artikli 64 esimene lõik ja artikkel 67 ei takista teabevahetust sama liikmesriigi järelevalveasutuste ja maksuhaldurite vahel, niivõrd kui selline teabevahetus on liikmesriigi õiguse kohaselt lubatud. Kui see teave pärineb teisest liikmesriigist, vahetatakse seda üksnes selle asutuse selgesõnalisel nõusolekul, kust asjaomane teave pärineb.“

36) Artikli 70 lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

a) punktis a asendatakse sõnad „Euroopa Keskpank (EKP)“ sõnaga „EKP“;

b) punktis c asendatakse sõnad „Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1092/2010[1] asutatud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu“ sõnadega „Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu“.

37) Artikli 72 lõike 1 sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid sätestavad vähemalt, et direktiivi 2006/43/EÜ tähenduses tegevusloa saanud isikud, kes teevad kindlustus- või edasikindlustusandjas direktiivi 2013/34/EL artiklis 34 või 35 või direktiivi 2009/65/EÜ artiklis 73 osutatud kohustuslikku auditit või täidavad muid õigusaktidest tulenevaid ülesandeid, on kohustatud viivitamata teatama järelevalveasutusele kõigist asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandjaga seotud asjaoludest või otsustest, mis neile on ülesannete täitmise ajal teatavaks saanud ja mis võivad:“.

38) Artiklit 77 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 5 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad hindavad parimat hinnangut ja riskimarginaali eraldi, määratakse riskimarginaali arvutamisel kindlaks kulud, mis on seotud sellisele ajaliselt kohandatud solventsuskapitalinõudele vastavate nõuetekohaste omavahendite suuruse tagamisega, mis on vajalik kindlustus- või edasikindlustusandja kohustuste täitmise tagamiseks kõnealuste kohustuste kehtivusaja jooksul. Solventsuskapitalinõude kohandamine koosneb eksponentsiaalsest ja ajapõhisest elemendist.“;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„6. Eeldatakse, et lõikes 5 osutatud kapitalikulu määr on alates 30. jaanuarist 2027 4,75 %. Komisjon teeb lõike 5 teises lõigus osutatud korrapärase läbivaatamise mitte varem kui 31. jaanuaril 2032.

7. Kui kindlustus- ja edasikindlustuslepingud sisaldavad rahalisi valikuõigusi ja finantstagatisi, peavad parima hinnangu arvutamiseks kasutatavad meetodid asjakohaselt kajastama, et nendest lepingutest tulenevate rahavoogude nüüdisväärtus võib sõltuda nii tulevaste sündmuste ja arengusuundumuste eeldatavast tulemusest kui ka võimalikest eeldatavast tulemusest kõrvalekaldumistest teatavate stsenaariumide puhul.

8. Lõikest 7 olenemata võivad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes on liigitatud väikesteks ja mittekeerukateks ettevõtjateks, ning ettevõtjad, kes on saanud järelevalveasutuselt eelneva heakskiidu, kasutada elukindlustuslepingutest tulenevate kohustuste parima hinnangu usaldusväärset deterministlikku hindamist valikuõiguste ja tagatiste puhul, mida ei peeta oluliseks.“

39) Artikkel 77a asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 77a*

Asjakohase riskivaba intressikõvera ekstrapoleerimine

1. Artikli 77 lõikes 2 osutatud asjakohase riskivaba intressikõvera kindlaksmääramisel kasutatakse asjakohastest finantsinstrumentidest saadud teavet ja kindlaksmääramine peab olema selle teabega kooskõlas. Kindlaksmääramisel võetakse arvesse selliste lõpptähtaegadega asjakohaseid finantsinstrumente, mille puhul on nende finantsinstrumentide turud sügavad, likviidsed ja läbipaistvad. Esimesest tasanduspunktist pikemate lõpptähtaegade puhul ekstrapoleeritakse asjaomast riskivaba intressikõverat kooskõlas kolmanda lõiguga. Valuuta esimene tasanduspunkt on pikim lõpptähtaeg, mille puhul on täidetud järgmised tingimused:

a) selle lõpptähtajaga finantsinstrumentide turud on sügavad, likviidsed ja läbipaistvad;

b) selle või pikema lõpptähtajaga lunastamata võlakirjade osakaal kõigist selles valuutas nomineeritud lunastamata võlakirjadest on piisavalt suur.

Asjakohase riskivaba intressikõvera ekstrapoleeritud osa aluseks on forvardintressimäärad, mis lähenevad sujuvalt esimeses tasanduspunktis kohaldatavalt forvardintressimääralt lõplikule forvardintressimäärale.

Ekstrapoleeritud forvardintressimäär võrdub likviidse forvardintressimäära ja lõpliku forvardintressimäära kaalutud keskmisega. Likviidne forvardintressimäär põhineb ühel forvardintressimääral või forvardintressimäärade kogumil seoses pikimate lõpptähtaegadega, mille puhul saab asjaomast finantsinstrumenti sügaval, likviidsel ja läbipaistval turul vaadelda. Lõpptähtaegade puhul, mille esimesest tasanduspunktist on möödunud vähemalt 40 aastat, peab lõpliku forvardintressimäära kaal olema vähemalt 77,5 %.

Asjakohaste riskivabade intressimäärade ekstrapoleeritud osa puhul võetakse arvesse teavet, mis on saadud finantsinstrumentidest, välja arvatud võlakirjad, kui kõnealuste finantsinstrumentide turud on sügavad, likviidsed ja läbipaistvad.

2. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad oma järelevalveasutuse eelneval nõusolekul kohaldada teises lõigus sätestatud järkjärgulise kohaldamise mehhanismi.

Esimeses lõigus osutatud järkjärgulise kohaldamise mehhanism hõlmab järgmist:

a) parameetrid, mis määravad, kui kiiresti lähenevad forvardintressimäärad ekstrapoleerimise lõplikule forvardintressimäärale, valitakse nii, et 30. jaanuaril 2027 on riskivaba intressikõver piisavalt sarnane sellel kuupäeval kehtiva riskivaba intressikõveraga, mis on kindlaks määratud kooskõlas 29. jaanuaril 2027 kohaldatavate ekstrapoleerimise reeglitega;

b) parameetreid, mis määravad, kui kiiresti lähenevad forvardintressimäärad ekstrapoleerimise lõplikule forvardintressimäärale, vähendatakse lineaarselt iga kalendriaasta alguses nii, et ekstrapoleerimise lõplikke parameetreid kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2032.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud järkjärgulise kohaldamise mehhanism ei mõjuta finantsturgude sügavuse, likviidsuse ja läbipaistvuse ega lõikes 1 osutatud esimese tasanduspunkti kindlaksmääramist.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes kohaldavad käesoleva lõike esimest ja teist lõiku, avalikustavad oma solventsuse ja finantsseisundi aruande selles osas, mis koosneb artikli 51 lõikes 1b osutatud turuspetsialistidele suunatud teabest, järgmise teabe:

a) asjaolu, et nad kohaldavad ekstrapoleerimise jaoks järkjärgulise kohaldamise mehhanismi, ning

b) kvantifitseeritud mõju, mida kõnealuse järkjärgulise kohaldamise mehhanismi kohaldamata jätmine avaldab nende finantsseisundile.

3. Lõikest 1 olenemata on 28. jaanuaril 2025 euro esimeseks tasanduspunktiks lõpptähtaeg 20 aastat.“

40) Artikli 77b lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Esimese lõigu punkti i kohaldamisel käsitatakse rühma-elukindlustuslepingut ühe lepinguna.“

41) Artiklit 77d muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 1–4 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- või edasikindlustusandjad võivad kohaldada asjakohase riskivaba intressikõvera suhtes volatiilsusega korrigeerimist, et arvutada artikli 77 lõikes 2 osutatud parim hinnang, kui järelevalveasutus on selle eelnevalt heaks kiitnud ja täidetud on vähemalt järgmised tingimused:

a) teatava valuuta volatiilsusega korrigeerimist kohaldatakse kindlustus- või edasikindlustusandja kõigi selles valuutas nomineeritud kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste parima hinnangu arvutamisel, kui kõnealuste kohustuste parima hinnangu arvutamiseks kasutatav asjakohane riskivaba intressikõver ei sisalda artiklis 77b osutatud kattuvuse kohandust;

b) kindlustus- või edasikindlustusandja tõendab järelevalveasutusele, et ta on kehtestanud asjakohase korra volatiilsusega korrigeerimise arvutamiseks vastavalt käesoleva artikli lõigetele 3 ja 4.

1a. Käesoleva artikli lõikest 1 olenemata võivad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes kohaldasid artikli 77 lõikes 2 osutatud parima hinnangu arvutamiseks asjakohase riskivaba intressikõvera suhtes volatiilsusega korrigeerimist enne 29. jaanuari 2026, jätkata ilma järelevalveasutuse eelneva heakskiiduta volatiilsusega korrigeerimise kohaldamist, tingimusel et nad täidavad käesoleva artikli lõike 1 kohased eelneva heakskiidu tingimused alates 30. jaanuarist 2027.

1b. Liikmesriigid tagavad, et kui kindlustus- või edasikindlustusandja ei täida enam käesoleva artikli lõike 1 kohaselt riigisiseses õiguses sätestatud eelneva heakskiidu tingimusi, on järelevalveasutustel õigus nõuda, et kindlustus- või edasikindlustusandja lõpetaks artikli 77 lõikes 2 osutatud parima hinnangu arvutamisel volatiilsusega korrigeerimise kohaldamise asjakohase riskivaba intressikõvera suhtes. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja täidab uuesti kõnealuseid tingimusi, võib ta taotleda järelevalveasutustelt eelnevat heakskiitu volatiilsusega korrigeerimise kohaldamiseks asjakohase riskivaba intressikõvera suhtes, et arvutada parim hinnang vastavalt käesoleva artikli lõikele 1.

1c. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad järelevalveasutuse eelneval heakskiidul kohaldada lõikes 3 osutatud valuuta riskiga korrigeeritud hinnavahe suhtes ettevõtjapõhist korrigeerimist, kui:

a) riskiga korrigeeritud hinnavahe ületas aruandekuupäevale eelnenud nelja kvartaalse aruandeperioodi jooksul ettevõtja investeerimisportfellis olevate võlainstrumentidesse tehtud investeeringute alusel arvutatud riskiga korrigeeritud hinnavahe ning

b) teave, mis puudutab kindlustus- või edasikindlustusandja asjaomaseid varasid ja mille ettevõtja esitab kooskõlas artikli 35 lõigetega 1–4, on piisavalt kvaliteetne, et võimaldada selle korrigeerimise usaldusväärset arvutamist.

Korrigeerimine vastab kahest järgmisest väärtusest väiksemale: 105 % ning ettevõtja investeerimisportfellis olevate võlainstrumentidesse tehtud investeeringute alusel arvutatud riskiga korrigeeritud hinnavahe ja asjaomase valuuta võrdlusportfelli alusel arvutatud riskiga korrigeeritud hinnavahe suhtarv. Riskiga korrigeeritud hinnavahe, mille aluseks on ettevõtja poolt võlainstrumentidesse tehtud portfelliinvesteeringud, arvutatakse samal viisil nagu riskiga korrigeeritud hinnavahe, mille aluseks on asjaomase valuuta võrdlusportfell, kuid selle arvutamisel kasutatakse ettevõtja poolt asjaomases valuutas võlainstrumentidesse tehtud portfelliinvesteeringute asjaomaste alamklasside kaalusid ja keskmist kestust käsitlevaid ettevõtjapõhiseid andmeid.

Korrigeerimise kohaldamisel ei suurendata volatiilsusega korrigeerimist makromajandusliku volatiilsusega korrigeerimise võrra vastavalt lõikele 4.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad lõpetavad viivitamata korrigeerimise kohaldamise, kui see suurendab kahe järjestikuse kvartaalse aruandeperioodi jooksul lõikes 3 osutatud valuuta riskiga korrigeeritud hinnavahet.

2. Iga asjaomase valuuta puhul põhineb asjakohase riskivaba intressikõvera suhtes volatiilsusega korrigeerimine kõnealuses valuutas võlainstrumentidesse tehtud investeeringute võrdlusportfellilt teenitava intressimäära ja kõnealuse valuuta asjaomase põhilise riskivaba intressikõvera määrade vahel.

Teatavas valuutas võlainstrumentidesse tehtud investeeringute võrdlusportfell peab olema esindav varade suhtes, mis on nomineeritud selles valuutas ja millesse kindlustus- ja edasikindlustusandjad investeerivad, et katta selles valuutas nomineeritud kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste parimat hinnangut.

3. Valuuta riskivaba intressimäära volatiilsusega korrigeerimise summa arvutatakse järgmiselt:

$$VA_{cu=}\ 85\,\% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

kus

a) VA_{cu} tähistab volatiilsusega korrigeerimist valuuta cu puhul;

b) $CSSR_{cu}$ tähistab kindlustus- või edasikindlustusandja krediidimarginaali tundlikkuskoefitsienti valuuta cu puhul;

c) RCS_{cu} tähistab riskiga korrigeeritud hinnavahet valuuta cu puhul.

VA_{cu}-d kohaldatakse asjakohaste riskivabade intressimäärade suhtes, mis ei ole tuletatud ekstrapoleerimise teel kooskõlas artikliga 77a. Kui asjakohaste riskivabade intressimäärade ekstrapoleeritud osas võetakse arvesse finantsinstrumentidest (välja arvatud võlakirjad) saadud teavet vastavalt artikli 77a lõikele 1, kohaldatakse VA_{cu}-d ka kõnealustest finantsinstrumentidest tuletatud riskivabade intressimäärade suhtes. Asjakohase riskivaba intressikõvera ekstrapoleerimine toimub kõnealuste korrigeeritud riskivabade intressimäärade alusel.

$CSSR_{cu}$ ei ole negatiivne ega suurem kui üks. Selle väärtus on ühest väiksem, kui kindlustus- või edasikindlustusandja teatavas valuutas olevate varade tundlikkus krediidimarginaali muutuste suhtes on väiksem kui kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja selles valuutas olevate tehniliste eraldiste tundlikkus intressimäärade muutuste suhtes.

RSC_{cu} arvutatakse lõikes 2 osutatud hinnavahe ja nimetatud hinnavahe selle osa vahena, mille võib panna varaga seotud eeldatava kahjumi või ootamatu krediidiriski või muu riski realistliku hinnangu arvele.

See osa hinnavahest, mille võib panna eeldatava kahjumi, ootamatu krediidiriski või muu riski realistliku hinnangu arvele, arvutatakse riskimarginaali protsendina. See protsent väheneb hinnavahede suurenemisel ja selle puhul eristatakse vähemalt kolme järgmist juhtu:

a) hinnavahed ei ületa oma pikaajalist keskmist;

b) hinnavahed ületavad oma pikaajalist keskmist, kuid ei ületa oma kahekordset pikaajalist keskmist;

c) hinnavahed ületavad oma pikaajalist keskmist kahekordselt.

Riskikorrektsioon ei tohi kunagi ületada asjakohast protsendimäära hinnavahede pikaajalistest keskmistest.

Erandina esimesest lõigust lubatakse kindlustus- ja edasikindlustusandjatel, kelle peakontor asub liikmesriigis, mille valuuta on seotud euroga ja vastab artikli 111 lõike 1 punktis p kehtestatud selliste kohandamiste üksikasjalikele kriteeriumidele, mis tuleb teha seoses euroga seotud valuutaga, et hõlbustada valuutariski alammooduli arvutamist, arvutada euroga seotud valuuta riskivaba intressimäära volatiilsusega korrigeerimise ja euro riskivaba intressimäära volatiilsusega korrigeerimise arvutamisel nii oma valuuta kui ka euro jaoks välja ühtne $\boldsymbol{CSSR_{cu}}$, võttes ühiselt arvesse eurodes ja omavääringus nomineeritud varasid ja kohustisi.

4. Ilma et see piiraks lõike 1c kohaldamist, suurendatakse euro puhul volatiilsusega korrigeerimist makromajandusliku volatiilsusega korrigeerimise võrra. Makromajanduslik volatiilsusega korrigeerimine arvutatakse järgmiselt:

$$\boldsymbol{VA_{Euro,macro} = 85\,\% \cdot CSSR_{Euro} \cdot max(RCS_{co} - 1{,}3 \cdot RCS_{Euro}; 0) \cdot \omega_{co}}$$

kus

a) $\boldsymbol{VA_{Euro,macro}}$ tähistab makromajanduslikku volatiilsusega korrigeerimist riigi co puhul;

b) $\boldsymbol{CSSR_{Euro}}$ tähistab kindlustus- või edasikindlustusandja krediidimarginaali tundlikkuskoefitsienti euro puhul;

c) $\boldsymbol{RCS_{co}}$ tähistab riskiga korrigeeritud hinnavahet riigi ***co*** puhul;

d) $\boldsymbol{RCS_{Euro}}$ tähistab riskiga korrigeeritud hinnavahet euro puhul;

e) $\boldsymbol{\omega_{co}}$ tähistab riigi korrigeerimistegurit riigi co puhul.

$\boldsymbol{CSSR_{Euro}}$ arvutatakse kindlustus- või edasikindlustusandja krediidimarginaali tundlikkuskoefitsiendina euro puhul kooskõlas lõikega 3.

$\boldsymbol{RCS_{co}}$ arvutatakse samal viisil kui riskiga korrigeeritud euro hinnavahe vastavalt lõikele 3, kuid selle aluseks on võrdlusportfell, mis on esinduslik, pidades silmas varasid, millesse kindlustus- ja edasikindlustusandjad investeerivad, et katta selle riigi kindlustusturul müüdavate ja eurodes nomineeritud toodete kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste parim hinnang.

$\boldsymbol{RCS_{Euro}}$ arvutatakse riskiga korrigeeritud euro hinnavahena kooskõlas lõikega 3.

Esimese lõigu punktis e osutatud riigi korrigeerimistegur arvutatakse järgmiselt:

$$\boldsymbol{\omega_{co} = max(min(((RCS_{co}^{*} - 0{,}6\,\%)/0{,}3\,\%); 1); 0)}$$

kus $\boldsymbol{RCS_{co}^{*}}$ on esimese lõigu punktis c osutatud riskiga korrigeeritud riigi ***co*** hinnavahe, mida on korrutatud võlainstrumentidesse tehtud investeeringute osakaaluga riigis co tegevusloa saanud kindlustus- ja edasikindlustusandjate koguvarades.

4a. Volatiilsusega korrigeerimise aluseks oleva hinnavahe arvutamisel iga valuuta ja iga riigi puhul on lõigetes 2 ja 4 osutatud hinnavahe riigi võlakirjade keskmise kursivahe ning võlakirjade, välja arvatud riigivõlakirjad, laenude ja väärtpaberistamiste keskmise kursivahe kaalutud summa. Kõnealuse arvutuse puhul on vastavad kaalud asjaomase valuuta või riigi võrdlusportfellis sisalduvate riigivõlakirjade väärtuse ja kõigi selles võrdlusportfellis sisalduvate varade väärtuse suhe ning asjaomase valuuta või riigi võrdlusportfellis sisalduvate võlakirjade, välja arvatud riigivõlakirjad, laenude ja väärtpaberistamiste väärtuse ja kõigi selles võrdlusportfellis sisalduvate varade väärtuse suhe.“

42) Artiklit 77e muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) lisatakse järgmised punktid:

„aa) artikli 51 lõike 8 kohase avalikustamise korral asjakohane riskivaba intressikõver ilma kattuvuse kohanduseta või volatiilsusega korrigeerimiseta, mis määratakse kindlaks ilma artikli 77a lõikes 2 sätestatud ekstrapoleerimise järkjärgulise kohaldamismehhanismi kasutamiseta;

ab) stsenaariumide kogum, mida kasutatakse elukindlustuslepingutest tulenevate kohustuste parima hinnangu usaldusväärseks deterministlikuks hindamiseks vastavalt artikli 77 lõikele 8;“;

ii) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) iga asjaomase valuuta ja riigi kindlustusturu puhul riskiga korrigeeritud hinnavahe, millele on osutatud vastavalt artikli 77d lõigetes 3 ja 4;“;

iii) lisatakse järgmine punkt:

„d) iga asjaomase liikmesriigi puhul võlainstrumentidesse tehtud investeeringute osakaal artikli 77d lõikes 4 osutatud riigis tegevusloa saanud kindlustus- ja edasikindlustusandjate koguvarades.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„1a. EIOPA kehtestab ja avaldab vähemalt kord aastas iga asjaomase valuuta ja iga sellise lõpptähtaja kohta, mille puhul on asjaomase lõpptähtajaga finantsinstrumentide või võlakirjade turud sügavad, likviidsed ja läbipaistvad, selle või pikema lõpptähtajaga võlakirjade osakaalu kõigist selles valuutas nomineeritud võlakirjadest, nagu on osutatud artikli 77a lõikes 1.“;

c) lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Tehniliste eraldiste ja põhiomavahendite arvutamisel ühtsete tingimuste tagamiseks võib komisjon võtta vastu rakendusaktid, milles sätestatakse iga asjaomase valuuta kohta käesoleva artikli lõikes 1 osutatud tehniline teave ja artikli 77a lõike 1 kohane esimene tasanduspunkt. Kõnealustes rakendusaktides võib kasutada teavet, mille EIOPA on käesoleva artikli lõike 1 kohaselt avaldanud.“;

d) lõike 3 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Nende valuutade puhul, mille kohta ei ole lõike 1 punktis c osutatud riskiga korrigeeritud hinnavahet lõikes 2 osutatud rakendusaktides sätestatud, ei kohaldata parima hinnangu arvutamiseks asjakohase riskivaba intressikõvera suhtes volatiilsusega korrigeerimist. Nende liikmesriikide puhul, mille rahaühik on euro ja mille kohta ei ole lõike 1 punktis c osutatud riskiga korrigeeritud hinnavahet ega lõike 1 punktis d osutatud osakaalu lõikes 2 osutatud rakendusaktides sätestatud, ei lisata volatiilsusega korrigeerimisele makromajanduslikku volatiilsusega korrigeerimist.“;

e) lisatakse järgmine lõige:

„4. Käesoleva artikli lõike 2 kohaldamisel ei muudeta rakendusaktis valuuta kohta sätestatud esimest tasanduspunkti, välja arvatud juhul, kui hindamine, mis käsitleb teatavast lõpptähtajast pikema või sellega võrdse lõpptähtajaga võlakirjade osakaalu kõigist selles valuutas nomineeritud võlakirjadest, näitab erinevat artikli 77a lõike 1 kohast esimest tasanduspunkti ja artikli 86 lõike 1 punkti b alapunktis iii osutatud delegeeritud õigusaktides sätestatud osakaalu vähemalt kahel järjestikusel aastal.“

43) Artiklit 86 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) lisatakse järgmine punkt:

„aa) artikli 77 lõikes 8 osutatud usaldusväärne deterministlik hindamine ning tingimused, mille alusel seda hindamist võib kasutada valikuõiguste ja tagatistega tehniliste eraldiste parima hinnangu arvutamiseks;“;

ii) punkt b asendatakse järgmisega:

„b) metoodika, põhimõtted ja võtted artikli 77 lõikes 2 osutatud parima hinnangu arvutamiseks vajaliku asjakohase riskivaba intressikõvera määramiseks, eelkõige:

i) artikli 77a lõikes 1 osutatud ekstrapoleerimise valem, sealhulgas parameetrid, mis määravad ekstrapoleerimise lähenemiskiiruse;

ii) artikli 77a lõikes 1 osutatud finantsinstrumentide turgude sügavuse, likviidsuse ja läbipaistvuse kindlaksmääramise meetod;

iii) valuutaga seotud osakaalud, millest väiksemana loetakse teatavast tähtajast pikema või sellega võrdse lõpptähtajaga võlakirjade osakaalu kõikide võlakirjade seas artikli 77a lõike 1 kohaldamisel väikeseks;

iv) artikli 77a lõikes 2 osutatud järkjärgulise kohaldamise mehhanism;“;

iii) punkt i asendatakse järgmisega:

„i) meetodid ja eeldused artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimise arvutamiseks, sealhulgas:

i) valem artikli 77d lõigetes 3 ja 4 osutatud krediidimarginaali tundlikkuskoefitsiendi arvutamiseks;

ii) iga asjaomase varaklassi puhul selline protsent hinnavahest, mis kajastab hinnavahe seda osa, mille võib panna eeldatava kahjumi, ootamatu krediidiriski või muu riski realistliku hinnangu arvele ja mille arvutamisel tuleb lähtuda artikli 77d lõikes 3 osutatust; hinnavahede suurenemisel see protsent väheneb, võttes arvesse vähemalt kolme järgmist juhtu:

1) hinnavahed ei ületa oma pikaajalist keskmist;

2) hinnavahed ületavad oma pikaajalist keskmist, kuid ei ületa oma kahekordset pikaajalist keskmist;

3) hinnavahed ületavad oma pikaajalist keskmist kahekordselt.

Riskikorrektsioon ei tohi kunagi ületada asjakohast protsendimäära hinnavahede pikaajalistest keskmistest.“;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„1a. Komisjon võib käesolevat direktiivi täiendada, võttes kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusakte, milles sätestatakse kriteeriumid, mille alusel võib varad lisada artikli 77b lõike 1 punktis a osutatud varaportfelli.

1b. Kui artikli 77 lõikes 5 osutatud kapitalikulu määra korrapärasel läbivaatamisel jõutakse järeldusele, et eeldatav väärtus ei ole enam asjakohane, võib komisjon võtta vastu delegeeritud õigusakti, millega muudetakse artikli 77 lõikes 6 sätestatud kapitalikulu määra eeldatavat väärtust. Komisjon võib kapitalikulu määra eeldatava väärtuse kehtestada üksnes tasemel, mis ei ole madalam kui 4 % ega kõrgem kui 5 %.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Selleks et tagada artikli 77 lõike 8 kohaldamise ühetaolised tingimused, töötab EIOPA välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse nende stsenaariumide kindlaksmääramise meetodeid, mida tuleb kasutada kõnealuses lõikes osutatud elukindlustuslepingutest tulenevate kohustuste parima hinnangu usaldusväärseks deterministlikuks hindamiseks. EIOPA esitab kõnealuste rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 29. jaanuariks 2026.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 15.“

44) Artikli 92 lõiked 1a ja 2 asendatakse järgmisega:

„1a. Komisjon täiendab käesolevat direktiivi, võttes kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse finantseerimis- ja krediidiasutustes olevate artikli 212 lõike 2 kolmanda lõigu tähenduses osaluste käsitlemist seoses omavahendite kindlaksmääramisega ning nähakse ette meetodid finantseerimis- ja krediidiasutustes olevate oluliste osaluste mahaarvamiseks kindlustus- või edasikindlustusandja põhiomavahenditest.

Olenemata käesoleva lõike esimese lõigu kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktis sätestatud osaluste mahaarvamisest solventsuskapitalinõude täitmiseks nõuetekohastest omavahenditest võivad järelevalveasutused lubada artiklis 88 osutatud põhiomavahendite kindlaksmääramiseks kindlustus- või edasikindlustusandjal mitte arvata maha krediidi- või finantseerimisasutuses oleva osaluse väärtust, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) kindlustus- või edasikindlustusandja on ühes järgnevas olukorras:

i) krediidi- või finantseerimisasutus ja kindlustus- või edasikindlustusandja kuuluvad samasse konsolideerimisgruppi, nagu on määratletud artiklis 212, mille suhtes kohaldatakse konsolideerimisgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a, b ja c, ning sidusettevõtjast krediidi- või finantseerimisasutuse suhtes ei kohaldata artikli 228 lõikes 5 osutatud mahaarvamist, või

ii) järelevalveasutused nõuavad, et kindlustus- või edasikindlustusandjad kohaldaksid, või lubavad neil kohaldada tehnilisi arvutusmeetodeid vastavalt direktiivi 2002/87/EÜ I lisa II osale ning krediidi- või finantseerimisasutus kuulub kõnealuse direktiivi alusel sama täiendava järelevalve alla nagu kindlustus- või edasikindlustusandja;

b) järelevalveasutused on veendunud punkti a alapunktis i osutatud konsolideerimisgrupi järelevalvega või punkti a alapunktis ii osutatud täiendava järelevalvega hõlmatud kindlustus- või edasikindlustusandja integreeritud juhtimise, riskijuhtimise ja sisekontrolli rahuldavas tasemes;

c) osalus krediidi- või finantseerimisasutuses on strateegilist laadi omakapitaliinvesteering, nagu on täpsustatud artikli 111 lõike 1 punkti m kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktis.

2. Lõikes 1a osutatud osalused finantseerimis- ja krediidiasutustes hõlmavad järgmist:

a) kindlustus- ja edasikindlustusandjate osalused järgmistes asutustes:

i) krediidi- ja finantseerimisasutused vastavalt määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktide 1 ja 26 tähenduses;

ii) investeerimisühingud direktiivi 2014/65/EL artikli 4 lõike 1 punkti 1 tähenduses;

b) määruse (EL) nr 575/2013 artiklis 52 osutatud täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid ja kõnealuse määruse artiklis 63 osutatud teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid, samuti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2019/2033 (*) artikli 9 tähenduses täiendavatesse esimese taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid ja teise taseme omavahenditesse kuuluvad instrumendid, mida kindlustus- ja edasikindlustusandjad hoiavad seoses käesoleva lõike punktis a osutatud ettevõtjatega, milles neil on osalus.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta määrus (EL) 2019/2033, mis käsitleb investeerimisühingute suhtes kohaldatavaid usaldatavusnõudeid ning millega muudetakse määrusi (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 575/2013, (EL) nr 600/2014 ja (EL) nr 806/2014 (ELT L 314, 5.12.2019, lk 1).“

45) Artikli 95 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Selleks viitavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad asjakohasuse korral artikli 97 lõikes 1 osutatud omavahendite loetelule.“

46) Artikli 96 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Ilma et see piiraks artikli 95 ja artikli 97 lõike 1 kohaldamist, kohaldatakse käesolevas direktiivis järgmist liigitust:

1) artikli 91 lõike 2 kohaldamisalasse kuuluv vahendite ülejääk liigitatakse esimese taseme omavahenditeks;

2) akreditiivid ja garantiid, mida sõltumatu usaldusisik hoiab kindlustusvõlausaldajate huvides usalduskontodel ja mille on välja andnud direktiivi 2013/36/EL kohaselt tegevusloa saanud krediidiasutus, liigitatakse teise taseme omavahenditeks;

3) kõik tulevased nõuded, mida muutuvate sissemaksetega vastastikused või vastastikust tüüpi laevaomanike ühendused, kes kindlustavad üksnes I lisa A osa liikidesse 6, 12 ja 17 kuuluvaid riske, võivad oma liikmetele järgneva 12 kuu jooksul täiendavate sissemaksete näol esitada, liigitatakse teise taseme omavahenditeks.“

47) Artiklisse 105 lisatakse järgmine lõige:

„7. Komisjonil on õigus võtta kooskõlas artikliga 301a vastu käesolevat direktiivi täiendavaid delegeeritud õigusakte, et kajastada krüptovarast tulenevat riski käesoleva artikli lõikes 5 osutatud tururiski moodulis ja käesoleva artikli lõikes 6 osutatud vastaspoole maksejõuetuse riski moodulis.“

48) Lisatakse järgmine artikkel:

„*Artikkel 105a*

Pikaajalised omakapitaliinvesteeringud

1. Erandina artikli 101 lõikest 3 ja artikli 105 lõike 5 teise lõigu punktis b osutatud aktsiariski alammooduli osana lubavad liikmesriigid kindlustus- ja edasikindlustusandjatel, kes vastavad käesoleva lõike teises lõigus sätestatud tingimustele, kohaldada pikaajalise perspektiiviga omakapitaliinvesteeringute teatava osa suhtes kapitalinõuet kooskõlas käesoleva artikli lõikega 4.

Esimese lõigu kohaldamisel võib omakapitaliinvesteeringute alarühma käsitada pikaajaliste omakapitaliinvesteeringutena, kui kindlustus- või edasikindlustusandja tõendab järelevalveasutusele teda rahuldaval viisil, et täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) omakapitaliinvesteeringute alarühm on selgelt piiritletud ja seda hoitakse ettevõtja muust tegevusest eraldi;

b) iga pikaajalise omakapitali portfelli jaoks kehtestatakse pikaajaliste investeeringute juhtimise põhimõtted, mis kajastavad kindlustus- või edasikindlustusandja kohustust hoida omakapitaliinvesteeringute alarühmas üldist omakapitaliga seotud riskipositsiooni perioodi jooksul, mis on keskmiselt pikem kui viis aastat. Kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan peab need investeeringute juhtimise põhimõtted sõnaselgelt heaks kiitma ja need põhimõtted vaadatakse sageli läbi, võrreldes neid portfellide tegeliku haldamisega, ning esitatakse kindlustus- või edasikindlustusandja oma riskide ja maksevõime hinnangus vastavalt artiklile 45;

c) omakapitaliinvesteeringute alarühm koosneb ainult sellistest aktsiatest, mis on noteeritud Euroopa Majanduspiirkonna (EMP) või Majandusliku Koostöö ja Arengu Organisatsiooni (OECD) riikides, või selliste äriühingute noteerimata aktsiatest, mille peakontorid asuvad EMP või OECD riikides;

d) kindlustus- või edasikindlustusandja suudab jooksvalt ja stressiolukorras vältida sundmüüki omakapitaliinvesteeringute alarühmas viie aasta jooksul;

e) kindlustus- või edasikindlustusandja riskijuhtimise, varade ja kohustiste juhtimise ning investeerimise põhimõtetes on kajastatud ettevõtja kavatsus hoida omakapitaliinvesteeringute alarühma perioodi jooksul, mis on kooskõlas punktis b sätestatud nõudega, ja ettevõtja võime täita punktis d sätestatud nõue;

f) omakapitaliinvesteeringute alarühm on asjakohaselt hajutatud, nii et välditakse liigset tuginemist konkreetsele emitendile või ettevõtjate rühmale ning riski ülemäärast akumuleerumist sama riskiprofiiliga pikaajaliste omakapitaliinvesteeringute portfellis tervikuna;

g) omakapitaliinvesteeringute alarühm ei hõlma osalusi.

2. Kui aktsiaid hoitakse Euroopa pikaajalistes investeerimisfondides või teatavat liiki investeerimisfondides, sealhulgas alternatiivsetes investeerimisfondides, mille riskiprofiil on käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktides määratud madalamana, võib lõikes 1 sätestatud tingimusi hinnata fondide, mitte nendes fondides hoitava alusvara tasandil.

3. Kindlustus- või edasikindlustusandja, kes käsitab omakapitaliinvesteeringute alarühma vastavalt lõikele 1 pikaajalise investeeringuna, ei tohi pöörduda tagasi käsitusviisi juurde, mis ei hõlma pikaajalisi omakapitaliinvesteeringuid.

Kui kindlustus- või edasikindlustusandja, kes käsitab omakapitaliinvesteeringute alarühma pikaajalise omakapitaliinvesteeringuna, ei suuda enam täita lõikes 1 sätestatud tingimusi, teatab ta sellest viivitamata järelevalveasutusele ja võtab vajalikud meetmed tingimuste taas täitmiseks.

Ühe kuu jooksul alates esmakordsest lõikes 1 sätestatud tingimuste mittetäitmise täheldamisest esitab asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutusele vajaliku teabe ja meetmed, mida kindlustus- või edasikindlustusandja peab võtma, et kõnealuseid tingimusi taas täita kuue kuu jooksul alates esmakordsest tingimuste mittetäitmise täheldamisest.

Kui ettevõtja ei suuda kuue kuu jooksul alates esmakordsest tingimuste mittetäitmise täheldamisest tingimusi taas täita, lõpetab ta kõigi omakapitaliinvesteeringute liigitamise pikaajalisteks omakapitaliinvesteeringuteks vastavalt käesolevale artiklile kaheks ja pooleks aastaks või seniks, kuni lõikes 1 sätestatud tingimusi taas täidetakse, olenevalt sellest, kumb ajavahemik on pikem.

4. Pikaajaliste omakapitaliinvesteeringute kapitalinõue on võrdne pikaajalise omakapitalina käsitatavate investeeringute väärtuse kohesest 22 % vähenemisest tuleneva põhiomavahendite kahjumiga.

5. Käesoleva direktiivi täiendamiseks võtab komisjon kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, täpsustades veelgi järgmist:

a) käesoleva artikli lõike 1 teises lõigus sätestatud tingimused;

b) käesoleva artikli lõikes 2 osutatud investeerimisfondide liigid;

c) artikli 51 lõikes 1 osutatud solventsuse ja finantsseisundi aruandes ning artikli 35 lõikes 5a osutatud regulaarses järelevalvelises aruandes esitatav teave.“

49) Artikli 106 lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Standardse omakapitali nõude sümmeetriline kohandamine, mis katab aktsiahindade muutustest tulenevaid riske, ei tohi viia selleni, et kohaldatakse omakapitali nõuet, mis on rohkem kui 13 protsendipunkti madalam või kõrgem kui standardne omakapitali nõue.“

50) Artikkel 109 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 109*

Standardvalemi lihtsustamine

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võivad konkreetse riskimooduli või riski alammooduli puhul kasutada lihtsustatud arvutust, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) riskide laad, ulatus ja keerukus õigustab lihtsustatud arvutuse kasutamist;

b) oleks ebaproportsionaalne nõuda kindlustus- või edasikindlustusandjalt standardarvutuse kohaldamist;

c) standardarvutusega võrreldes tehtud viga ei too kaasa solventsuskapitalinõude olulist väärkajastamist, välja arvatud juhul, kui lihtsustatud arvutuse tulemuseks on solventsuskapitalinõue, mis ületab standardarvutusest tulenevat solventsuskapitalinõuet.

Olenemata esimesest lõigust võivad väikesed ja mittekeerukad ettevõtjad kasutada lihtsustatud arvutust konkreetse riskimooduli või riski alammooduli puhul, kui nad suudavad järelevalveasutusele teda rahuldaval viisil ja vähemalt iga viie aasta järel tõendada, et täidetud on järgmised tingimused:

a) iga üksik riskimoodul või riski alammoodul, mille puhul kavatsetakse kasutada lihtsustatud arvutust, moodustab lihtsustust kohaldamata alla 2 % põhisolventsuskapitalinõudest;

b) kõigi selliste riskimoodulite või riski alammoodulite summa, mille puhul kavatsetakse kasutada lihtsustatud arvutust, moodustab lihtsustust kohaldamata alla 10 % põhisolventsuskapitalinõudest.

Käesoleva lõike kohaldamisel kalibreeritakse lihtsustatud arvutused kooskõlas artikli 101 lõikega 3.

2. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõike 1 ja artikli 102 lõike 1 kohaldamist, kui kindlustus- või edasikindlustusandja arvutab solventsuskapitalinõude ja riskimoodul või riski alammoodul ei moodusta rohkem kui 5 % artikli 103 punktis a osutatud põhisolventsuskapitalinõudest, võib kindlustus- või edasikindlustusandja kasutada kõnealuse riskimooduli või riski alammooduli lihtsustatud arvutust kuni kolme aasta jooksul pärast solventsuskapitalinõude arvutamist.

3. Lõike 2 kohaldamisel ei tohi kõikide riskimoodulite või riski alammoodulite osade summa moodustada kõnealuse lõike kohaste lihtsustatud arvutuste korral rohkem kui 10 % põhisolventsuskapitalinõudest.

Esimeses lõigus osutatud riskimooduli või riski alammooduli osa põhisolventsuskapitalinõudest on see osa, mis arvutati siis, kui riskimoodul või riski alammoodul arvutati viimast korda ilma lõike 2 kohase lihtsustatud arvutuseta.“

51) Artiklit 111 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punktid l ja m asendatakse järgmisega:

„l) lihtsustatud arvutused, mis on ette nähtud artikli 109 lõikes 1 osutatud konkreetsete riskimoodulite ja riski alammoodulite ning artikli 109 lõikes 2 osutatud ebaoluliste riskimoodulite ja riski alammoodulite puhul, samuti kriteeriumid, millele kindlustus- ja edasikindlustusandjad, sealhulgas kaptiivkindlustus- ja kaptiivedasikindlustusandjad, peavad vastama, et neil oleks õigus kasutada lihtsustusi, nagu on sätestatud artikli 109 lõikes 1;

m) meetod, mida tuleb kasutada artikli 13 punkti 21 tähenduses oluliste osaluste suhtes solventsuskapitalinõude arvutamisel, eelkõige artikli 105 lõikes 5 osutatud aktsiariski alammooduli arvutamisel, võttes arvesse kõnealuste oluliste osaluste väärtuse volatiilsuse tõenäolist vähenemist, mis tuleneb kõnealuste investeeringute strateegilisest laadist ning kindlustus- või edasikindlustusandja mõjust nendele investeerimisobjektidele;“;

ii) lisatakse järgmised lõigud:

„Käesoleva lõike esimese lõigu punkti c kohaldamisel kajastavad artikli 105 lõike 5 teise lõigu punktis a osutatud intressiriski alammooduli meetodid, eeldused ja standardparameetrid riski, et intressimäärad võivad veelgi langeda isegi siis, kui need on madalad või negatiivsed, ning intressiriski alammooduli arvutamine peab olema täielikult kooskõlas artikli 77a kohase intressimäärade ekstrapoleerimisega. Olenemata käesoleva lõigu esimesest lausest ei nõuta, et intressiriski alammooduli arvutamisel võetaks arvesse riski, et intressimäärad langevad alla negatiivse alammäära, kui negatiivne alammäär määratakse kindlaks nii, et tõenäosus, et intressimäärad ei ole asjaomaste valuutade ja tähtaegade lõikes alati negatiivsest alammäärast kõrgemad, on piisavalt väike.

Käesoleva lõike esimese lõigu punkti h kohaldamisel ei kohaldata eraldatud vahendite kogumiga seotud kindlustus- ja edasikindlustusandjate riskide hajutamise vähendatud ulatuse kajastamiseks kasutatavaid meetodeid ja kohandusi varaportfellide suhtes, mis ei ole eraldatud vahendite kogumid ja mis on määratud katma vastavat kindlustus- või edasikindlustuskohustuste parimat hinnangut, nagu on osutatud artikli 77b lõike 1 punktis a.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Kui komisjon võtab käesoleva artikli lõike 1 esimese lõigu punkti c kohaselt vastu käesolevat direktiivi täiendavad delegeeritud õigusaktid, et täpsustada meetodeid, eeldusi ja standardparameetreid, mida tuleb kasutada artikli 105 lõike 5 teise lõigu punktis a osutatud intressiriski alammooduli arvutamiseks eesmärgiga parandada

kapitalinõuete tundlikkust kooskõlas intressimäärade arenguga, võib sellised intressiriski alammooduli muudatused teha järk-järgult kuni viieaastase üleminekuperioodi jooksul. Selline järkjärguline muudatuste tegemine on kohustuslik ja seda nõutakse kõigilt kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt.“;

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. EIOPA hindab hiljemalt 29. jaanuariks 2030 ja seejärel iga viie aasta tagant solventsuskapitalinõude standardvalemi alusel arvutamisel kasutatavate meetodite, eelduste ja standardparameetrite asjakohasust. Eelkõige võtab ta arvesse iga varaklassi ja finantsinstrumentide tootlust, kõnealustesse varaklassidesse ja finantsinstrumentidesse investeerijate käitumist ning finantsteenuste rahvusvaheliste standardite kehtestamise suundumusi. Esmatähtsaks võidakse pidada teatavate riskide ja teatavate varaklasside läbivaatamist. EIOPA hinnangu alusel esitab komisjon asjakohasel juhul ettepanekud käesoleva direktiivi või selle alusel vastu võetud delegeeritud õigusaktide või rakendusaktide muutmiseks.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes kasutavad käesoleva artikli lõikes 2a osutatud järkjärgulist muudatuste tegemise võimalust, avalikustavad oma solventsuse ja finantsseisundi aruande selles osas, mis koosneb artikli 51 lõikes 1b osutatud turuspetsialistidele suunatud teabest, järgmise teabe:

i) asjaolu, et nad kasutavad käesoleva artikli lõikes 2a osutatud järkjärgulist muudatuste tegemise võimalust, ning

ii) kvantifitseeritud mõju, mis avalduks nende finantsseisundile käesoleva artikli lõikes 2a osutatud järkjärgulise muudatuste tegemise võimaluse mittekasutamisel.“

52) Artikli 112 lõige 7 asendatakse järgmisega:

„7. Pärast järelevalveasutustelt sisemudeli kasutamiseks heakskiidu saamist esitavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad järelevalveasutustele iga kahe aasta tagant hinnangu solventsuskapitalinõude kohta, mis arvutatakse vastavalt 2. alajaos sätestatud standardvalemile. Järelevalveasutused võivad põhjendatud otsusega nõuda kindlustus- või edasikindlustusandjalt sagedasemat aruandlust.“

53) Artiklisse 122 lisatakse järgmine lõige:

„5. Liikmesriigid võivad lubada kindlustus- ja edasikindlustusandjatel võtta arvesse krediidimarginaali muutuste mõju volatiilsusega korrigeerimisele, mis on arvutatud nende sisemudelis kooskõlas artikliga 77d, üksnes juhul, kui:

a) meetodiga, millega võetakse arvesse krediidimarginaali muutuste mõju valuuta volatiilsusega korrigeerimisele, ei võeta arvesse riskiga korrigeeritud hinnavahe ettevõtjapõhist kohandamist vastavalt artikli 77d lõikele 1c ega euro puhul volatiilsusega korrigeerimise võimalikku suurendamist makromajandusliku volatiilsusega korrigeerimisega vastavalt artikli 77d lõikele 4;

b) solventsuskapitalinõue ei ole väiksem järgmistest näitajatest:

i) solventsuskapitalinõudena arvutatud tinglik solventsuskapitalinõue, välja arvatud see, et krediidimarginaali muutuste mõju volatiilsusega korrigeerimisele võetakse arvesse kooskõlas metoodikaga, mida EIOPA kasutab tehnilise teabe avaldamiseks vastavalt artikli 77e lõike 1 punktile c;

ii) kooskõlas käesoleva punkti alapunktiga i arvutatud tinglik solventsuskapitalinõue, välja arvatud see, et artikli 77d lõike 2 teises lõigus osutatud valuuta puhul määratakse esindav portfell kindlaks kõigi selles valuutas nomineeritud kindlustus- või edasikindlustuskohustustega kindlustus- või edasikindlustusandjate varade asemel nende varade alusel, millesse kindlustus- või edasikindlustusandja investeerib.

Esimese lõigu punkti b kohaldamisel määratakse asjaomase valuuta puhul esindav portfell kindlaks kindlustus- või edasikindlustusandja kõnealuses valuutas nomineeritud varade alusel, mida kasutatakse selles valuutas nomineeritud kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste parima hinnangu katmiseks.“

54) Artiklit 132 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 3 teises lõigus asendatakse sõnad „direktiivis 85/611/EMÜ“ sõnadega „direktiivis 2009/65/EÜ“;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„5. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võtavad oma investeerimisstrateegia üle otsustamisel arvesse võimalikke makromajanduslikke ja finantsturgude arengusuundumusi.

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad võtavad oma investeerimisstrateegia üle otsustamisel arvesse ka kestlikkusriskide mõju oma investeeringutele ning oma investeerimisotsuste võimalikku pikaajalist mõju kestlikkusteguritele.

6. Järelevalveasutuse taotlusel võtavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad oma investeerimisstrateegia üle otsustamisel arvesse makrotasandi usaldatavusprobleeme ning hindavad, mil määral võib nende investeerimisstrateegia mõjutada makromajanduslikke ja finantsturgude arengusuundumusi ning mil määral võib see muutuda süsteemse riski allikaks, ning võtavad selliseid kaalutlusi oma investeerimisotsustes arvesse.

7. Käesoleva artikli lõigete 5 ja 6 kohaldamisel on makromajanduslikel ja finantsturgude arengusuundumustel ning makrotasandi usaldatavusprobleemidel sama tähendus kui artiklis 45.

8. Otsustades, kas esitada käesoleva artikli lõikes 6 osutatud taotlus kindlustus- või edasikindlustusandjale, kes on tütarettevõtja, kes kuulub konsolideerimisgrupi järelevalve alla vastavalt artikli 213 lõike 2 punktidele a ja b, võtab järelevalveasutus arvesse, kas käesoleva artikli lõikes 6 osutatud hindamise teeb konsolideerimisgrupi tasandil osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kelle peakontor asub liidus, ning kas see hõlmab kõnealuse tütarettevõtja eripära.“

55) Artikli 133 lõikes 3 asendatakse sõnad „direktiivis 85/611/EMÜ“ sõnadega „direktiivis 2009/65/EÜ“.

56) Lisatakse järgmine artikkel:

„*Artikkel 136a*

Solventsuse positsiooni halvenemine

1. Kui kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuse positsioon halveneb, on järelevalveasutustel pärast artikli 136 kohast teatamist või artikli 36 lõike 3 kohast halvenevate finantstingimuste tuvastamist õigus võtta vajalikke meetmeid selle halvenemisolukorra parandamiseks.

2. Lõikes 1 osutatud meetmed peavad olema proportsionaalsed riskiga ja vastavuses halvenevate tingimuste olulisusega. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutustel on õigus võtta vähemalt järgmisi meetmeid:

a) nõuda, et kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan ajakohastaks ennetavat finantsseisundi taastamise kava, mis on koostatud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2025/1 artiklile 5 (*), kui asjaolud erinevad selles kavas esitatud eeldustest;

b) nõuda, et kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan võtaks meetmeid, mis on esitatud vastavalt direktiivi (EL) 2025/1 artiklile 5 koostatud ennetavas finantsseisundi taastamise kavas; kui kava ajakohastatakse käesoleva lõike punkti a kohaselt, hõlmavad võetud meetmed ajakohastatud meetmeid;

c) nõuda, et sellise kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan, kes ei ole kehtestanud ennetavat finantsseisundi taastamise kava, millele on osutatud direktiivi (EL) 2025/1 artiklis 5, teeks kindlaks regulatiivsetele nõuetele mittevastavuse või tõenäolise mittevastavuse põhjused ning määraks kindlaks sobivad meetmed ja nende regulatiivsete nõuete rakendamise ajakava;

d) nõuda, et kindlustus- või edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan peataks muutuvtasude ja boonuste maksmise, omavahendite instrumentide väljamaksed või omavahendite kirjete tagasimaksed või tagasiostmise või piiraks neid.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2024. aasta direktiiv (EL) 2025/1, millega luuakse kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisundi taastamise ja kriisilahenduse raamistik ning muudetakse direktiive 2002/47/EÜ, 2004/25/EÜ, 2007/36/EÜ, 2014/59/EL ja (EL) 2017/1132 ning määruseid (EL) nr 1094/2010, (EL) nr 648/2012, (EL) nr 806/2014 ja (EL) 2017/1129 (ELT L, 2025/1, 8.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2025/1/oj).“

57) Artikli 138 lõiget 4 muudetakse järgmiselt:

a) esimene lõik asendatakse järgmisega:

„EIOPA teatavaks tehtud erakordselt ebasoodsas olukorras, mis mõjutab kindlustus- ja edasikindlustusandjaid, kes esindavad märkimisväärset osa turust või mõjutatud tegevusvaldkondadest, võib järelevalveasutus mõjutatud kindlustus- ja edasikindlustusandjate puhul pikendada lõike 3 teises lõigus sätestatud perioodi maksimaalselt seitsme aasta võrra, võttes arvesse kõiki asjakohaseid tegureid, sealhulgas tehniliste eraldiste keskmist kestust.“;

b) teise lõigu esimene lause asendatakse järgmisega:

„Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 18 kohaseid EIOPA volitusi, teeb EIOPA käesoleva lõike kohaldamisel asjaomase järelevalveasutuse taotlusel ja asjakohasuse korral pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerimist teatavaks, et esineb erakordselt ebasoodne olukord.“

58) Artikkel 139 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 139*

Miinimumkapitalinõude mittetäitmine

1. Kindlustus- ja edasikindlustusandjad teavitavad viivitamata järelevalveasutust, kui nad tuvastavad miinimumkapitalinõude täitmata jätmise või kui on oht, et järgmise kolme kuu jooksul võib see täitmata jääda.

Käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamisel kohaldatakse järelevalveasutuse teavitamise nõuet olenemata sellest, kas kindlustus- või edasikindlustusandja tuvastab miinimumkapitalinõude täitmata jätmise või sellise ohu miinimumkapitalinõude arvutamisel vastavalt artikli 129 lõikele 4 või miinimumkapitalinõude arvutamisel kahe kuupäeva vahelisel ajal, kui sellisest arvutusest teatatakse järelevalveasutusele vastavalt artikli 129 lõikele 4.

2. Ühe kuu jooksul pärast miinimumkapitalinõude täitmata jätmise või sellise ohu tuvastamist esitab asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja järelevalveasutusele heakskiitmiseks realistliku lühiajalise finantseerimisskeemi, et taastada kolme kuu jooksul pärast sellist tuvastamist nõuetekohased põhiomavahendid vähemalt miinimumkapitalinõude tasemel või vähendada oma riskiprofiili, et tagada miinimumkapitalinõude täitmine.

3. Kui lõpetamismenetlust ei algatata kahe kuu jooksul pärast lõikes 1 osutatud teabe saamist, kaalub päritoluliikmesriigi järelevalveasutus kindlustus- või edasikindlustusandja varade vaba käsutamise piiramist või keelamist. Ta teavitab sellest vastuvõtvate liikmesriikide järelevalveasutusi. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutuse taotlusel võtavad need asutused samasugused meetmed. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus määrab varad, mille suhtes kõnealuseid meetmeid rakendatakse.

4. EIOPA võib välja töötada suunised meetmete kohta, mida järelevalveasutused peaksid võtma, kui nad tuvastavad lõikes 1 osutatud miinimumkapitalinõude täitmata jätmise või selle ohu.“

59) Artikkel 141 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 141*

Järelevalvevolitused finantsseisundi halvenemise korral

1. Kui järelevalveasutused peavad mõnda artiklites 136a, 138 ja 139 osutatud meetmetest ebatõhusaks või ebapiisavaks, et peatada kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuse positsiooni halvenemine, on järelevalveasutustel õigus võtta kõik meetmed, mis on vajalikud kindlustusvõtjate kindlustuslepingutest tulenevate huvide kaitseks või edasikindlustuslepingutest tulenevate kohustuste täitmiseks.

2. Kõnealused meetmed peavad olema proportsionaalsed ning kajastama seega asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuse positsiooni halvenemise taset ja kestust.“

60) Artiklisse 144 lisatakse järgmine lõige:

„4. Tegevusloa kehtetuks tunnistamise korral tagavad liikmesriigid, et kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes kohaldatakse kuni vähemalt lõpetamismenetluse algatamiseni jätkuvalt I jaotise III peatükis sätestatud kindlustusjärelevalve üldeeskirju ja -eesmärke.“

61) I jaotisesse lisatakse järgmine peatükk:

„***VIIa PEATÜKK***

Makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendid

Artikkel 144a

Likviidsusriski juhtimine

1. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjate likviidsusriski juhtimisega, millele on osutatud artikli 44 lõike 2 teise lõigu punktis d, säilitatakse piisav likviidsus, et need ettevõtjad saaksid isegi stressiolukorras täita õigel ajal oma finantskohustused kindlustusvõtjate ja teiste vastaspoolte ees.

2. Lõike 1 kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad koostavad likviidsusriski juhtimise kava, mis hõlmab lühikese perspektiivi likviidsusanalüüsi ning milles prognoositakse nende varade ja kohustistega seotud sissetulevaid ja väljaminevaid rahavoogusid, ja ajakohastavad seda. Järelevalveasutuste taotlusel laiendavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad likviidsusriski juhtimise kava nii, et see hõlmaks ka keskpika ja pika perspektiivi likviidsusanalüüsi. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad töötavad välja likviidsusriski näitajate kogumi ja ajakohastavad seda, et teha kindlaks võimalikud likviidsusprobleemid, neid jälgida ja nendega tegeleda.

3. Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad järelevalveasutustele likviidsusriski juhtimise kava artikli 35 lõikes 1 osutatud teabe osana.

4. Liikmesriigid tagavad, et väikesed ja mittekeerukad ettevõtjad ning ettevõtjad, kes on saanud järelevalveasutuselt eelneva heakskiidu vastavalt artiklile 29d, ei ole kohustatud koostama käesoleva artikli lõikes 2 osutatud likviidsusriski juhtimise kava.

5. Liikmesriigid tagavad, et kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad kohaldavad artiklis 77b osutatud kattuvuse kohandust või artiklis 77d osutatud volatiilsusega korrigeerimist, võivad nad käesoleva artikli lõikes 2 osutatud likviidsusriski juhtimise kava ja artikli 44 lõike 2 neljanda lõigu kohaselt nõutava plaani kombineerida.

Artikkel 144b

Järelevalvevolitused likviidsusprobleemide lahendamiseks erandlikel asjaoludel

1. Järelevalveasutused jälgivad korrapärase järelevalvemenetluse käigus kindlustus- ja edasikindlustusandjate likviidsuspositsiooni. Kui nad teevad kindlaks olulise likviidsusriski, teavitavad nad sellest asjaomast kindlustus- või edasikindlustusandjat. Kindlustus- või edasikindlustusandja selgitab, kuidas ta kavatseb kõnealust likviidsusriski maandada.

2. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutustel on vajalikud volitused nõuda, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad tugevdaksid olulise likviidsusriski või puuduste tuvastamise korral oma likviidsuspositsiooni. Selliseid volitusi kohaldatakse juhul, kui on piisavalt tõendeid, mis kinnitavad olulise likviidsusriski olemasolu ja seda, et kindlustus- või edasikindlustusandja ei ole võtnud tõhusaid parandusmeetmeid.

Järelevalveasutus vaatab meetmed, mille ta on käesoleva lõike alusel võtnud, vähemalt iga kuue kuu järel läbi ja lõpetab nende kohaldamise, kui kindlustus- või edasikindlustusandja on võtnud tõhusad parandusmeetmed.

Asjakohasel juhul jagab järelevalveasutus EIOPAga tõendeid likviidsusriskile vastuvõtlikkuse kohta.

3. Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutustel on seoses selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjatega, kellel on oluline likviidsusrisk, mis võib otseselt ohustada kindlustusvõtjate kaitset või finantssüsteemi stabiilsust, õigus ajutiselt teha järgmist:

a) piirata aktsionäridele või osanikele ja teistele allutatud võlausaldajatele dividendide jaotamist või see peatada;

b) piirata aktsionäridele või osanikele ja teistele allutatud võlausaldajatele muude maksete tegemist või see peatada;

c) piirata aktsiate või osade tagasiostmist ning omavahendite tagasimaksmist või tagasiostmist või see peatada;

d) piirata boonuste või muude muutuvtasude maksmist või see peatada;

e) peatada kindlustusvõtjate elukindlustuslepingute tagasiostuõigus (edaspidi „tagasiostuõigus“).

Tagasiostuõiguse peatamise õigust kasutatakse üksnes kindlustus- või edasikindlustusandjat mõjutavatel erandlikel asjaoludel, viimase abinõuna ja kui see on kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute ühistes huvides. Järelevalveasutus võtab enne kõnealuse õiguse kasutamist arvesse võimalikku soovimatut mõju finantsturgudele ning kindlustus- või edasikindlustusandja kindlustusvõtjate ja soodustatud isikute õigustele, sealhulgas piiriüleses kontekstis. Järelevalveasutused avalikustavad kõnealuse õiguse kohaldamise põhjused.

Esimeses lõigus osutatud meedet ei tohi kohaldada kauem kui kolm kuud. Liikmesriigid tagavad, et meedet saab pikendada, kui selle kohaldamine on endiselt õigustatud, ja et meedet ei kohaldata, kui selleks ei ole enam põhjust.

Ilma et see piiraks artikli 144c lõike 6 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et kuni järelevalveasutused ei ole tagasiostuõiguse peatamist lõpetanud, siis asjaomased kindlustus- ja edasikindlustusandjad ei

a) jaota aktsionäridele või osanikele ega teistele allutatud võlausaldajatele dividende ega tee neile muid makseid;

b) osta tagasi aktsiaid või osasid ega maksa tagasi või osta tagasi omavahendeid ning

c) maksa boonuseid ega muid muutuvtasusid haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikmetele, võtmeisikutele ega kõrgemale juhtkonnale.

Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutustel on vajalikud volitused neljandas lõigus osutatud nõuete täitmise tagamiseks.

Liikmesriigid tagavad, et makrotasandi usaldatavusjärelevalve volitustega organeid ja asutusi, kui need ei ole järelevalveasutused, teavitatakse igakülgselt ja aegsasti järelevalveasutuste kavatsusest kasutada käesolevas lõikes osutatud õigusi ning nad kaasatakse teises lõigus osutatud võimaliku soovimatu mõju hindamisse.

Liikmesriigid tagavad, et järelevalveasutused teavitavad EIOPAt ning Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu alati, kui käesolevas lõikes osutatud õigusi kasutatakse finantssüsteemi stabiilsust ohustava riski käsitlemiseks.

4. Käesoleva artikli lõikes 3 osutatud õiguse kasutamisel võtavad järelevalveasutused igakülgselt arvesse artikli 29 lõikes 3 osutatud proportsionaalsuse kriteeriume.

Kui EIOPA leiab pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerimist, et pädev asutus on lõikes 3 osutatud õigusi kasutanud ülemääraselt, esitab ta asjaomasele järelevalveasutusele arvamuse selle kohta, et kõnealuse järelevalveasutuse otsus tuleks läbi vaadata. Kõnealust arvamust ei avalikustata.

5. Käesoleva artikli lõikes 3 osutatud õiguse kasutamisel võtavad järelevalveasutused arvesse järelevalvemenetlusest saadud tõendeid ning asjaomaste kindlustus- ja edasikindlustusandjate solventsuse positsiooni ja finantsseisundi tulevikku suunatud hindamist kooskõlas artikli 45 lõike 1 teise lõigu punktides a ja b osutatud hindamisega.

6. Lõikes 3 osutatud õigusi võib kasutada liikmesriigis tegutsevate asjaomaste kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, kui lõikes 3 osutatud erandlikud asjaolud mõjutavad kogu kindlustusturgu või selle olulist osa.

Liikmesriigid määravad asutuse, kes kasutab esimeses lõigus osutatud õigusi.

Kui määratud asutus ei ole järelevalveasutus, tagab liikmesriik nende eri asutuste vahel igakülgse koordineerimise ja teabevahetuse. Eelkõige peavad kõik asutused tegema tihedat koostööd ja jagama kogu teavet, mis võib olla vajalik käesoleva lõike kohaselt määratud asutusele pandud ülesannete nõuetekohaseks täitmiseks.

7. Liikmesriigid tagavad, et lõike 6 teises lõigus osutatud asutus teavitab lõikes 6 osutatud õiguste kasutamisest aegsasti EIOPAt ning finantssüsteemi stabiilsust ohustava riski käsitlemiseks meetme võtmise korral ka Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu.

Teade peab sisaldama võetud meetme kirjeldust, selle kestust ning asjaomase õiguse kasutamise põhjusi, sealhulgas põhjuseid, miks meedet peeti tõhusaks ja proportsionaalseks seoses selle negatiivse mõjuga kindlustusvõtjatele.

8. Selleks et tagada käesoleva artikli järjepidev kohaldamine, töötab EIOPA pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerimist välja suunised, milles täpsustatakse veelgi järgmist:

a) likviidsusriski juhtimise puuduste kõrvaldamiseks võetavaid meetmeid ning nende õiguste vormi, aktiveerimist ja kalibreerimist, mida järelevalveasutused võivad kasutada kindlustus- ja edasikindlustusandjate likviidsuspositsiooni tugevdamiseks, kui on kindlaks tehtud likviidsusrisk ja kõnealused kindlustus- või edasikindlustusandjad ei ole võtnud piisavaid parandusmeetmeid;

b) selliste erandlike asjaolude olemasolu, mis õigustavad tagasiostuõiguste ajutist peatamist;

c) tingimusi, millega tagatakse tagasiostuõiguste ajutise peatamise järjepidev kohaldamine viimase abinõuna kogu liidus, ning aspekte, mida tuleb arvesse võtta kindlustusvõtjate võrdse ja piisava kaitse tagamiseks kõigis päritoluja vastuvõtvates jurisdiktsioonides.

Artikkel 144c

Järelevalvemeetmed kindlustus- ja edasikindlustusandjate finantsseisundi säilitamiseks erakorraliste kogu sektorit hõlmavate šokkide ajal

1. Ilma et see piiraks artikli 141 kohaldamist, tagavad liikmesriigid, et järelevalveasutustel on õigus võtta meetmeid üksikute kindlustus- või edasikindlustusandjate finantsseisundi säilitamiseks erakorraliste kogu sektorit hõlmavate šokkide ajal, mis võivad ohustada asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja finantsseisundit või finantssüsteemi stabiilsust.

2. Erakorraliste kogu sektorit hõlmavate šokkide ajal on järelevalveasutustel õigus nõuda eriti tundliku riskiprofiiliga kindlustus- ja edasikindlustusandjatelt vähemalt järgmiste meetmete võtmist:

a) piirata aktsionäridele või osanikele ja teistele allutatud võlausaldajatele dividendide jaotamist või see peatada;

b) piirata aktsionäridele või osanikele ja teistele allutatud võlausaldajatele muude maksete tegemist või see peatada;

c) piirata aktsiate või osade tagasiostmise ning omavahendite tagasimaksmist või tagasiostmist või see peatada;

d) piirata boonuste või muude muutuvtasude maksmist või see peatada.

Liikmesriigid tagavad, et asjaomaseid riiklikke organeid ja asutusi, kellel on makrotasandi usaldatavusjärelevalve volitused, teavitatakse igakülgselt riikliku järelevalveasutuse kavatsusest kasutada käesolevas artiklis sätestatud õigusi ning et nad kaasatakse asjakohaselt erakorraliste kogu sektorit hõlmavate šokkide hindamisse kooskõlas käesoleva lõikega.

3. Käesoleva artikli lõikes 2 osutatud õiguse kasutamisel võtavad järelevalveasutused igakülgselt arvesse artikli 29 lõikes 3 osutatud proportsionaalsuse kriteeriume ning seda, kas on olemas kindlustus- või edasikindlustusandja heaks kiidetud riskitaluvuse piirmäärad, ja künniseid tema riskijuhtimissüsteemis.

4. Käesoleva artikli lõikes 2 osutatud õiguse kasutamisel võtavad järelevalveasutused arvesse järelevalvemenetlusest saadud tõendeid ning asjaomaste kindlustus- ja edasikindlustusandjate solventsuse positsiooni ja finantsseisundi tulevikku suunatud hindamist kooskõlas artikli 45 lõike 1 teise lõigu punktides a ja b osutatud hindamisega.

5. Lõikes 2 osutatud meetmeid kohaldatakse seni, kuni see on õigustatud. Need meetmed vaadatakse vähemalt iga kolme kuu järel läbi ja nende kohaldamine lõpetatakse niipea, kui see ei ole enam õigustatud.

6. Käesoleva artikli kohaldamisel peatatakse artikli 245 lõikes 2 osutatud olulised konsolideerimisgrupisisesed tehingud, sealhulgas konsolideerimisgrupisisesed dividendide väljamaksed, või neid piiratakse üksnes juhul, kui need ohustavad konsolideerimisgrupi või vähemalt ühe konsolideerimisgruppi kuuluva kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuse või likviidsuspositsiooni. Sidusettevõtjate järelevalveasutused konsulteerivad konsolideerimisgrupi järelevalvajaga, enne kui nad peatavad tehingud ülejäänud konsolideerimisgrupiga või piiravad neid.

7. Selleks et tagada käesoleva artikli kohaldamise ühetaolised tingimused, töötab EIOPA pärast Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga konsulteerimist välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse erakorraliste kogu sektorit hõlmavate šokkide kindlakstegemise kriteeriume. EIOPA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 29. jaanuariks 2026.

Komisjonile antakse õigus käesolevat direktiivi täiendada, võttes vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 144d

Täiendavate makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendite kohaldamine

1. Selleks et tagada artikli 45 lõike 1 punktis e, artikli 132 lõikes 6 ja artikli 144a lõikes 2 osutatud makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendite järjepidev kohaldamine, töötab EIOPA välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu kriteeriumide kohta, mida järelevalveasutused peavad arvesse võtma selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate ja konsolideerimisgruppide kindlaksmääramisel, kellelt nõutakse

a) artikli 45 lõike 1 punktis e osutatud täiendavate makrotasandi usaldatavusanalüüside tegemist, võttes arvesse kõnealuse artikli lõikes 9 osutatud asjaolusid;

b) makrotasandi usaldatavuse kaalutluste arvessevõtmist artikli 132 lõikes 6 osutatud mõistlikkuse põhimõtte raames, võttes arvesse kõnealuse artikli lõikes 8 osutatud asjaolusid;

c) sellise likviidsusriski juhtimise kava koostamist ja haldamist, mis hõlmab keskpikas ja pikas perspektiivis likviidsusanalüüsi vastavalt artikli 144a lõikele 2.

EIOPA esitab esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 29. jaanuariks 2026.

Komisjonile antakse õigus käesolevat direktiivi täiendada, võttes vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

2. Selleks et tagada artikli 144a lõikes 2 osutatud makrotasandi usaldatavusjärelevalve vahendite järjepidev kohaldamine, töötab EIOPA välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles sätestatakse likviidsusriski juhtimise kavade sisu ja nende ajakohastamise sagedus, võttes arvesse kõnealuse artikli lõikes 5 osutatud kavade võimalikku kombineerimist. EIOPA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 29. jaanuariks 2026.

Komisjonile antakse õigus käesolevat direktiivi täiendada, võttes vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

3. Lõike 1 punktide a ja b kohaldamisel peavad arvesse võetavad kriteeriumid olema proportsionaalsed riskide laadi, ulatuse ja keerukusega ning eeskätt finantsturgudega seotuse tasemega, kindlustus- ja edasikindlustustegevuse piiriülese iseloomuga ning kindlustus- ja edasikindlustusandjate investeeringutega.

4. Lõike 1 punkti c kohaldamisel peavad arvesse võetavad kriteeriumid olema proportsionaalsed riskide laadi, ulatuse ja keerukusega ning eeskätt varade ja kohustiste portfellide koosseisuga, kindlustus- ja edasikindlustuskohustuste laadi ja varieeruvusega ning varade eeldatavate rahavoogude avatusega turukõikumistele.“

62) Artikli 145 lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

a) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) selle isiku nimi, kellel on piisavad volitused võtta kindlustusandja nimel kohustusi kolmandate isikute ees;“;

b) teine lõik jäetakse välja.

63) Artikkel 149 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 149*

Muudatused riskide või kohustuste laadis

1. Kõik muudatused, mida kindlustusandja kavatseb teha artiklis 147 osutatud teabes, tehakse artiklitega 147 ja 148 ette nähtud korras.

2. Kui teenuste osutamise vabaduse alusel toimuv kindlustusandja tegevus muutub nii, et see mõjutab oluliselt tema riskiprofiili või kindlustustegevust ühes või mitmes vastuvõtvas liikmesriigis, teavitab kindlustusandja sellest viivitamata päritoluliikmesriigi järelevalveasutust. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus teavitab viivitamata asjaomaste vastuvõtvate liikmesriikide järelevalveasutusi.“

64) VIII peatüki 2A jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„**Teavitamine, oluline piiriülene tegevus ja koostööplatvormid**“.

65) Artikli 152a lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus teavitab EIOPAt ja asjaomase vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutust, kui ta teeb kindlaks finantstingimuste halvenemise või muud tekkivad riskid, sealhulgas tarbijakaitsega seotud riskid, mis tulenevad kindlustus- või edasikindlustusandja tegevusest, mis põhineb teenuste osutamise vabadusel või asutamisõigusel ning millel võib olla piiriülene mõju. Vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus võib samuti teavitada EIOPAt ja asjaomase päritoluliikmesriigi järelevalveasutust, kui tal on tõsiseid ja põhjendatud kahtlusi seoses tarbijakaitsega. Kui kahepoolset lahendust ei leita, võivad järelevalveasutused pöörduda EIOPA poole ning taotleda abi.“

66) Lisatakse järgmised artiklid:

„*Artikkel 152aa*

Oluline piiriülene tegevus

1. Käesoleva jao kohaldamisel on „oluline piiriülene tegevus“ kindlustus- ja edasikindlustustegevus, millega asjaomases vastuvõtvas liikmesriigis tegeleb asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel kindlustus- või edasikindlustusandja, kes ei ole liigitatud väikeseks ja mittekeerukaks ettevõtjaks, ning mis vastab ühele järgmisele nõudele:

a) kindlustus- või edasikindlustusandja poolt asjaomases vastuvõtvas liikmesriigis asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel toimuvale tegevusele vastav aastane brutokindlustusmaksete kogusumma on suurem kui 15 000 000 eurot;

b) vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus peab asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel toimuvat tegevust vastuvõtva liikmesriigi turu seisukohast oluliseks.

2. Käesoleva artikli lõike 1 punkti b kohaldamisel töötab EIOPA välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et veelgi täpsustada tingimusi ja kriteeriume, mida tuleb kasutada selle kindlaksmääramisel, millised kindlustus- või edasikindlustusandjad on vastuvõtva liikmesriigi turu seisukohast olulised.

EIOPA esitab esimeses lõigus osutatud regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 29. jaanuariks 2026.

Komisjonile antakse õigus võtta vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

3. Lõike 1 punkti b kohaldamisel teavitab vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus päritoluliikmesriigi järelevalveasutust, kui ta leiab, et asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel toimuv tegevus on vastuvõtva liikmesriigi turu seisukohast oluline, ja põhjendab seda.

4. Kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutus ei nõustu seisukohaga, et asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel toimuv tegevus on oluline, teavitab ta vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutust sellest ühe kuu jooksul ja põhjendab seda. Asutamisõiguse või teenuste osutamise vabaduse alusel toimuva tegevuse olulisust puudutavate erimeelsuste korral võivad järelevalveasutused pöörduda EIOPA poole ja paluda temalt abi vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 19. Sellisel juhul võib EIOPA tegutseda vastavalt volitustele, mis on talle kõnealuse artikliga antud.

Artikkel 152ab

Tõhustatud järelevalvealane koostöö ja teabevahetus päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutuste vahel seoses olulise piiriülese tegevusega

1. Olulise piiriülese tegevuse puhul teevad päritoluliikmesriigi järelevalveasutus ja vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus koostööd, et hinnata, kas kindlustus- või edasikindlustusandjal on selge arusaam riskidest, millega ta vastuvõtvas liikmesriigis kokku puutub või võib kokku puutuda, ning kas ta suudab neid usaldusväärselt juhtida.

Koostöö peab olema vastavuses olulise piiriülese tegevusega kaasnevate riskidega ja hõlmama vähemalt järgmisi aspekte:

a) juhtimissüsteem, sealhulgas haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani suutlikkus mõista piiriülese turu eripärasid, riskijuhtimisvahendid, kehtestatud sisekontroll ja piiriülese äritegevuse vastavusmenetlused;

b) tegevuse edasiandmine ja turustuspartnerlused;

c) äristrateegia ja nõuete käsitlemine;

d) tarbijakaitse.

2. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus teavitab vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutust aegsasti olulise piiriülese tegevusega seotud järelevalvemenetluse tulemustest, kui on kindlaks tehtud võimalikud probleemid seoses vastuvõtvas või päritoluliikmesriigis kohaldatavate õigus- ja haldusnormide järgimisega või olulised probleemid seoses lõike 1 teises lõigus osutatud aspektidega ja kui sellised probleemid mõjutavad või tõenäoliselt mõjutavad tegevust vastuvõtvas liikmesriigis.

Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus esitab selle vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutusele, kus kindlustus- või edasikindlustusandja olulise piiriülese tegevusega tegeleb, vähemalt kord aastas või asjaomase vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutuse taotluse korral sagedamini järgmise teabe:

a) solventsuskapitalinõue ja miinimumkapitalinõue, millest kindlustus- või edasikindlustusandja on teatanud;

b) vastavad nõuetekohaste omavahendite summad kindlustus- või edasikindlustusandja teatatud solventsuskapitalinõude ja miinimumkapitalinõude täitmiseks;

c) märge päritoluliikmesriigi järelevalveasutuse võimalike kahtluste kohta seoses kindlustus- või edasikindlustusandja poolt tehniliste eraldiste arvutamisega ning punktides a ja b osutatud teabega.

Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus teavitab viivitamata selle vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutust, kus kindlustus- või edasikindlustusandja olulise piiriülese tegevusega tegeleb, kui ta tuvastab halvenevad finantstingimused või riski, et solventsuskapitalinõuet või miinimumkapitalinõuet ei täideta järgmise kolme kuu jooksul.

Vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus, kus kindlustus- või edasikindlustusandja olulise piiriülese tegevusega tegeleb, võib esitada kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja päritoluliikmesriigi järelevalveasutusele igakülgselt põhjendatud taotluse muu kui esimeses, teises ja kolmandas lõigus nimetatud teabe saamiseks, tingimusel et see on seotud kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja maksevõime, juhtimissüsteemi või ärimudeliga. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus esitab sellise teabe aegsasti.

3. Kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutus ei esita käesoleva artikli lõikes 2 osutatud teavet aegsasti, võib asjaomase vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus pöörduda EIOPA poole ja taotleda temalt abi vastavalt määruse (EL) nr 1094/2010 artiklile 19.

4. Kui olulise piiriülese tegevusega tegelev kindlustus- või edasikindlustusandja ei täida või tõenäoliselt ei täida solventsuskapitalinõuet või miinimumkapitalinõuet järgmise kolme kuu jooksul, võib selle vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus, kus kindlustus- või edasikindlustusandja olulise piiriülese tegevusega tegeleb, taotleda, et päritoluliikmesriigi järelevalveasutus teeks temaga ühise kindlustus- või edasikindlustusandja kohapealse kontrolli, ja selgitab taotluse põhjuseid.

Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus kiidab esimeses lõigus osutatud taotluse heaks või lükkab selle tagasi ühe kuu jooksul alates selle kättesaamisest.

5. Kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutus nõustub tegema ühise kohapealse kontrolli, esitab ta EIOPA-le kutse selles kontrollis osaleda.

Pärast ühise kohapealse kontrolli lõpuleviimist peavad asjaomased järelevalveasutused kahe kuu jooksul jõudma ühistele järeldustele, sealhulgas kõige asjakohasemate järelevalvemeetmete osas. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus võtab selliseid ühiseid järeldusi arvesse otsuse tegemisel asjakohaste järelevalvemeetmete kohta.

Kui järelevalveasutused ei suuda jõuda ühise kohapealse kontrolli suhtes ühistele järeldustele, võib kumbki neist kahe kuu jooksul pärast käesoleva lõike teises lõigus osutatud ajavahemiku lõppu ning ilma et see piiraks järelevalvemeetmeid ja volitusi, mida päritoluliikmesriigi järelevalveasutus peab kasutama, et käsitleda solventsuskapitalinõude täitmata jätmist või miinimumkapitalinõude täitmata jätmist või tõenäolist täitmata jätmist, pöörduda EIOPA poole ning taotleda temalt abi kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 19. Küsimust ei suunata EIOPA-le pärast käesolevas lõigus osutatud kahekuulise tähtaja möödumist ega pärast seda, kui järelevalveasutused on jõudnud kooskõlas käesoleva lõike teise lõiguga ühistes järeldustes kokkuleppele.

Kui mõni asjaomane järelevalveasutus on käesoleva lõike kolmandas lõigus osutatud kahekuulise ajavahemiku jooksul pöördunud kõnealuses küsimuses EIOPA poole kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 19, lükkab päritoluliikmesriigi järelevalveasutus ühise kohapealse kontrolli lõplike järelduste vastuvõtmise edasi ja ootab ära otsuse, mille EIOPA võib kõnealuse määruse artikli 19 lõike 3 kohaselt teha, ning võtab järeldused vastu kooskõlas EIOPA otsusega. Kõik asjaomased järelevalveasutused peavad neid järeldusi määravateks.

6. Kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutus keeldub tegemast ühist kohapealset kontrolli, selgitab ta vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutusele kirjalikult keeldumise põhjuseid.

Kui järelevalveasutused ei ole keeldumise põhjustega nõus, võivad nad ühe kuu jooksul pärast päritoluliikmesriigi järelevalveasutuse otsuse teatavakstegemist pöörduda EIOPA poole ning taotleda temalt abi kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 19. Sellisel juhul võib EIOPA tegutseda vastavalt volitustele, mis on talle kõnealuse artikliga antud.“

67) Artiklit 152b muudetakse järgmiselt:

a) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Ilma et see piiraks määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 35 kohaldamist, esitavad asjaomased järelevalveasutused EIOPA või järelevalveasutuse taotluse korral aegsasti kogu vajaliku teabe, et võimaldada koostööplatvormi nõuetekohast toimimist.“;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„5. Päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutuste vahelise tõhustatud järelevalvealase koostöö ja teabevahetuse nõudeid vastavalt artiklile 152ab kohaldatakse ka koostööplatvormis osalevate järelevalveasutuste suhtes alates sellise koostööplatvormi loomisest vastavalt käesoleva artikli lõikele 1 või 2 ning olenemata sellest, kas kindlustus- või edasikindlustusandja tegeleb olulise piiriülese tegevusega. Sellist teavet jagatakse ka EIOPAga, kui käesoleva artikli lõike 1 kohaselt luuakse koostööplatvormid.

6. Kui kaks või enam koostööplatvormi asjaomast asutust ei jõua kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes võetava meetme menetluse või sisu või meetme võtmata jätmise osas kokkuleppele ning kui on tõsiseid kahtlusi seoses negatiivse mõjuga kindlustusvõtjatele, võib EIOPA asjaomase asutuse taotlusel aidata asutustel jõuda kokkuleppele kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 19 lõikega 1.

Kui on tõsiseid kahtlusi seoses negatiivse mõjuga kindlustusvõtjatele teistes liikmesriikides kui päritoluliikmesriik ning märke kindlustus- või edasikindlustusandja tõsistest puudustest, mille suhtes pädev järelevalveasutus ei ole võtnud parandusmeetmeid või on need ebapiisavad, võib EIOPA nõuda, et päritoluliikmesriigi järelevalveasutus teeks kindlustus- või edasikindlustusandja kohapealse kontrolli. Päritoluliikmesriigi järelevalveasutus alustab kohapealset kontrolli viivitamata ning kutsub EIOPAt ja teisi asjaomaseid järelevalveasutusi selles osalema. Kohaldatakse artikli 152ab lõike 5 teist, kolmandat ja neljandat lõiku.

7. Kui koostööplatvormi kaks või enam asjaomast asutust on käesoleva artikli lõike 4 või 5 kohase teabevahetuse asjus eriarvamusel, võib EIOPA aidata neil jõuda kokkuleppele kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikli 19 lõikega 1 mõne asjaomase asutuse taotlusel.

8. Kui EIOPA peab seda kindlustusvõtjate kaitse või finantsstabiilsuse eesmärgil asjakohaseks, võib ta avaldada teabe koostööplatvormi raames toimunud järelevalvetegevusest tulenevate järelduste, soovituste või meetmete kohta.

Kui EIOPA kavatseb avaldada asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja nime, teavitab ta kõnealust kindlustus- või edasikindlustusandjat viivitamata oma kavatsusest ja annab kindlustus- või edasikindlustusandjale piisavalt aega kirjalike märkuste ning asjakohase teabe või argumentide esitamiseks EIOPA-le ja teistele koostööplatvormi järelevalveasutustele. EIOPA hindab igakülgselt asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja seisukohti ja võtab neid igati arvesse kindlustus- või edasikindlustusandja nime avaldamise üle otsustamisel. EIOPA ei avalda asjaomase kindlustus- või edasikindlustusandja nime, kui avaldamine ohustaks käimasolevat uurimist või

põhjustaks kõnealusele ettevõtjale ebaproportsionaalset kahju, niivõrd kui seda on võimalik kindlaks teha.“

68) Artikkel 153 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 153*

Teabenõuete esitamise tähtaeg ja keel

1. Vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus võib taotleda teavet, mida tal on õigus taotleda selle liikmesriigi territooriumil tegutseva kindlustus- või edasikindlustusandja äritegevuse kohta kõnealuse kindlustus- või edasikindlustusandja päritoluliikmesriigi järelevalveasutuselt. Kõnealune teave esitatakse 20 tööpäeva jooksul pärast taotluse kättesaamist vastuvõtva liikmesriigi ametlikus keeles või ametlikes keeltes või muus keeles, mida vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus aktsepteerib.

Erandina esimesest lõigust võib igakülgselt põhjendatud juhtudel, kui taotletav teave ei ole päritoluliikmesriigi järelevalveasutusele hõlpsasti kättesaadav ja seda on keeruline koguda, kõnealuses lõigus osutatud tähtaega 20 tööpäeva võrra pikendada.

2. Kui päritoluliikmesriigi järelevalveasutus ei esita teavet lõikes 1 osutatud tähtaja jooksul, võib vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus esitada taotluse otse kindlustus- või edasikindlustusandjale. Sel juhul teavitab vastuvõtva liikmesriigi järelevalveasutus enne kindlustus- või edasikindlustusandjale taotluse esitamist kõnealusest teabe taotlemisest päritoluliikmesriigi järelevalveasutust. Kindlustus- või edasikindlustusandja peab selle teabe esitama viivitamata.“

69) Artiklit 212 muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punktis a asendatakse sõnad „direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1“ sõnadega „direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõikes 7“;

ii) punktis b asendatakse sõnad „direktiivi 83/349/EMÜ artikli 12 lõikes 1“ sõnadega „direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõikes 7“;

iii) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) „konsolideerimisgrupp“ – ettevõtjate grupp,

i) mis koosneb osalust omavast ettevõtjast, selle tütarettevõtjatest, üksustest, milles osalust omaval ettevõtjal või selle tütarettevõtjatel on osalus, ning ettevõtjatest, mida osalust omav ettevõtja või selle tütarettevõtjad juhivad ühiselt ühe või mitme ettevõtjaga, kes ei kuulu konsolideerimisgruppi, ning ettevõtjatest, kes on omavahel seotud direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõikes 7 sätestatud suhte alusel, ja nende sidusettevõtjatest;

ii) mille aluseks on nimetatud ettevõtjate vahel tugevate ja jätkusuutlike, lepinguliste või muude finantssidemete loomine ning mis võib hõlmata vastastikuseid või vastastikust tüüpi kindlustusandjaid, tingimusel et

— üks neist ettevõtjatest avaldab teistele konsolideerimisgruppi kuuluvatele ettevõtjatele keskse koordineerimise teel valitsevat mõju otsuste, sealhulgas finantsotsuste tegemisel, ning

— konsolideerimisgrupi järelevalvaja kiidab niisuguste sidemete loomise ja lõpetamise käesoleva jaotise tähenduses eelnevalt heaks,

kusjuures keskse koordineerimisega tegelevat ettevõtjat käsitatakse emaettevõtjana ning muid ettevõtjaid käsitatakse tütarettevõtjatena, või

iii) mis koosneb alapunktide i ja ii kombinatsioonist;“;

iv) punkt f asendatakse järgmisega:

„f) „kindlustusvaldusettevõtja“ – ettevõtja, kes vastab kõigile järgmistele tingimustele:

i) ettevõtja on emaettevõtja;

ii) ettevõtja ei ole krediidiasutus, kindlustusandja, edasikindlustusandja, investeerimisühing ega tööandja kogumispensioni asutus;

iii) ettevõtja ei ole segafinantsvaldusettevõtja ega finantsvaldusettevõtja määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 punkti 20 tähenduses;

iv) vähemalt üks selle tütarettevõtjatest on kindlustus- või edasikindlustusandja;

v) olenemata tema enda väljendatud äritegevuse eesmärgist on ettevõtjal üks järgmine põhitegevusala:

1) omandada ja omada osalusi kindlustus- või edasikindlustusandjates;

2) osutada abiteenuseid ühe või mitme sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja põhitegevusele;

3) tegeleda ühe või mitme direktiivi 2013/36/EL I lisa punktides 2–12 ja punktis 15 loetletud tegevusega või tegeleda ühe või mitme direktiivi 2014/65/EL I lisa B jaos loetletud teenuse või tegevusega seoses direktiivi 2014/65/EL I lisa C jaos loetletud finantsinstrumentidega;

vi) üle 50 % vähemalt ühest järgmisest näitajast on püsivalt seotud tütarettevõtjatega, kes on kindlustus- või edasikindlustusandjad, kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad või segafinantsvaldusettevõtjad, kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandjate valdusettevõtjad või ettevõtjad, kes osutavad teenuseid, mis on konsolideerimisgruppi kuuluva ühe või mitme kindlustus- või edasikindlustusandja põhitegevuse abiteenused, samuti ettevõtja enda tegevusega, mis ei ole seotud osaluse omandamise või omamisega tütarettevõtjates, kes on kindlustus- või edasikindlustusandjad või kolmandate riikide kindlustus- või edasikindlustusandjad, kui kõnealune tegevus on sama laadi kui kindlustus- või edasikindlustusandjate tegevus:

1) ettevõtja aktsiad tema konsolideeritud seisundi alusel;

2) ettevõtja vara tema konsolideeritud seisundi alusel;

3) ettevõtja tulud tema konsolideeritud seisundi alusel;

4) ettevõtja töötajad tema konsolideeritud seisundi alusel;

5) muu näitaja, mida riiklik järelevalveasutus peab asjakohaseks;“;

v) lisatakse järgmine punkt:

„fa) „kolmanda riigi kindlustus- ja edasikindlustusandjate valdusettevõtja“ – emaettevõtja, kes ei ole kindlustusvaldusettevõtja ega segafinantsvaldusettevõtja direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 15 tähenduses ja kelle peamine tegevusala on osaluse omandamine ja omamine tütarettevõtjates, kes on eranditult või peamiselt kolmandate riikide kindlustus- või edasikindlustusandjad;“;

b) lõike 2 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Käesoleva jaotise kohaldamisel käsitavad järelevalveasutused emaettevõtjana ka iga ettevõtjat, kellel on järelevalveasutuste arvates tegelik valitsev mõju teise ettevõtja üle, sealhulgas juhul, kui seda mõju teise ettevõtja otsuste üle teostatakse tsentraliseeritud koordineerimise kaudu.“;

c) lisatakse järgmised lõiked:

„3. Käesoleva jaotise kohaldamisel käsitavad järelevalveasutused lõike 1 punkti c tähenduses konsolideerimisgrupina ka kahte või enamat ettevõtjat, keda järelevalveasutuste arvates juhitakse ühtsetel alustel.

Kui kõigi käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud ettevõtjate peakontor ei ole samas liikmesriigis, tagavad liikmesriigid, et üksnes artikli 247 kohaselt konsolideerimisgrupi järelevalvajana tegutsev järelevalveasutus võib pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist järeldada, et sellised ettevõtjad moodustavad konsolideerimisgrupi, kui ta on arvamusel, et kõnealuseid ettevõtjaid juhitakse ühtsetel alustel.

4. Vähemalt kahe lõigetes 2 ja 3 osutatud ettevõtja vahelise suhte kindlakstegemisel võtavad järelevalveasutused arvesse kõiki järgmisi tegureid:

a) füüsilise isiku või ettevõtja kontroll või võime mõjutada ettevõtja otsuseid, sealhulgas finantsotsuseid, eelkõige tulenevalt kapitali või hääleõiguse omamisest, esindatusest haldus-, juhtimis- või järelevalveorganis või kuulumisest isikute hulka, kes tegelikult juhivad ettevõtjat või kes täidavad muid põhi-, kriitilise tähtsusega või olulisi funktsioone;

b) ettevõtja jõuline tuginemine teisele ettevõtjale või juriidilisele või füüsilisele isikule oluliste finants- või mittefinantstehingute või -toimingute olemasolu tõttu, sealhulgas tegevuse edasiandmine ja töötajate jagamine ettevõtjate vahel;

c) tõendid kahe või enama ettevõtja finants- või investeerimisotsuste kooskõlastamise kohta, sealhulgas ühisinvesteeringud sidusettevõtjates;

d) tõendid kahe või enama ettevõtja vaheliste koordineeritud ja järjepidevate strateegiate, toimingute või protsesside kohta, sealhulgas seoses kindlustustoodete turustamiskanalite, kindlustustoodete või kaubamärkide, teabevahetuse või turundusega.

5. Kui konsolideerimisgrupp on kindlaks määratud käesoleva artikli lõike 2 või 3 alusel, esitab artikli 247 kohaselt konsolideerimisgrupi järelevalvajana tegutsev järelevalveasutus artikli 214 lõike 5 või 6 kohaselt emaettevõtjaks määratud ettevõtjale ja asjaomastele järelevalveasutustele üksikasjaliku selgituse tegurite kohta, mille alusel selline kindlaksmääramine toimus.

Selleks et tagada käesoleva artikli järjepidev kohaldamine, töötab EIOPA välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täiendada või veelgi täpsustada tegureid, mida järelevalveasutused kaaluvad lõigetes 2 ja 3 osutatud vähemalt kahe ettevõtja vahelise suhte kindlakstegemiseks. EIOPA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 29. jaanuariks 2026.

Komisjonile antakse õigus käesolevat direktiivi täiendada, võttes vastu käesoleva lõike teises lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.“

70) Artiklit 213 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid tagavad, et kohaldatakse konsolideerimisgrupi järelevalvet, kui konsolideerimisgrupp hõlmab järgmisi isikuid:

a) kooskõlas artiklitega 218–258 kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes omavad osalust vähemalt ühes kindlustusandjas, edasikindlustusandjas, kolmanda riigi kindlustusandjas või kolmanda riigi edasikindlustusandjas;

b) kooskõlas artiklitega 218–258 kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kelle emaettevõtja on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kelle peakontor on liidus;

c) kooskõlas artiklitega 260–263 kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kelle emaettevõtja on kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kelle peakontor on kolmandas riigis, või kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja;

d) kooskõlas artikliga 265 kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kelle emaettevõtja on segakindlustusvaldusettevõtja“;

b) lõikes 5 asendatakse sõnad „direktiivi 2006/48/EÜ“ sõnadega „direktiivi 2013/36/EL“.

71) Lisatakse järgmised artiklid:

„*Artikkel 213a*

Proportsionaalsusmeetmete kasutamine konsolideerimisgrupi tasandil

1. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja liigitab artikli 212 tähenduses konsolideerimisgrupid, mille suhtes kohaldatakse konsolideerimisgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a ja b, väikesteks ja mittekeerukateks konsolideerimisgruppideks, järgides käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud menetlust, kui nad vastavad konsolideerimisgrupi tasandil vahetult sellisele liigitamisele eelneva viimase kahe majandusaasta jooksul kõigile järgmistele kriteeriumidele:

a) kui vähemalt üks konsolideerimisgruppi kuuluv kindlustus- või edasikindlustusandja ei ole kahjukindlustusandja, peavad olema täidetud kõik järgmised kriteeriumid:

i) artikli 105 lõike 5 teise lõigu punktis a osutatud intressiriski alammoodul, mis arvutatakse konsolideeritud andmete alusel, ei ole suurem kui 5 % konsolideerimisgrupi artiklis 76 osutatud konsolideeritud tehniliste eraldiste brutoväärtusest koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega, välja arvatud ettevõtjate puhul, kelle suhtes kohaldatakse artiklis 233 sätestatud 2. meetodit;

ii) konsolideerimisgrupi elukindlustustegevusest tulenevate konsolideeritud tehniliste eraldiste brutoväärtus koos edasikindlustuslepingutest ja eriotstarbelistest varakogumitest sissenõutavate summadega ei ole suurem kui 1 000 000 000 eurot;

b) kui vähemalt üks konsolideerimisgruppi kuuluv kindlustus- või edasikindlustusandja ei ole elukindlustusandja, peavad olema täidetud kõik järgmised kriteeriumid:

i) viimase kolme majandusaasta kahjukindlustustegevuse keskmine kombineeritud suhtarv ilma edasikindlustuseta on väiksem kui 100 %;

ii) konsolideerimisgrupi aastane brutokindlustusmaksete summa ei ole suurem kui 100 000 000 eurot;

iii) I lisa A osa liikide 5–7, 11, 12, 14 ja 15 puhul ei ole aastane brutokindlustusmaksete summa suurem kui 30 % konsolideerimisgrupi kahjukindlustustegevuse aastastest kindlustusmaksete kogusummast;

c) aastane brutokindlustusmaksete summa, mis tuleneb selliste konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegevusest, kelle peakontor asub muus liikmesriigis kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja liikmesriik, on väiksem ühest järgmisest künnisest:

i) 20 000 000 eurot;

ii) 10 % konsolideerimisgrupi aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast;

d) aastane brutokindlustusmaksete summa, mis tuleneb konsolideerimisgrupi tegevusest muus liikmesriigis kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja liikmesriik, on väiksem ühest järgmisest künnisest:

i) 20 000 000 eurot;

ii) 10 % konsolideerimisgrupi aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast;

e) järgmiste summa ei ole suurem kui 20 % koguinvesteeringutest, arvutatuna konsolideeritud andmete põhjal:

i) artikli 105 lõikes 5 osutatud tururiski moodul;

ii) artikli 105 lõikes 6 osutatud vastaspoole maksejõuetuse riski mooduli osa, mis vastab väärtpaberistamistest, tuletisinstrumentidest, vahendajate vastu olevatest nõuetest ja muust investeerimisvarast tulenevatele riskipositsioonidele, mis ei ole hõlmatud hinnavaheriski alammooduliga;

iii) kapitalinõue, mida kohaldatakse immateriaalsesse varasse tehtavate investeeringute suhtes, mis ei ole kaetud tururiski ja vastaspoole maksejõuetuse riski moodulitega;

f) konsolideerimisgrupi ettevõtjate aktsepteeritav edasikindlustuse maht ei ole suurem kui 50 % konsolideerimisgrupi aastasest brutokindlustusmaksete kogusummast;

g) artikli 230 lõikes 1 (kui kasutatakse 1. meetodit), artikli 233 lõikes 1 (kui kasutatakse 2. meetodit) või artikli 233a lõikes 1 (kui kasutatakse meetodite kombinatsiooni) osutatud erinevus on positiivne;

h) kui kasutatakse 2. meetodit või 1. ja 2. meetodi kombinatsiooni, on iga ettevõtja, kelle suhtes kohaldatakse 2. meetodit, väike ja mittekeerukas ettevõtja.

Esimese lõigu punkti a alapunktis i ja punktis e sätestatud kriteeriume ei kohaldata konsolideerimisgruppide suhtes juhul, kui kasutatakse ainult 2. meetodit.

2. Artiklit 29b kohaldatakse *mutatis mutandis* kõrgeima tasandi emaettevõtjana tegutseva kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tasandil.

3. Konsolideerimisgrupid, kelle suhtes kohaldatakse konsolideerimisgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a ja b vähem kui kaks aastat, võtavad käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud kriteeriumidele vastavuse hindamisel arvesse ainult viimast majandusaastat.

4. Väikesteks ja mittekeerukateks konsolideerimisgruppideks ei liigitata kunagi järgmisi konsolideerimisgruppe:

a) konsolideerimisgrupid, mis on finantskonglomeraadid direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punkti 14 tähenduses;

b) konsolideerimisgrupid, kus vähemalt üks tütarettevõtja on artikli 228 lõikes 1 osutatud ettevõtja;

c) konsolideerimisgrupid, kes kasutavad oma grupi solventsuskapitalinõude arvutamiseks heakskiidetud osalist või täielikku sisemudelit.

5. Artikleid 29c, 29d ja 29e kohaldatakse *mutatis mutandis*.

6. Komisjon täiendab käesolevat direktiivi, võttes kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse järgmist:

a) lõikes 1 sätestatud kriteeriumid, sealhulgas kõnealuse lõike esimese lõigu punktis e osutatud summa arvutamise meetod;

b) konsolideerimisgruppide väikesteks ja mittekeerukateks konsolideerimisgruppideks liigitamisel kasutatav metoodika ning

c) väikesteks ja mittekeerukateks konsolideerimisgruppideks mitteliigitatud konsolideerimisgruppide kasutatavatele proportsionaalsusmeetmetele järelevalveasutuse heakskiidu andmise või selle kehtetuks tunnistamise tingimused.

Artikkel 213b

Konsolideerimisgrupi järelevalve takistused

1. Artikli 213 lõike 2 punktis b osutatud juhtudel tagab kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, et

a) konsolideerimisgrupi sisekord ja ülesannete jaotus on käesoleva jaotise järgimiseks piisav ning eelkõige tõhus selleks, et

i) koordineerida kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kõiki tütarettevõtjaid, sealhulgas vajaduse korral jaotades ülesanded asjakohaselt nende ettevõtjate vahel;

ii) hoida ära või lahendada konsolideerimisgrupisiseseid konflikte ning

iii) viia kogu konsolideerimisgrupis ellu grupiülesed põhimõtted, mille on kehtestanud kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja;

b) selle konsolideerimisgrupi organisatsiooniline struktuur, kuhu kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja kuulub, ei piira ega takista muul viisil konsolideerimisgrupi ja selle tütarettevõtjast kindlustus- ja edasikindlustusandjate tõhusat järelevalvet, võttes eelkõige arvesse järgmist:

i) kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja positsioon mitmekihilises konsolideerimisgrupis;

ii) aktsiate või osade omamise struktuur ning

iii) kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja roll konsolideerimisgrupis.

2. Kui lõike 1 punktis a sätestatud tingimused ei ole täidetud, on konsolideerimisgrupi järelevalvajal õigus nõuda kindlustusvaldusettevõtjalt või segafinantsvaldusettevõtjalt konsolideerimisgrupi sisekorra ja ülesannete jaotuse muutmist.

Kui käesoleva artikli lõike 1 punktis b sätestatud tingimused ei ole täidetud, rakendab konsolideerimisgrupi järelevalvaja kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja suhtes asjakohaseid järelevalvemeetmeid, et tagada või asjakohasel juhul taastada konsolideerimisgrupi järelevalve järjepidevus ja terviklikkus ning käesolevas jaotises sätestatud nõuete täitmine. Eelkõige tagavad liikmesriigid, et kui järelevalveasutused tegutsevad artikli 247 kohaselt konsolideerimisgrupi järelevalvajana, on neil õigus nõuda kindlustusvaldusettevõtjalt või segafinantsvaldusettevõtjalt konsolideerimisgrupi struktureerimist viisil, mis võimaldab asjaomasel järelevalveasutusel teha tõhusat konsolideerimisgrupi järelevalvet. Järelevalveasutused kasutavad seda õigust üksnes erandlikel asjaoludel pärast konsulteerimist EIOPAga ja asjakohasel juhul muude asjaomaste järelevalveasutustega ning esitavad kindlustusvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale selle kohta põhjenduse.

3. Käesoleva direktiivi artikli 213 lõike 2 punktides a ja b osutatud juhtudel, kui sellise konsolideerimisgrupi organisatsiooniline struktuur, mis koosneb ettevõtjatest, kes on omavahel seotud direktiivi 2013/34/EL artikli 22 lõikes 7 sätestatud suhte alusel, ja nende sidusettevõtjatest või mis on kindlaks määratud käesoleva direktiivi artikli 212 lõike 3 alusel, on selline, et see piirab või takistab konsolideerimisgrupi tõhusat järelevalvet või takistab konsolideerimisgrupil käesoleva jaotise järgimist, rakendatakse konsolideerimisgrupi suhtes asjakohaseid järelevalvemeetmeid, et tagada või asjakohasel juhul taastada konsolideerimisgrupi järelevalve järjepidevus ja terviklikkus ning käesoleva jaotise järgimine. Eelkõige tagavad liikmesriigid, et kui järelevalveasutused tegutsevad käesoleva direktiivi artikli 247 kohaselt konsolideerimisgrupi järelevalvajana, on neil õigus nõuda sellise kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja asutamist, mille peakontor asub liidus, või sellise ettevõtja asutamist liidus, kellel on keskse koordineerimise kaudu tegelik valitsev mõju konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- või edasikindlustusandjate otsuste, sealhulgas finantsotsuste üle. Sellisel juhul vastutab kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või tegelikult tsentraliseeritud koordineerimist tegev ettevõtja käesoleva jaotise järgimise eest.“

72) Artiklit 214 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Artikli 213 kohane konsolideerimisgrupi järelevalve ei tähenda, et järelevalveasutused peavad tegema järelevalvet eraldi kolmanda riigi kindlustusandja, kolmanda riigi edasikindlustusandja või segakindlustusvaldusettevõtja üle.

Üksnes käesoleva jaotise täitmise tagamise eesmärgil võib konsolideerimisgrupi järelevalve tegemine tähendada järelevalveasutuste poolset otsest järelevalvet ja järelevalvevolituste kasutamist kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate üle.“;

b) lõikesse 2 lisatakse esimese lõigu järele järgmine lõik:

„Kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja hindab, kas ettevõtja ei ole esimese lõigu punkti b kohase konsolideerimisgrupi järelevalve eesmärkide seisukohast märkimisväärselt oluline, tagab ta, et täidetud on järgmised tingimused:

a) ettevõtja suurus koguvara ja tehniliste eraldiste mõttes on teiste konsolideerimisgruppi kuuluvate ettevõtjate ning konsolideerimisgrupi kui tervikuga võrreldes väike;

b) ettevõtja väljaarvamine konsolideerimisgrupi järelevalve alt ei mõjutaks oluliselt konsolideerimisgrupi maksevõimet;

c) kvalitatiivsed ja kvantitatiivsed riskid, sealhulgas konsolideerimisgrupisisestest tehingutest tulenevad riskid, mida ettevõtja põhjustab või võib põhjustada kogu konsolideerimisgrupile, on ebaolulised.“;

c) lisatakse järgmised lõiked:

„3. Kui ühe või mitme ettevõtja väljaarvamine konsolideerimisgrupi järelevalve alt vastavalt käesoleva artikli lõikele 2 tooks kaasa olukorra, mille puhul ei kohaldata konsolideerimisgrupi järelevalvet artikli 213 lõike 2 punktide a, b ja c alusel, konsulteerib konsolideerimisgrupi järelevalvaja enne väljaarvamist käsitleva otsuse tegemist EIOPA ja asjakohasel juhul teiste asjaomaste järelevalveasutustega. Selline otsus tehakse üksnes erandlikel asjaoludel ning seda põhjendatakse igakülgselt EIOPA-le ja asjakohasel juhul teistele asjaomastele järelevalveasutustele. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja hindab vähemalt kord aastas uuesti, kas tema otsus on jätkuvalt asjakohane. Kui see ei ole enam nii, teatab konsolideerimisgrupi järelevalvaja EIOPA-le ja asjakohasel juhul teistele asjaomastele järelevalveasutustele, et ta hakkab tegema konsolideerimisgrupi järelevalvet.

Enne kõrgeima tasandi emaettevõtja väljajätmist konsolideerimisgrupi järelevalve alt vastavalt lõike 2 esimese lõigu punktile b konsulteerib konsolideerimisgrupi järelevalvaja EIOPA ja asjakohasel juhul teiste asjaomaste järelevalveasutustega ning hindab, millist mõju avaldab konsolideerimisgrupi järelevalve tegemine vahepealse osalust omava ettevõtja tasandil konsolideerimisgrupi solventsuse positsioonile. Selline väljajätmine ei ole võimalik eelkõige juhul, kui see parandaks oluliselt konsolideerimisgrupi solventsuse positsiooni.

Selleks et tagada käesoleva lõike ühtne ja järjepidev kohaldamine, annab EIOPA kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artikliga 16 välja suunised, et veelgi täpsustada käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud erandlikke asjaolusid või juhtumeid, mille puhul võib olla põhjendatud jätta kõrgeima tasandi emaettevõtja, sealhulgas kindlustusvaldusettevõtjad, konsolideerimisgrupi järelevalve kohaldamisalast välja.

4. Ilma et see piiraks käesoleva artikli lõigete 2 ja 3 kohaldamist, määratakse selle konsolideerimisgrupi ulatus, mille suhtes kohaldatakse konsolideerimisgrupi järelevalvet vastavalt artikli 213 lõikele 2, kindlaks kooskõlas artikliga 212.

Kui konsolideerimisgrupp, mille suhtes kohaldatakse konsolideerimisgrupi järelevalvet vastavalt artikli 213 lõike 2 punktidele a, b ja c, on kindlaks määratud kooskõlas artikli 212 lõigetega 2 ja 3 ning kui kõnealuse konsolideerimisgrupi emaettevõtja või tütarettevõtja on ka mõne teise artikli 212 lõike 1 punktis c määratletud konsolideerimisgrupi lõplik osalust omav ettevõtja, käsitatakse kõnealust teist konsolideerimisgruppi artikli 212 lõigete 2 ja 3 kohaselt kindlaks määratud konsolideerimisgruppi kuuluvana.

Järelevalveasutused võivad kohaldada artikli 212 lõikeid 2 ja 3, et laiendada artikli 212 lõike 1 punktis c määratletud konsolideerimisgrupi ulatust.

5. Kui kooskõlas artikli 212 lõikega 3 kindlaks määratud konsolideerimisgrupi suhtes kohaldatakse konsolideerimisgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a, b ja c, määrab konsolideerimisgrupp ühe neist ettevõtjatest, keda juhitakse ühtsetel alustel, emaettevõtjaks, kes vastutab käesoleva jaotise järgimise eest. Teisi artikli 212 lõike 3 esimeses lõigus osutatud ettevõtjaid käsitatakse tütarettevõtjatena.

6. Kui emaettevõtja määramine kooskõlas käesoleva artikli lõikega 5 põhjustaks konsolideerimisgrupi järelevalve tegemisele märkimisväärseid takistusi, eelkõige juhul, kui ettevõtja peakontor ei asu artikli 247 kohaselt konsolideerimisgrupi järelevalvajana tegutseva järelevalveasutuse liikmesriigi territooriumil või kui määramine

tooks kaasa konsolideerimisgrupi suutmatuse käesolevat jaotist tulemuslikult järgida, tagavad liikmesriigid, et konsolideerimisgrupi järelevalvajana tegutseval järelevalveasutusel on õigus nõuda pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist teise emaettevõtja määramist. Konsolideerimisgrupi järelevalvajana tegutsev järelevalveasutus põhjendab otsust määrata teine emaettevõtja igakülgselt konsolideerimisgrupile ja teistele asjaomastele järelevalveasutustele.

Kui vastavalt artikli 212 lõikele 3 kindlaks määratud konsolideerimisgrupp, mille suhtes kohaldatakse konsolideerimisgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a, b ja c, ei määra emaettevõtjat vastavalt käesoleva artikli lõikele 5, määrab artikli 247 kohaselt konsolideerimisgrupi järelevalvajana tegutsev järelevalveasutus pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist emaettevõtja, kes vastutab käesoleva jaotise järgimise eest. Teisi sellise konsolideerimisgrupi ettevõtjaid käsitatakse tütarettevõtjatena.

Emaettevõtja määramisel vastavalt käesoleva lõike esimesele või teisele lõigule võtab artikli 247 kohaselt konsolideerimisgrupi järelevalvajana tegutsev järelevalveasutus arvesse järgmisi tegureid:

a) iga ettevõtja tehniliste eraldiste suurus;

b) iga ettevõtja aastane brutokindlustusmaksete summa;

c) sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandjate arv iga ettevõtja kohta.

Järelevalveasutused hindavad vähemalt kord aastas, kas määramine on jätkuvalt asjakohane. Kui see pole enam asjakohane, määrab artikli 247 kohaselt konsolideerimisgrupi järelevalvajana tegutsev järelevalveasutus pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist teise emaettevõtja. Kõnealune teine emaettevõtja vastutab käesoleva jaotise järgimise eest.“

73) Artiklit 220 muudetakse järgmiselt:

a) lõikes 1 asendatakse sõnad „artiklites 221–233 sätestatud“ sõnadega „artiklites 221–233a sätestatud“;

b) lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Kui järelevalveasutused täidavad teatava konsolideerimisgrupi suhtes konsolideerimisgrupi järelevalvaja rolli, lubavad liikmesriigid järelevalveasutustel pärast teiste asjaomaste järelevalveasutuste ja konsolideerimisgrupi endaga konsulteerimist otsustada kohaldada kõnealuse konsolideerimisgrupi suhtes 2. meetodit kooskõlas artiklitega 233 ja 234, või kui 1. meetodi ainukohaldamine ei oleks asjakohane, siis 1. ja 2. meetodi kombinatsiooni kooskõlas artiklitega 233a ja 234.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„3. Ilma et see piiraks artikli 228 lõikes 1 osutatud ettevõtjate kohtlemist, võivad järelevalveasutused otsustada kohaldada 2. meetodit käesoleva artikli lõike 2 teise lõigu kohaselt üksnes kindlustus- ja edasikindlustusandjate, kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate, kindlustusvaldusettevõtjate, segafinantsvaldusettevõtjate ning kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate valdusettevõtjate suhtes.“

74) Artiklit 221 muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine lõige:

„1a. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 tähendab „suhteline osa“ üksnes artikli 228 kohaldamisel ja olenemata sellest, kas kasutatakse 1. või 2. meetodit, märgitud kapitali osa, mida osalust omav ettevõtja otse või kaudselt omab sidusettevõtjas.“;

b) lõikesse 2 lisatakse järgmine punkt:

„d) kui järelevalveasutus on kindlaks teinud, et kaks või enam kindlustus- või edasikindlustusandjat moodustavad konsolideerimisgrupi vastavalt artikli 212 lõikele 3, kuna neid juhitakse ühtsetel alustel.“

75) Artiklit 222 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Lõigetes 2 ja 3 osutatud omavahendite summa ei või olla suurem kui sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja osa konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõudes.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„6. Artikli 230 lõike 1, artikli 233 lõike 2 ja artikli 233a lõike 1 punkti a kohaldamisel ei loeta osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja emiteeritud omavahendeid koormatistevabaks artikli 93 lõike 2 teise lõigu punkti c tähenduses juhul, kui nende omavahendite tagasimaksmisest nende omanikule ei saa keelduda sellise sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja lõpetamisel, kes on tütarettevõtja.“

76) Artiklit 226 muudetakse järgmiselt:

a) pealkiri asendatakse järgmisega:

„Vahendavad valdusettevõtjad“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3. Lõigete 1 ja 2 kohaldamisel käsitatakse kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate valdusettevõtjaid samuti kindlustus- või edasikindlustusandjatena.“

77) Artikli 227 lõike 1 esimeses lõigus lisatakse sõnade „artikli 233“ järele sõnad „ja artikli 233a“.

78) Artikkel 228 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 228*

Muude finantssektorite konkreetsete sidusettevõtjate kohtlemine

1. Olenemata käesoleva direktiivi artikli 220 kohaselt kasutatud meetodist, võtab osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamisel arvesse järgmiste ettevõtjate osa konsolideerimisgrupi nõuetekohastes omavahendites ja konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõudes:

a) krediidiasutused määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 1 tähenduses või investeerimisühingud nimetatud määruse artikli 4 lõike 1 punkti 2 tähenduses;

b) eurofondi valitsejad direktiivi 2009/65/EÜ artikli 2 lõike 1 punkti b tähenduses ja kõnealuse direktiivi artikli 27 kohaselt tegevusloa saanud äriühinguna asutatud fondid, tingimusel et nad ei ole kõnealuse direktiivi kohaselt fondivalitsejat määranud;

c) alternatiivsete investeerimisfondide valitsejad Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/61/EL (*) artikli 4 lõike 1 punkti b tähenduses;

d) ettevõtjad, kes ei ole reguleeritud ettevõtjad ja kes tegelevad ühe või mitme direktiivi 2013/36/EL I lisas osutatud tegevusega, kui selline tegevus moodustab olulise osa nende üldisest tegevusest;

e) tööandja kogumispensioni asutused direktiivi (EL) 2016/2341 artikli 6 punkti 1 tähenduses.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ettevõtjate osa konsolideerimisgrupi nõuetekohastes omavahendites arvutatakse iga ettevõtja omavahendite suhtelise osa summana, kui need omavahendid arvutatakse järgmiselt:

a) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis a osutatud sidusettevõtja puhul kooskõlas asjakohaste direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktis 7 määratletud valdkondade eeskirjadega;

b) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis b osutatud sidusettevõtja puhul kooskõlas direktiivi 2009/65/EÜ artikli 2 lõike 1 punktiga l;

c) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis c osutatud sidusettevõtja puhul kooskõlas direktiivi 2011/61/EL artikli 4 lõike 1 punktiga ad;

d) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis d osutatud sidusettevõtja puhul kooskõlas asjakohaste direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktis 7 määratletud valdkondade eeskirjadega, kui tegemist on reguleeritud üksustega kõnealuse direktiivi artikli 2 punkti 4 tähenduses;

e) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis e osutatud sidusettevõtja puhul direktiivi (EL) 2016/2341 artikli 16 kohaselt arvutatud kasutusel olev solventsusmarginaal.

Käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamisel ei võeta arvesse iga sidusettevõtja omavahendite summat, mis vastab mittejaotatavatele reservidele ja muudele kirjetele, mille puhul konsolideerimisgrupi järelevalvaja on kindlaks määranud, et need on väiksema kahjumikatmisvõimega, samuti eelisaktsiaid, vastastikuse kindlustusandja liikme allutatud kontot, allutatud kohustisi ja edasilükkunud tulumaksu vara, mis on kaasatud omavahenditesse ja mis ületab lõike 3 kohaselt arvutatud kapitalinõudeid, välja arvatud juhul, kui osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja suudab konsolideerimisgrupi järelevalvajale põhjendada, et seda vara saab kasutada konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude täitmiseks. Ülemääraste omavahendite koosseisu kindlaksmääramisel võtab osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja arvesse, et mõne sidusettevõtja teatavad nõuded täidetakse ainult esimese taseme põhiomavahendite või täiendavate esimese taseme omavahenditega määruse (EL) nr 575/2013 tähenduses.

3. Lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõudes arvutatakse iga sidusettevõtja kapitalinõude või tingliku kapitalinõude suhteliste osade summana. Kõnealune kapitalinõue või tinglik kapitalinõue arvutatakse järgmiselt:

a) käesoleva artikli lõike 1 punktis a osutatud sidusettevõtjate puhul kooskõlas järgmisega:

i) iga sellise investeerimisühingu puhul, kelle suhtes kohaldatakse määruse (EL) 2019/2033 kohaseid omavahendite nõudeid, kõnealuse määruse artiklis 11 sätestatud nõude, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2019/2034 (**) artikli 39 lõike 2 punktis a osutatud omavahendite erinõuete või kolmandate riikide kohalike omavahendite nõuete summa;

ii) iga krediidiasutuse puhul järgmistest suurem:

1) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis c sätestatud nõude, sealhulgas kõnealuse määruse artiklites 458 ja 459 osutatud meetmete, muude riskide kui direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 osutatud ülemäärase finantsvõimenduse riski maandamiseks vajalike omavahendite erinõuete, kõnealuse direktiivi artikli 128 punktis 6 määratletud kombineeritud puhvri nõude või kolmandate riikide kohalike omavahendite nõuete summa;

2) määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõike 1 punktis d sätestatud nõuete, sealhulgas kõnealuse määruse artiklites 458 ja 459 osutatud meetmete, direktiivi 2013/36/EL artiklis 104 osutatud ülemäärase finantsvõimenduse riski maandamiseks vajalike omavahendite erinõuete, määruse (EL) nr 575/2013 artikli 92 lõikes 1a sätestatud finantsvõimenduse määra puhvri nõude või kolmandate riikide kohalike omavahendite nõuete summa, kui need nõuded tuleb täita esimese taseme omavahenditega;

b) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis b osutatud sidusettevõtja puhul kooskõlas direktiivi 2009/65/EÜ artikli 7 lõike 1 punktiga a;

c) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis c osutatud sidusettevõtja puhul kooskõlas direktiivi 2011/61/EL artikliga 9;

d) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis d osutatud sidusettevõtja puhul kapitalinõue, millele sidusettevõtja peaks vastama asjakohaste direktiivi 2002/87/EÜ artikli 2 punktis 7 määratletud valdkondade eeskirjade kohaselt, kui ta oleks reguleeritud üksus kõnealuse direktiivi artikli 2 punkti 4 tähenduses;

e) iga käesoleva artikli lõike 1 punktis e osutatud sidusettevõtja puhul direktiivi (EL) 2016/2341 artikli 17 kohaselt arvutatud nõutav solventsusmarginaal või nende liikmesriikide õiguse kohaselt kehtestatud kapitalinõuete kogusumma, kus sidusettevõtja on registreeritud või tegevusloa saanud, olenevalt sellest, kumb neist on suurem.

4. Kui mitu käesoleva artikli lõikes 1 osutatud sidusettevõtjat moodustavad alakonsolideerimisgrupi, mille suhtes kohaldatakse konsolideeritud alusel kapitalinõuet kooskõlas ühe käesoleva artikli lõikes 3 osutatud direktiivide või määrustega, sealhulgas kui konsolideerimisgrupi tütarettevõtja on finantsvaldusettevõtja määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 20 tähenduses või segafinantsvaldusettevõtja, võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja nõuda, et kõnealuste sidusettevõtjate osa konsolideerimisgrupi nõuetekohastes omavahendites arvutataks selle alakonsolideerimisgrupi omavahendite suhtelise osana, selle asemel et kohaldada iga sellesse alakonsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja suhtes käesoleva artikli lõike 2 punkte a–e. Sellisel juhul arvutab osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja ka kõnealuste sidusettevõtjate osa konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõudes suhtelise osana kõnealuse alakonsolideerimisgrupi kapitalinõudest, selle asemel et kohaldada iga sellesse alakonsolideerimisgruppi kuuluva ettevõtja suhtes käesoleva artikli lõike 3 punkte a–e. Alakonsolideerimisgrupi omavahendite ja kapitalinõude arvutamisel võetakse arvesse kõiki sellesse alakonsolideerimisgruppi kuuluvaid määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 26 määratletud finantseerimisasutusi ning kõnealuse lõike punktis 18 määratletud abiettevõtjaid.

Käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamisel kohaldatakse konkreetse alakonsolideerimisgrupi suhtes käesoleva artikli lõikeid 2 ja 3, võttes aluseks selle konsolideeritud olukorra määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 47 või määruse (EL) 2019/2033 artikli 4 lõike 1 punkti 11 tähenduses või selle konsolideeritud seisundi, kui see on asjakohane.

5. Olenemata lõigetest 1–4 lubavad liikmesriigid oma järelevalveasutustel, kui nad täidavad konsolideerimisgrupi järelevalvaja rolli seoses konkreetse konsolideerimisgrupiga, otsustada osalust omava ettevõtja taotlusel või omal algatusel arvata lõike 1 punktides a–d osutatud osalus maha osalust omava ettevõtja konsolideerimisgrupi solventsuse jaoks vajalikest nõuetekohastest omavahenditest.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

(**) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. novembri 2019. aasta direktiiv (EL) 2019/2034, mis käsitleb investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet ning millega muudetakse direktiive 2002/87/EÜ, 2009/65/EÜ, 2011/61/EL, 2013/36/EL, 2014/59/EL ja 2014/65/EL (ELT L 314, 5.12.2019, lk 64).“

79) Artiklisse 229 lisatakse järgmine lõik:

„Kui esimeses lõigus osutatud mahaarvamine parandaks konsolideerimisgrupi solventsuse positsiooni võrreldes positsiooniga olukorras, kus kindlustus- või edasikindlustusandjat võetakse konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamisel arvesse, siis sellist mahaarvamist ei kohaldata.“

80) III jaotise II peatüki 1. jao 3. alajakku lisatakse järgmine artikkel:

„*Artikkel 229a*

Lihtsustatud arvutused

1. Artikli 230 kohaldamisel võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist lubada osalust omaval kindlustus- või edasikindlustusandjal kohaldada sidusettevõtjates olevate ebaoluliste osaluste suhtes lihtsustatud meetodit.

Osalust omav ettevõtja põhjendab esimeses lõigus osutatud lihtsustatud meetodi kohaldamist ühe või mitme sidusettevõtja suhtes igakülgselt konsolideerimisgrupi järelevalvajale, võttes arvesse sidusettevõtja(te) riskide laadi, ulatust ja keerukust.

Liikmesriigid nõuavad, et osalust omav ettevõtja hindaks igal aastal, kas lihtsustatud meetodi kasutamine on endiselt põhjendatud, ning avalikustaks oma artikli 256 lõikes 1 osutatud konsolideerimisgrupi tasandi solventsuse ja finantsseisundi aruandes nende sidusettevõtjate loetelu ja suuruse, kelle suhtes lihtsustatud meetodit kohaldatakse.

2. Lõike 1 kohaldamisel tõendab osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi järelevalvajale rahuldaval viisil, et lihtsustatud meetodi kohaldamine ühes või mitmes sidusettevõtjas oleva osaluse suhtes on piisavalt usaldusväärne, et vältida konsolideerimisgrupi solventsuse arvutamisel kõnealusest ettevõtjast või kõnealustest ettevõtjatest tulenevate riskide alahindamist.

Kui lihtsustatud meetodit kohaldatakse kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes, kelle peakontor asub riigis, mis ei ole samaväärne või ajutiselt samaväärne artikli 227 tähenduses, ei või sidusettevõtja osa konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõudes olla selle tulemusena väiksem kõnealuse sidusettevõtja kapitalinõudest, mille on kehtestanud asjaomane kolmas riik.

Lihtsustatud meetodit ei kohaldata sidusettevõtjast kolmanda riigi kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes, kui osalust omaval kindlustus- või edasikindlustusandjal ei ole usaldusväärset teavet kõnealuses kolmandas riigis kehtestatud kapitalinõude kohta.

3. Lõike 1 kohaldamisel loetakse sidusettevõtjad ebaoluliseks, kui iga ettevõtja bilansiline väärtus on väiksem kui 0,2 % konsolideerimisgrupi konsolideeritud andmete alusel arvutatud varadest ja kõigi selliste ettevõtjate bilansiliste väärtuste summa on väiksem kui 0,5 % konsolideerimisgrupi konsolideeritud andmete alusel arvutatud varadest.“

81) Artiklit 230 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi solventsus arvutatakse konsolideeritud aastaaruannete alusel.

Osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi solventsus on järgmiste elementide vahe:

a) konsolideeritud andmete alusel arvutatud solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite summa ja artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa konsolideerimisgrupi nõuetekohastes omavahendites, kui see osa arvutatakse kooskõlas artikli 228 lõikega 2 või 4;

b) konsolideeritud andmete alusel arvutatud solventsuskapitalinõude summa konsolideerimisgrupi tasandil ja artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõudes, kui kõnealune osa arvutatakse kooskõlas artikli 228 lõikega 3 või 4.

Käesoleva lõike teise lõigu kohaldamisel ei võeta konsolideeritud andmetes arvesse osalusi artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjates.

Solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalike nõuetekohaste omavahendite ja solventsuskapitalinõude arvutamiseks konsolideeritud andmete alusel konsolideerimisgrupi tasandil kohaldatakse I jaotise VI peatüki 3. jao 1., 2. ja 3. alajagu ning I jaotise VI peatüki 4. jao 1., 2. ja 3. alajagu.“;

b) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) teise lõiku lisatakse järgmine punkt:

„c) sidusettevõtjatest kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjate kohalike kapitalinõuete suhteline osa, mille korral tegevusluba tunnistataks kehtetuks;“;

ii) lisatakse järgmine lõik:

„Kui konsolideeritud andmete alusel arvutatud solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalikud nõuetekohased omavahendid ületavad konsolideeritud andmete alusel arvutatud konsolideerimisgrupi tasandi solventsuskapitalinõuet ja konsolideerimisgrupi minimaalset konsolideeritud solventsuskapitalinõuet ei täideta, kohaldatakse artikli 138 lõikeid 1–4 *mutatis mutandis* ning artikli 139 lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata. Käesoleva lõigu kohaldamisel loetakse viidet „solventsuskapitalinõudele“ artiklis 138 viiteks „konsolideerimisgrupi minimaalsele konsolideeritud solventsuskapitalinõudele“.“;

82) Artikli 232 esimese lõigu sissejuhatavas osas asendatakse sõnad „artikli 37 lõike 1 punktides a–d osutatud“ sõnadega „artikli 37 lõike 1 punktides a–e osutatud“.

83) Artiklit 233 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) artikli 220 lõikes 3 ja artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate väärtus osalust omavas kindlustus- või edasikindlustusandjas ning konsolideerimisgrupi solventsuskapitali kogunõue, nagu on sätestatud käesoleva artikli lõikes 3.“;

b) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) punkt b asendatakse järgmisega:

„b) osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja suhteline osa iga üksiku sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalikes nõuetekohastes omavahendites.“;

ii) lisatakse järgmine punkt:

„c) artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa konsolideerimisgrupi nõuetekohastes omavahendites, kui see osa arvutatakse kooskõlas artikli 228 lõikega 2 või 4.“;

c) lõiget 3 muudetakse järgmiselt:

i) punkt b asendatakse järgmisega:

„b) iga üksiku sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude suhteline osa;“;

ii) lisatakse järgmine punkt:

„c) artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõudes, kui see osa arvutatakse kooskõlas artikli 228 lõikega 3 või 4.“

84) Lisatakse järgmised artiklid:

„*Artikkel 233a*

1. ja 2. meetodi kombinatsioon

1. Osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja konsolideerimisgrupi solventsus on järgmiste elementide vahe:

a) järgmiste summa:

i) nende ettevõtjate puhul, kelle suhtes kohaldatakse 1. meetodit, solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalikud nõuetekohased omavahendid, mis on arvutatud konsolideeritud andmete alusel;

ii) iga sellise sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja puhul, kelle suhtes kohaldatakse 2. meetodit, osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja suhteline osa sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalikes nõuetekohastes omavahendites;

iii) artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa, mis arvutatakse kooskõlas artikli 228 lõikega 2 või 4, ning

b) järgmiste summa:

i) nende ettevõtjate puhul, kelle suhtes kohaldatakse 1. meetodit, konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõue, mis arvutatakse konsolideeritud andmete alusel kooskõlas artikli 230 lõikega 2;

ii) iga sellise sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja puhul, kelle suhtes kohaldatakse 2. meetodit, tema solventsuskapitalinõude suhteline osa;

iii) artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate osa, mis arvutatakse kooskõlas artikli 228 lõikega 3 või 4.

2. Käesoleva artikli lõike 1 punkti a alapunkti i ja lõike 1 punkti b alapunkti i kohaldamisel ei võeta konsolideeritud andmetes arvesse osalusi artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjates.

3. Käesoleva artikli lõike 1 punkti a alapunkti i ja lõike 1 punkti b alapunkti i kohaldamisel ei võeta konsolideeritud andmetes arvesse osalusi artikli 220 lõikes 3 osutatud sidusettevõtjates, kelle suhtes kohaldatakse 2. meetodit.

Käesoleva artikli lõike 1 punkti b alapunkti i kohaldamisel võetakse konsolideeritud andmetes arvesse artikli 220 lõikes 3 osutatud ettevõtjates, kelle suhtes kohaldatakse 2. meetodit, olevate osaluste väärtust, mis ületab nende enda solventsuskapitalinõude suhtelist osa, kui arvutatakse varade ja kohustiste tundlikkust valuutakursside taseme või volatiilsuse muutuste suhtes („valuutarisk“). Kõnealuste osaluste väärtust ei peeta tundlikuks aktsiate turuhindade taseme või volatiilsuse muutuste suhtes („aktsiarisk“).

4. Käesoleva artikli lõike 1 punkti a alapunkti ii ja punkti b alapunkti ii kohaldamisel kohaldatakse *mutatis mutandis* artikli 233 lõiget 4.

5. Artiklit 231 kohaldatakse *mutatis mutandis* juhul, kui kindlustus- või edasikindlustusandja ja tema sidusettevõtjad või ühiselt kindlustusvaldusettevõtja sidusettevõtjad taotlevad luba arvutada konsolideerimisgrupi konsolideeritud solventsuskapitalinõue ning konsolideerimisgruppi kuuluvate kindlustus- ja edasikindlustusandjate solventsuskapitalinõue sisemudeli alusel.

6. Konsolideerimisgrupi minimaalne konsolideeritud solventsuskapitalinõue arvutatakse kooskõlas artikli 230 lõikega 2.

Konsolideerimisgrupi minimaalne konsolideeritud solventsuskapitalinõue peab olema kaetud nõuetekohaste põhiomavahenditega, mis on kindlaks määratud kooskõlas artikli 98 lõikega 4 ja arvutatud konsolideeritud andmete alusel. Selle arvutuse tegemisel ei võeta konsolideeritud andmetes arvesse osalusi artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjates.

Selleks et määrata kindlaks, kas sellised nõuetekohased omavahendid sobivad konsolideerimisgrupi minimaalse konsolideeritud solventsuskapitalinõude täitmiseks, kohaldatakse artiklites 221–229a sätestatud põhimõtteid *mutatis mutandis*. Artikli 139 lõikeid 1 ja 2 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Kui konsolideeritud andmete alusel arvutatud solventsuskapitalinõude täitmiseks vajalikud nõuetekohased omavahendid ületavad konsolideeritud andmete alusel arvutatud konsolideerimisgrupi tasandi solventsuskapitalinõuet ja konsolideerimisgrupi minimaalset konsolideeritud solventsuskapitalinõuet ei täideta, kohaldatakse artikli 138 lõikeid 1–4 *mutatis mutandis* ning artikli 139 lõikeid 1 ja 2 ei kohaldata. Käesoleva lõigu kohaldamisel loetakse viidet „solventsuskapitalinõudele“ artiklis 138 viiteks „konsolideerimisgrupi minimaalsele konsolideeritud solventsuskapitalinõudele“.

7. Määrates kindlaks, kas käesoleva artikli lõike 1 punkti b alapunkti ii kohaselt arvutatud summa kajastab asjakohaselt konsolideerimisgrupi riskiprofiili seoses artikli 220 lõikes 3 osutatud ettevõtjatega, kelle suhtes kohaldatakse 2. meetodit, pööravad asjaomased järelevalveasutused erilist tähelepanu konsolideerimisgrupi tasandil esinevatele konkreetsetele riskidele, mis ei oleks piisavalt kaetud, kuna neid riske on raske kvantifitseerida.

Kui konsolideerimisgrupi riskiprofiil seoses artikli 220 lõikes 3 osutatud ettevõtjatega, kelle suhtes kohaldatakse 2. meetodit, erineb oluliselt artikli 233 lõikes 3 osutatud konsolideerimisgrupi solventsuskapitali kogunõude aluseks olevatest eeldustest, võib kehtestada lisakapitalinõude, mis lisandub käesoleva artikli lõike 1 punkti b alapunkti ii kohaselt arvutatud summale.

Artikli 37 lõikeid 1–5 kohaldatakse *mutatis mutandis* koos artikli 37 lõigete 6, 7 ja 8 kohaselt vastu võetud delegeeritud õigusaktide ja rakenduslike tehniliste standarditega.

Artikkel 233b

Konsolideerimisgrupi tasandi pikaajalised omakapitaliinstrumendid

Kui kasutatakse 1. meetodit või meetodite kombinatsiooni, lubatakse osalust omavatel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel, kindlustusvaldusettevõtjatel ja segafinantsvaldusettevõtjatel kohaldada artiklit 105a omakapitaliinvesteeringute alarühma suhtes.

Komisjon täiendab käesolevat direktiivi, võttes kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse järgmist:

a) meetod, mida tuleb kasutada artikli 105a lõikes 1 osutatud tingimustele vastavuse hindamisel ja selliste omakapitaliinstrumentide summa arvutamisel, mida käsitatakse pikaajaliste omakapitaliinvesteeringutena, kui kasutatakse 1. meetodit või meetodite kombinatsiooni;

b) teave, mis tuleb esitada artikli 256 lõikes 1 osutatud konsolideerimisgrupi tasandi solventsuse ja finantsseisundi aruandes või artikli 256 lõikes 2 osutatud ühtses solventsuse ja finantsseisundi aruandes ning artikli 256b lõikes 1 osutatud konsolideerimisgrupi tasandi regulaarses järelevalvelises aruandes või artikli 256b lõikes 2 osutatud ühtses regulaarses järelevalvelises aruandes.“

85) Artikkel 234 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 234*

Delegeeritud õigusaktid artiklites 220–229 sätestatud tehniliste põhimõtete ja meetodite, artiklis 229a sätestatud lihtsustatud meetodi ning artiklite 230–233a kohaldamise kohta

Komisjon täiendab käesolevat direktiivi, võttes kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse järgmist:

a) artiklites 220–229 sätestatud tehnilised põhimõtted ja meetodid;

b) artikli 229a lõikes 1 sätestatud lihtsustatud meetodi tehnilised üksikasjad ning kriteeriumid, mille alusel võivad järelevalveasutused lihtsustatud meetodi kasutamise heaks kiita;

c) artiklite 230–233a kohaldamine, mis kajastab konkreetsete õiguslike struktuuride majanduslikku olemust.

Komisjon võib käesolevat direktiivi täiendada, võttes kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse kriteeriume, mille alusel võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja artikli 229a lõikes 2 sätestatud lihtsustatud meetodi kohaldamise heaks kiita.“

86) Artikli 244 lõike 3 kolmas lõik asendatakse järgmisega:

„Selleks et määrata kindlaks oluline riskikontsentratsioon, mille kohta tuleb aru anda, kehtestab konsolideerimisgrupi järelevalvaja pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega ja konsolideerimisgrupiga konsulteerimist asjakohased künnised, mis põhinevad solventsuskapitalinõuetel, tehnilistel eraldistel, nõuetekohastel omavahenditel, muudel asjakohaseks peetavatel kvantitatiivsetel või kvalitatiivsetel riskipõhistel kriteeriumidel või nende kombinatsioonil.“

87) Artiklit 245 muudetakse järgmiselt:

a) lõikes 1 asendatakse sõnad „lõigete 2 ja 3“ sõnadega „lõigete 2, 3 ja 3a“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3a. Lisaks konsolideerimisgrupisisestele tehingutele artikli 13 punkti 19 tähenduses võivad järelevalveasutused käesoleva artikli lõigete 2 ja 3 kohaldamisel, kui see on põhjendatud, nõuda, et konsolideerimisgrupid esitaksid aruande ka nende konsolideerimisgrupisiseste tehingute kohta, mis hõlmavad muid ettevõtjaid kui kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kolmandate riikide kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad.“

88) Artiklit 246 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. I jaotise IV peatüki 2. jaos sätestatud nõudeid kohaldatakse *mutatis mutandis* konsolideerimisgrupi tasandil. Konsolideerimisgrupi juhtimissüsteem hõlmab osalust omavaid kindlustus- või edasikindlustusandjaid, emaettevõtjana tegutsevaid kindlustusvaldusettevõtjaid või emaettevõtjana tegutsevaid segafinantsvaldusettevõtjaid ning kõiki sidusettevõtjaid, kes kuuluvad artikli 212 tähenduses konsolideerimisgruppi, mille suhtes kohaldatakse konsolideerimisgrupi järelevalvet vastavalt artikli 213 lõike 2 punktidele a, b ja c. Konsolideerimisgrupi juhtimissüsteem hõlmab ka kõiki ettevõtjaid, keda juhib osalust omav ettevõtja või tema tütarettevõtjad koos ühe või mitme ettevõtjaga, kes ei kuulu samasse konsolideerimisgruppi.

Ilma et see piiraks käesoleva lõike esimese lõigu kohaldamist, rakendatakse riskijuhtimis- ja sisekontrollisüsteeme ning aruandluskorda järjepidevalt kõigis ettevõtjates, kes kuuluvad konsolideerimisgrupi järelevalve alla vastavalt artikli 213 lõike 2 punktidele a ja b, et neid süsteeme ja seda aruandluskorda saaks konsolideerimisgrupi tasandil kontrollida.

Liikmesriigid tagavad, et kõrgeima tasandi emaettevõtjana tegutseva kindlustus- või edasikindlustusandja, liidus asuva peakontoriga kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja või artikli 214 lõike 5 või 6 kohaselt määratud emaettevõtja haldus-, juhtimis- või järelevalveorganil lasub lõplik vastutus selle eest, et konsolideerimisgrupp, mille suhtes kohaldatakse konsolideerimisgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a, b ja c, täidab käesoleva direktiivi kohaselt vastu võetud õigus- ja haldusnorme. Konsolideerimisgruppi kuuluva iga kindlustus- ja edasikindlustusandja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan vastutab jätkuvalt selle eest, et asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja täidab kõiki artiklis 40 ja artikli 213 lõike 1 teises lõigus sätestatud nõudeid.

Riskijuhtimissüsteem hõlmab vähemalt kogu konsolideerimisgrupis tehtavat kindlustus- ja edasikindlustustegevust ning olulist kindlustusvälist tegevust. See hõlmab ka sellisest tegevusest tulenevaid riske, millega konsolideerimisgrupp kokku puutub või võib kokku puutuda, ja nende vastastikust sõltuvust.“;

b) lõikesse 2 lisatakse järgmised lõigud:

„Osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja jälgib korrapäraselt oma sidusettevõtjate, sealhulgas artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjate ja reguleerimata ettevõtjate tegevust. See järelevalve peab olema vastavuses nende riskide laadi, ulatuse ja keerukusega, mida sidusettevõtjad konsolideerimisgrupi tasandil tekitavad või võivad tekitada.

Osalust omaval kindlustus- või edasikindlustusandjal, kindlustusvaldusettevõtjal või segafinantsvaldusettevõtjal on konsolideerimisgrupi tasandil kehtestatud kirjalik strateegia ning nad tagavad kõigi konsolideerimisgruppi kuuluvate reguleeritud ettevõtjate kirjalike strateegiate kooskõla konsolideerimisgrupi strateegiaga. Samuti tagab ta, et kõik konsolideerimisgruppi kuuluvad reguleeritud ettevõtjad rakendavad konsolideerimisgrupi strateegiat järjepidevalt.“;

c) lõike 4 esimese lõigu teine lause asendatakse järgmisega:

„Konsolideerimisgrupi tasandil tehtav oma riskide ja maksevõime hindamine hõlmab vähemalt kogu konsolideerimisgrupis tehtavat kindlustus- ja edasikindlustustegevust ning olulist kindlustusvälist tegevust. See hõlmab ka sellisest tegevusest tulenevaid riske, millega konsolideerimisgrupp kokku puutub või võib kokku puutuda, ja nende vastastikust sõltuvust. Konsolideerimisgrupi järelevalvaja teeb selle üle järelevalvet kooskõlas III peatükiga.“;

d) lisatakse järgmine lõige:

„5. Liikmesriigid nõuavad, et osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tagaks konsolideerimisgrupile tugeva juhtimiskorra, mis hõlmab selget organisatsioonilist struktuuri, mida iseloomustavad selgelt kindlaks määratud, läbipaistvad ja järjepidevad vastutusalad ning ülesannete lahusus konsolideerimisgrupi sees. Konsolideerimisgrupi juhtimissüsteem püüab vältida huvikonflikte või neid lahendada, kui vältimine ei ole võimalik.

Kindlustuse või edasikindlustuse konsolideerimisgruppi tegelikult juhtivaid isikuid käsitatakse isikutena, kes tegelikult juhivad lõike 1 kolmandas lõigus osutatud emaettevõtjat.

Liikmesriigid nõuavad, et osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja määraks kindlaks isikud, kes vastutavad muude põhifunktsioonide täitmise eest kindlustuse või edasikindlustuse konsolideerimisgrupis, mille suhtes kohaldatakse konsolideerimisgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a, b ja c. Nende isikute tegevuse eest vastutab käesoleva artikli lõike 1 kolmandas lõigus osutatud haldus-, juhtimis- või järelevalveorgan.

Kui isikud, kes tegelikult juhivad kindlustuse või edasikindlustuse konsolideerimisgruppi või vastutavad muude põhifunktsioonide täitmise eest, on samuti isikud, kes tegelikult juhivad üht või mitut kindlustus- või edasikindlustusandjat või muud sidusettevõtjat või kes vastutavad muude põhifunktsioonide täitmise eest mõnes sellises ettevõtjas, tagab osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, et konsolideerimisgrupi tasandi ülesanded ja kohustused on selgelt eraldatud iga üksiku ettevõtja tasandil kohaldatavatest ülesannetest ja kohustustest.“

89) III jaotisse lisatakse järgmine peatükk:

„***IIa PEATÜKK***

Makrotasandi usaldatavusnõuded konsolideerimisgrupi tasandil

Artikkel 246a

Likviidsusriski juhtimine konsolideerimisgrupi tasandil

1. Liikmesriigid nõuavad, et osalust omavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad koostaksid konsolideerimisgrupi tasandil likviidsusriski juhtimise kava, mis hõlmab lühikese perspektiivi ning konsolideerimisgrupi järelevalvaja taotluse korral ka keskpika ja pika perspektiivi likviidsusanalüüsi, ning hoiaksid seda ajakohasena. Artiklit 144a kohaldatakse *mutatis mutandis*.

2. Erandina artiklist 144a tagavad liikmesriigid, et tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandjad, kes kuuluvad konsolideerimisgrupi järelevalve alla kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a ja b, vabastatakse individuaalse tasandi likviidsusriski juhtimise kava koostamisest ja ajakohasena hoidmisest, kui käesoleva artikli lõike 1 kohane likviidsusriski juhtimise kava hõlmab asjaomaste tütarettevõtjate likviidsuse juhtimist ja likviidsusvajadusi.

Liikmesriigid nõuavad, et iga kindlustus- või edasikindlustusandja, kelle suhtes kehtib esimese lõigu kohane vabastus, esitaks oma järelevalveasutusele likviidsusriski juhtimise kava need osad, mis hõlmavad kogu konsolideerimisgrupi olukorda ja kindlustus- või edasikindlustusandja enda olukorda.

3. Olenemata lõikest 2 võivad järelevalveasutused nõuda, et tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja koostaks individuaalsel tasandil likviidsusriski juhtimise kava ja hoiaks seda ajakohasena, kui järelevalveasutus tuvastab likviidsusega seotud konkreetse nõrga koha või kui konsolideerimisgrupi tasandi likviidsuse juhtimise kava ei sisalda asjakohast teavet, mida tütarettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus nõuab võrreldavatelt ettevõtjatelt nende likviidsuspositsiooni jälgimiseks.

4. Selleks et tagada käesoleva artikli järjepidev kohaldamine, koostab EIOPA regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse veelgi konsolideerimisgrupi tasandi likviidsusriski juhtimise kava sisu ja ajakohastamise sagedust. EIOPA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt 29. jaanuariks 2026.

Komisjonile antakse õigus käesolevat direktiivi täiendada, võttes vastu käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 artiklitega 10–14.

Artikkel 246b

Muud makrotasandi usaldatavusnõuded

Artikleid 144b ja 144c kohaldatakse *mutatis mutandis* osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja tasandil.“

90) Artikli 252 esimeses lõigus asendatakse sõnad „direktiivis 2006/48/EÜ määratletud krediidiasutuse, direktiivis 2004/39/EÜ määratletud investeerimisühinguga“ sõnadega „määruses (EL) nr 575/2013 määratletud krediidiasutuse või direktiivis 2014/65/EL määratletud investeerimisühingu“.

91) Artiklisse 254 lisatakse järgmine lõige:

„3. Osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja ja segafinantsvaldusettevõtja esitavad konsolideerimisgrupi järelevalvajale käesolevas artiklis osutatud teabe kord aastas 22 nädala jooksul pärast ettevõtja majandusaasta lõppu, ja kui käesolevas artiklis osutatud teavet nõutakse kord kvartalis, siis 11 nädala jooksul pärast iga kvartali lõppu.“

92) Artiklit 256 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Liikmesriigid nõuavad, et osalust omavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad avalikustavad igal aastal solventsuse ja finantsseisundi aruande konsolideerimisgrupi tasandil. Aruanne sisaldab teistele turuspetsialistidele suunatud teavet konsolideerimisgrupi kohta, nagu on osutatud artikli 51 lõikes 1b. Artikleid 51, 53, 54 ja 55 kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Liikmesriigid tagavad, et osalust omavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja avalikustavad käesolevas artiklis osutatud teabe 24 nädala jooksul pärast ettevõtja majandusaasta lõppu.“;

b) lõike 2 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) iga konsolideerimisgruppi kuuluvat tütarettevõtjat käsitlev teave, mis peab olema individuaalsel tasandil eristatav, sealhulgas solventsuse ja finantsseisundi aruande mõlemad osad, ning mis tuleb vastavalt artiklitele 51, 53, 54 ja 55 avalikustada.“;

c) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Komisjon täiendab käesolevat direktiivi, võttes kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse veelgi teavet, mis tuleb käesoleva artikli lõikes 2 osutatud ühtses solventsuse ja finantsseisundi aruandes ning käesoleva artikli lõikes 1 osutatud konsolideerimisgrupi tasandi solventsuse ja finantsseisundi aruandes avalikustada.“

93) Lisatakse järgmised artiklid:

„*Artikkel 256b*

Konsolideerimisgrupi regulaarne järelevalveline aruanne

1. Liikmesriigid nõuavad, et osalust omavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kindlustusvaldusettevõtjad ja segafinantsvaldusettevõtjad esitaksid konsolideerimisgrupi järelevalvajale kord aastas konsolideerimisgrupi tasandil regulaarse järelevalvelise aruande. Artikli 35 lõike 5a esimest lõiku ja teise lõigu punkti a kohaldatakse *mutatis mutandis*.

Liikmesriigid tagavad, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad esitavad käesolevas artiklis osutatud teabe kord aastas või harvemini 24 nädala jooksul pärast ettevõtja majandusaasta lõppu.

2. Osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja võib konsolideerimisgrupi järelevalvaja nõusolekul esitada ühtse regulaarse järelevalvelise aruande, mis sisaldab järgmist teavet:

a) konsolideerimisgrupi tasandi teave, mille kohta tuleb aru anda kooskõlas lõikega 1;

b) iga konsolideerimisgruppi kuuluvat tütarettevõtjat käsitlev teave, mis peab olema individuaalsel tasandil eristatav, esitatakse kooskõlas artikli 35 lõikega 5a ning selle tulemusel ei esitata vähem teavet, kui esitavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes esitavad artikli 35 lõike 5a kohaselt regulaarse järelevalvelise aruande.

Enne esimese lõigu kohase nõusoleku andmist konsulteerib konsolideerimisgrupi järelevalvaja järelevalvekolleegiumi liikmetega ning võtab igakülgselt arvesse nende seisukohti ja reservatsioone. Kui asjaomased riiklikud järelevalveasutused nõusolekut ei anna, tuleb seda igati põhjendada. Kui järelevalvekolleegium kiidab käesoleva lõike kohase ühtse regulaarse järelevalvelise aruande heaks, esitab iga kindlustus- ja edasikindlustusandja ühtse

regulaarse järelevalvelise aruande oma järelevalveasutusele. Igal järelevalveasutusel on õigus teha järelevalvet ühtse regulaarse järelevalvelise aruande selle osa üle, mis käsitleb asjaomast tütarettevõtjat.

3. Kui esitatud ühtne regulaarne järelevalveline aruanne riiklikke järelevalveasutusi ei rahulda, võib lõike 2 kohase heakskiidu kehtetuks tunnistada.

4. Kui lõikes 2 osutatud aruanne ei sisalda teavet, mida konsolideerimisgruppi kuuluvale tütarettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus nõuab võrreldavatelt ettevõtjatelt, ja kui väljajätmine on oluline, on asjaomasel järelevalveasutusel õigus nõuda asjaomaselt tütarettevõtjalt vajaliku lisateabe esitamist.

5. Kui konsolideerimisgruppi kuuluvale tütarettevõtjale tegevusloa andnud järelevalveasutus tuvastab artikli 35 lõike 5a mittetäitmise või nõuab ühtse regulaarse järelevalvelise aruande muutmist või selgitamist, teavitab ta sellest ka järelevalvekolleegiumi, ning konsolideerimisgrupi järelevalvaja esitab sama nõude osalust omavale kindlustus- või edasikindlustusandjale, kindlustusvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale.

6. Komisjon täiendab käesolevat direktiivi, võttes kooskõlas artikliga 301a vastu delegeeritud õigusaktid, milles täpsustatakse veelgi käesolevas artiklis osutatud teavet, mis tuleb esitada.

Artikkel 256c

Solventsuse ja finantsseisundi aruanne: auditeerimisnõue

1. Liikmesriigid tagavad, et konsolideerimisgruppi kuuluva osalust omava kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja suhtes kohaldatakse nõuet auditeerida konsolideerimisgrupi bilanssi, mis avalikustatakse artikli 256 lõikes 1 osutatud konsolideerimisgrupi tasandi solventsuse ja finantsseisundi aruande osana või artikli 256 lõikes 2 osutatud ühtse solventsuse ja finantsseisundi aruande osana.

2. Osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja esitab konsolideerimisgrupi järelevalvajale koos artikli 256 lõikes 1 osutatud konsolideerimisgrupi tasandi solventsuse ja finantsseisundi aruandega või artikli 256 lõikes 2 osutatud ühtse solventsuse ja finantsseisundi aruandega audiitorühingu koostatud eraldi aruande, milles on märgitud nii kinnituse liik kui ka auditi tulemused.

3. Artikli 256 lõikes 2 osutatud ühtse solventsuse ja finantsseisundi aruande olemasolu korral täidetakse sidusettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes kehtestatud auditeerimisnõudeid ning osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja esitab artikli 51a lõikes 6 osutatud aruande kõnealuse ettevõtja järelevalveasutusele.

4. Artiklit 51a kohaldatakse *mutatis mutandis*.“

94) Artikkel 257 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 257*

Sobivust ja nõuetele vastavust käsitlevad nõuded isikute puhul, kes tegelikult juhivad kindlustusvaldusettevõtjat või segafinantsvaldusettevõtjat või kes täidavad muid põhifunktsioone

Liikmesriigid nõuavad, et kindlustusvaldusettevõtjat või segafinantsvaldusettevõtjat tegelikult juhtivad isikud ja asjakohasel juhul isikud, kes vastutavad muude põhifunktsioonide täitmise eest, oleksid oma ülesannete täitmiseks sobivad ja vastaksid nõuetele.

Artiklit 42 kohaldatakse *mutatis mutandis*.“

95) Artiklit 258 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Järelevalveasutustele antakse kõik järelevalvevolitused võtta kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes meetmeid, mida on vaja, et konsolideerimisgrupid, mille suhtes kohaldatakse konsolideerimisgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktidega a, b ja c, täidaksid kõiki käesolevas jaotises sätestatud nõudeid. Need volitused hõlmavad artiklis 34 osutatud üldisi järelevalvevolitusi.

Ilma et see piiraks nende karistusõiguse sätete kohaldamist, kehtestavad liikmesriigid sanktsioonid või võtavad meetmeid selliste kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes, kes rikuvad käesoleva jaotise ülevõtmiseks kehtestatud õigus- ja haldusnorme, või neid äriühinguid tegelikult juhtiva isiku suhtes. Järelevalveasutused teevad tihedat koostööd, et tagada selliste sanktsioonide või meetmete mõjusus, eelkõige juhul, kui kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja juhatuse asukoht või peamine tegevuskoht ei asu tema peakontoriga samas liikmesriigis.“;

b) lisatakse järgmised lõiked:

„2a. Kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja on teinud kindlaks, et artikli 213b lõikes 1 sätestatud tingimused ei ole täidetud või ei ole enam täidetud, rakendatakse kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja suhtes asjakohaseid järelevalvemeetmeid, et tagada või asjakohasel juhul taastada konsolideerimisgrupi järelevalve järjepidevus ja terviklikkus ning tagada käesolevas jaotises sätestatud nõuete täitmine. Segafinantsvaldusettevõtja puhul võetakse järelevalvemeetmete rakendamisel eelkõige arvesse mõju finantskonglomeraadile tervikuna ja sellesse kuuluvatele reguleeritud sidusettevõtjatele.

2b. Käesoleva artikli lõigete 1 ja 2a kohaldamisel tagavad liikmesriigid, et kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes rakendatavad järelevalvemeetmed hõlmavad vähemalt järgmist:

a) kindlustusvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale kuuluvate tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja aktsiate või osadega seotud hääleõiguse kasutamine peatatakse;

b) tehakse ettekirjutusi või määratakse sanktsioonid või trahvid kindlustusvaldusettevõtjale, segafinantsvaldusettevõtjale või nende äriühingute haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikmetele;

c) kindlustusvaldusettevõtjale või segafinantsvaldusettevõtjale antakse korraldus või juhised tütarettevõtjast kindlustus- ja edasikindlustusandjates olevate osaluste üleandmiseks aktsionäridele või osanikele;

d) teine kindlustusvaldusettevõtja, segafinantsvaldusettevõtja või kindlustus- või edasikindlustusandja määratakse konsolideerimisgrupis ajutiselt vastutavaks käesolevas jaotises sätestatud nõuete täitmise tagamise eest;

e) piiratakse aktsionäridele või osanikele dividendide jaotamist või neile tehtavaid intressimakseid või see keelatakse;

f) nõutakse, et kindlustusvaldusettevõtjad või segafinantsvaldusettevõtjad loovutaksid osalused kindlustus- või edasikindlustusandjates või muudes artikli 228 lõikes 1 osutatud sidusettevõtjates või vähendaksid neid osalusi;

g) nõutakse, et kindlustusvaldusettevõtjad või segafinantsvaldusettevõtjad esitaksid kava nõuete taastäitmise viivitamatuks saavutamiseks.

Konsolideerimisgrupi järelevalvaja konsulteerib enne esimeses lõigus osutatud meetmete võtmist teiste asjaomaste järelevalveasutustega ning EIOPAga, kui need meetmed mõjutavad ettevõtjaid, kellel on peakontor rohkem kui ühes liikmesriigis.“

96) Artiklit 262 muudetakse järgmiselt:

a) lõike 1 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„1. Artiklis 260 osutatud järelevalvekorraga samaväärse korra puudumisel või juhul, kui liikmesriik kooskõlas artikli 260 lõikega 7 ei kohalda ajutise samaväärsuse korral artiklit 261, kohaldab asjaomane liikmesriik kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, kes kuuluvad artiklis 212 määratletud konsolideerimisgruppi, mille suhtes kohaldatakse konsolideerimisgrupi järelevalvet vastavalt artikli 213 lõike 2 punktile c

a) artikleid 218–235 ja artikleid 244–258 *mutatis mutandis* või

b) üht lõikes 3 sätestatud meetodit.“;

b) lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Liikmesriigid lubavad oma järelevalveasutustel kohaldada muid meetodeid, mis tagavad asjakohase järelevalve kindlustus- ja edasikindlustusandjate üle, kes kuuluvad artikli 212 tähenduses konsolideerimisgruppi, mille suhtes kohaldatakse konsolideerimisgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktiga c. Need meetodid peab pärast teiste asjaomaste järelevalveasutustega konsulteerimist heaks kiitma konsolideerimisgrupi järelevalvaja, kes määratakse kindlaks kooskõlas artikliga 247.

Esimeses lõigus osutatud meetodid peavad võimaldama saavutada konsolideerimisgrupi järelevalve eesmärke, mis on sätestatud käesolevas jaotises. Need eesmärgid hõlmavad järgmist:

a) säilitada kindlustus- ja edasikindlustusandjate kapitalipaigutus ja omavahendite koosseis ning takistada olulise konsolideerimisgrupisisese kapitali loomist, kui sellist konsolideerimisgrupisisest kapitali loomist rahastatakse sellistest võlakirjadest või muudest finantsinstrumentidest saadud tulust, mis emaettevõtja puhul ei kvalifitseeru omavahenditeks;

b) hinnata ja jälgida riske, mis tulenevad nii liidus kui ka väljaspool liitu asuvatest ettevõtjatest, ning piirata ohtu, et nendelt ettevõtjatelt ja muudelt reguleerimata ettevõtjatelt levivad riskid konsolideerimisgruppi kuuluvatele kindlustus- ja edasikindlustusandjatele ning alakonsolideerimisgrupile, mille kõrgeima tasandi emaettevõtja on kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja, kelle peakontor asub liidus, nagu on osutatud artiklis 215, kui selline alakonsolideerimisgrupp on olemas.

Esimeses lõigus osutatud meetodid peavad olema igakülgselt põhjendatud, dokumenteeritud ning nendest tuleb teavitada teisi asjaomaseid järelevalveasutusi, EIOPAt ja komisjoni.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„3. Käesoleva artikli lõike 2 kohaldamisel võivad asjaomased järelevalveasutused eelkõige kohaldada selliste kindlustus- ja edasikindlustusandjate, kindlustusvaldusettevõtjate ja segafinantsvaldusettevõtjate suhtes, kes kuuluvad konsolideerimisgruppi, mille suhtes kohaldatakse konsolideerimisgrupi järelevalvet kooskõlas artikli 213 lõike 2 punktiga c, üht või mitut järgmist meetodit:

a) määratakse üks kindlustus- või edasikindlustusandja, kes vastutab käesolevas jaotises sätestatud nõuete täitmise eest, kui konsolideerimisgruppi kuuluvatel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel ei ole liidus ühist emaettevõtjat;

b) nõutakse, et asutataks liidus peakontorit omav kindlustusvaldusettevõtja või liidus peakontorit omav segafinantsvaldusettevõtja, kui konsolideerimisgruppi kuuluvatel kindlustus- ja edasikindlustusandjatel ei ole liidus ühist emaettevõtjat, ning käesolevat jaotist kohaldatakse nende kindlustus- ja edasikindlustusandjate suhtes, kes kuuluvad konsolideerimisgruppi, mida kõnealune kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja juhib;

c) kui mitu konsolideerimisgruppi kuuluvat kindlustus- ja edasikindlustusandjat moodustavad alakonsolideerimisgrupi, mille emaettevõtja peakontor asub liidus, siis lisaks käesoleva jaotise kohaldamisele võetakse nimetatud alakonsolideerimisgrupi suhtes täiendavaid meetmeid või kehtestatakse täiendavaid nõudeid, sealhulgas käesoleva lõigu punktides d, e ja f osutatud nõuded ning tõhustatud järelevalve riskikontsentratsiooni üle artikli 244 tähenduses ja konsolideerimisgrupisiseste tehingute üle artikli 245 tähenduses, et saavutada käesoleva artikli lõike 2 teise lõigu punktis b osutatud eesmärk;

d) nõutakse, et liidus asuva kõrgeima tasandi emaettevõtja haldus-, juhtimis- või järelevalveorgani liikmed oleksid väljaspool liitu asuvast kõrgeima tasandi emaettevõtjast sõltumatud;

e) keelatakse tehingud, sealhulgas dividendimaksed ja allutatud võla kupongimaksed, neid piiratakse, jälgitakse või nõutakse neist eelnevat teatamist, kui sellised tehingud ohustavad või võivad ohustada konsolideerimisgruppi kuuluva kindlustus- ja edasikindlustusandja finantsseisundit või solventsuse positsiooni ning kui nendega on seotud ühelt poolt kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja, mille peakontor asub liidus, või segafinantsvaldusettevõtja, mille peakontor asub liidus, ja teiselt poolt konsolideerimisgruppi kuuluv kindlustus- või edasikindlustusandja, mille peakontor asub väljaspool liitu; kui konsolideerimisgrupi järelevalvaja liidus ei ole selle liikmesriigi järelevalveasutus, kus asub sidusettevõtjast kindlustus- või

edasikindlustusandja peakontor, teavitab konsolideerimisgrupi järelevalvaja liidus kõnealuseid järelevalveasutusi oma järeldustest, et võimaldada neil võtta asjakohaseid meetmeid;

f) nõutakse teavet väljaspool liitu asuva peakontoriga emaettevõtjate solventsuse positsiooni ja finantsseisundi, riskiprofiili ja riskitaluvuspiiride kohta, sealhulgas nõutakse asjakohasuse korral kõnealuste kolmandate riikide emaettevõtjate haldus-, juhtimis- või järelevalveorganile või järelevalveasutustele neil teemadel esitatud aruandeid.“

97) Artiklisse 265 lisatakse järgmine lõige:

„1a. Liikmesriigid tagavad eeskätt, et kui ühe või mitme kindlustus- või edasikindlustusandja emaettevõtja on krediidiasutus, investeerimisühing, finantseerimisasutus, eurofondi valitseja, alternatiivse investeerimisfondi valitseja, tööandja kogumispensioni asutus või reguleerimata ettevõtja, kes tegeleb ühe või mitme direktiivi 2013/36/EL I lisas osutatud tegevusega, kui selline tegevus moodustab olulise osa tema üldisest tegevusest, teevad kõnealuste kindlustus- või edasikindlustusandjate järelevalve eest vastutavad järelevalveasutused üldist järelevalvet kõnealuste kindlustus- või edasikindlustusandjate ning emaettevõtja ja tema sidusettevõtjate vaheliste tehingute üle.“

98) Artiklisse 267 lisatakse järgmised lõigud:

„Direktiivi (EL) 2025/1 kohaldamisel kohaldatakse kõnealuse direktiivi artikli 26 lõikes 3 osutatud kriisilahenduse vahendite ja kõnealuse direktiivi III jaotise IV peatüki kohaste kriisilahendusõiguste kasutamise korral käesoleva jaotise I, II ja IV peatüki sätteid edasikindlustusandjate ja nimetatud direktiivi artikli 1 lõike 1 punktides b–e osutatud ettevõtjate suhtes.

Käesoleva direktiivi artikleid 270 ja 272 ei kohaldata, kui kohaldatakse direktiivi (EL) 2025/1 artiklit 63.“

99) Artikli 268 lõike 1 esimest lõiku muudetakse järgmiselt:

a) punkt a asendatakse järgmisega:

„a) „pädevad asutused“ – liikmesriikide haldus- või kohtuorganid, mis on pädevad tervendamismeetmete ja lõpetamismenetluse küsimustes, või direktiivi (EL) 2025/1 artikli 2 punktis 12 määratletud kriisilahendusasutus, mis on pädev nimetatud direktiivi kohaselt võetud tervendamismeetmete küsimustes;“;

b) punkt c asendatakse järgmisega:

„c) „tervendamismeetmed“ – meetmed, mis hõlmavad pädevate asutuste sekkumist kindlustusandja finantsolukorra säilitamiseks või taastamiseks ja mis mõjutavad muude isikute kui kindlustusandja olemasolevaid õigusi, sealhulgas maksete peatamine, täitemeetmete peatamine või nõuete vähendamine, direktiivi (EL) 2025/1 artikli 26 lõikes 3 osutatud kriisilahenduse vahendite kohaldamine ja kõnealuse direktiivi III jaotise IV peatükis osutatud kriisilahendusõiguste kasutamine;“.

100) Artiklit 301a muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) teine lõik asendatakse järgmisega:

„Artiklites 29, 105, 105a, 213a, 233b, 256b ja 304e osutatud õigus võtta vastu delegeeritud õigusakte antakse komisjonile neljaks aastaks alates 28. jaanuarist 2025.“;

ii) lisatakse järgmised lõigud:

„Esimeses ja teises lõigus osutatud volituste delegeerimist pikendatakse automaatselt samaks ajavahemikuks, välja arvatud juhul, kui Euroopa Parlament või nõukogu esitab selle suhtes vastuväite hiljemalt kolm kuud enne iga ajavahemiku lõppemist.

Komisjon esitab delegeeritud volituste kohta aruande hiljemalt kuus kuud enne iga nelja-aastase ajavahemiku lõppemist.“;

b) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Euroopa Parlament ja nõukogu võivad artiklites 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 105, 105a, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 213a, 216, 217, 227, 233b, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260, 304e ja 308b osutatud volituste delegeerimise igal ajal tagasi võtta.

Tagasivõtmise otsusega lõpetatakse otsuses nimetatud volituste delegeerimine. Otsus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas* või otsuses nimetatud hilisemal kuupäeval. See ei mõjuta juba jõustunud delegeeritud õigusaktide kehtivust.“;

c) lõige 5 asendatakse järgmisega:

„5. Artikli 17, 29, 31, 35, 37, 50, 56, 75, 86, 92, 97, 99, 105, 105a, 109a, 111, 114, 127, 130, 135, 143, 172, 210, 211, 213a, 216, 217, 227, 233b, 234, 241, 244, 245, 247, 248, 256, 256b, 258, 260 või 308b alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole kolme kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega kolme kuu võrra.

5a. Artikli 304e alusel vastu võetud delegeeritud õigusakt jõustub üksnes juhul, kui Euroopa Parlament ega nõukogu ei ole ühe kuu jooksul pärast õigusakti teatavakstegemist Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitanud selle suhtes vastuväidet või kui Euroopa Parlament ja nõukogu on enne selle tähtaja möödumist komisjonile teatanud, et nad ei esita vastuväidet. Euroopa Parlamendi või nõukogu algatusel pikendatakse seda tähtaega ühe kuu võrra.“

101) Artikli 304 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Alates 30. jaanuarist 2027 võivad elukindlustusandjad jätkata lõikes 1 osutatud meetodi kohaldamist ainult nende varade ja kohustiste suhtes, mille suhtes järelevalveasutused on enne 30. jaanuari 2027 heaks kiitnud kestusel põhineva aktsiariski alammooduli kohaldamise.“

102) Lisatakse järgmised artiklid:

„*Artikkel 304c*

Kestlikkusriskiga seotud aruanne

1. Pärast konsulteerimist Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukoguga hindab EIOPA kättesaadavate andmete ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/852 (*) artiklis 20 osutatud kestliku rahanduse platvormi ja määruse (EL) nr 575/2013 artikli 501c lõike 1 punktis c sätestatud volituste alusel tehtava töö raames Euroopa Pangandusjärelevalve järelduste põhjal, kas oleks põhjendatud sellise vara või tegevusega seotud riskipositsioonide spetsiaalne usaldatavusnõuetekohane käsitlemine, mis on olulisel määral seotud keskkonna- ja sotsiaalsete eesmärkidega. Eelkõige hindab EIOPA sellise vara ja tegevusega seotud riskipositsioonide spetsiaalse usaldatavusnõuetekohase käsitlemise võimalikku mõju, mis on olulisel määral seotud keskkonna- või sotsiaalsete eesmärkidega või mis on olulisel määral seotud nende eesmärkide kahjustamisega kindlustusvõtjate ja liidu finantsstabiilsuse kaitsmisel, sealhulgas mis puudutab fossiilkütustega seotud vara.

EIOPA esitab oma järelduste kohta komisjonile aruande hiljemalt 1. märtsiks 2025. Kui see on asjakohane, kaalutakse aruandes sellise vara ja tegevusega seotud riskipositsioonide võimalikku riskipõhist usaldatavusnõuetekohast käsitlemist, mis on olulisel määral seotud keskkonna- või sotsiaalsete eesmärkidega või mis on olulisel määral seotud nende eesmärkide kahjustamisega. Aruandele lisatakse hinnang mõju kohta, mida selline võimalik riskipõhine usaldatavusnõuetekohane käsitlemine avaldab kindlustus- ja edasikindlustusandjatele.

2. EIOPA vaatab vähemalt iga viie aasta järel seoses looduskatastroofiriskiga läbi artikli 105 lõike 2 kolmanda lõigu punktis b osutatud solventsuskapitalinõude kahjukindlustuse katastroofiriski alammooduli standardparameetrite ulatuse ja kalibreerimise. Sellise läbivaatamise puhul võtab EIOPA arvesse uusimaid kättesaadavaid asjakohaseid tõendeid kliimateaduse kohta ja riskide asjakohasust seoses riskidega, mille on võtnud kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes kasutavad solventsuskapitalinõude kahjukindlustuse katastroofiriski alammooduli arvutamiseks standardvalemit.

Esimese lõigu kohane esimene läbivaatamine viiakse lõpule hiljemalt 29. jaanuariks 2027.

Kui EIOPA leiab esimese lõigu kohase läbivaatamise käigus, et kahjukindlustuse katastroofiriski alammooduli standardparameetrite ulatuse või kalibreerimise tõttu esineb märkimisväärne lahknevus solventsuskapitalinõude looduskatastroofidega seotud osa ja tegeliku looduskatastroofiriski vahel, millega kindlustus- ja edasikindlustusandjad kokku puutuvad, esitab EIOPA komisjonile arvamuse looduskatastroofiriski kohta.

Komisjonile kolmanda lõigu kohaselt esitatud arvamuses looduskatastroofiriski kohta kaalutakse solventsuskapitalinõude kahjukindlustuse katastroofiriski alammooduli standardparameetrite ulatust või kalibreerimist, et kõrvaldada leitud lahknevus, ning sellele lisatakse hinnang mõju kohta, mida kavandatud muudatused avaldavad kindlustus- ja edasikindlustusandjatele.

3. EIOPA hindab artikli 45 lõikes 1 osutatud hindamise raames, kas ja mil määral hindavad kindlustus- ja edasikindlustusandjad oma olulist kokkupuudet elurikkuse vähenemisega seotud riskidega. Seejärel hindab EIOPA, milliseid meetmeid tuleb võtta tagamaks, et kindlustus- ja edasikindlustusandjad neid riske igakülgselt arvesse võtaksid. EIOPA esitab oma järelduste kohta komisjonile aruande 30. juuniks 2025.

Euroopa Pangandusjärelevalve, EIOPA ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve töötavad määruste (EL) nr 1093/2010, (EL) nr 1094/2010 ja (EL) nr 1095/2010 artiklis 54 osutatud ühiskomitee kaudu välja suunised, millega tagatakse, et keskkonna-, sotsiaalsete ja juhtimisriskide stressitestimisel võetakse arvesse järjepidevust, pikaajalisi kaalutlusi ja hindamismeetodite ühiseid standardeid. Ühiskomitee avaldab kõnealused suunised 10. jaanuariks 2026. Euroopa Pangandusjärelevalve, EIOPA ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve analüüsivad selle ühiskomitee kaudu, kuidas saaks integreerida stressitestimisse sotsiaalseid ja juhtimisega seotud riske.

Artikkel 304d

Elu- ja kahjukindlustustegevuse ning kapitalipuhvrite lahususe läbivaatamine

1. EIOPA hindab, kas artikli 73 lõikes 1 osutatud elu- ja kahjukindlustustegevuse lahususe nõue on endiselt põhjendatud. Eelkõige hindab EIOPA liitkeelu säilitamise mõju ja selle kaotamise võimalikku mõju vähemalt kindlustusvõtjate kaitsele, elu- ja kahjukindlustustegevuse võimalikule ristsubsideerimisele, turu tõhususele ja konkurentsivõimele. Hindamisel võtab EIOPA arvesse segakindlustusandjatega seotud järelevalvekogemusi. EIOPA esitab oma järelduste kohta komisjonile aruande hiljemalt 31. jaanuariks 2028.

2. EIOPA jälgib kuni 31. jaanuarini 2032 sidusettevõtjast krediidiasutuste direktiivi 2013/36/EL artikli 128 punktis 6 määratletud kombineeritud puhvri nõude panust käesoleva direktiivi artikli 228 lõike 3 punkti a alapunktis ii osutatud konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõudesse. Selleks teeb EIOPA koostööd Euroopa Pangandusjärelevalvega ja annab komisjonile aru kõigist järeldustest.

Artikkel 304e

Tähtaegade pikendamine erandlikel asjaoludel

1. Erakorralise tervisealase hädaolukorra, looduskatastroofi või muu ekstreemse sündmuse korral hindab EIOPA omal algatusel või ühe või mitme järelevalveasutuse või komisjoni taotlusel, kas selline erakorraline tervisealane hädaolukord, looduskatastroof või muu ekstreemne sündmus võib oluliselt mõjutada kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegevussuutlikkust, takistades neil esitada teavet artikli 35b lõigetes 1, 2 ja 3, artikli 51 lõikes 7, artikli 254 lõikes 3, artikli 256 lõikes 1 ja artikli 256b lõikes 1 sätestatud tähtaegade jooksul. Selle hindamise käigus teeb EIOPA tihedat koostööd asjaomaste järelevalveasutustega, et teha kindlaks ekstreemse sündmuse mõju suutlikkusele esitada teavet kõnealustes sätetes ette nähtud tähtaegade jooksul.

EIOPA esitab oma hinnangu komisjonile põhjendamatu viivituseta ja hiljemalt ühe nädala jooksul pärast esimeses lõigus osutatud taotluse saamist.

Kui EIOPA leiab, et erakorraline tervisealane hädaolukord, looduskatastroof või muu ekstreemne sündmus mõjutab oluliselt kindlustus- ja edasikindlustusandjate tegevussuutlikkust, takistades neil artikli 35b lõigetes 1, 2 ja 3, artikli 51 lõikes 7, artikli 254 lõikes 3, artikli 256 lõikes 1 ja artikli 256b lõikes 1 sätestatud tähtaegadest kinnipidamist, siis EIOPA ja asjaomased järelevalveasutused avaldavad selle teabe oma vastavatel veebisaitidel.

Komisjon võib neid tähtaegu pikendada käesoleva artikli kohaselt vastuvõetud delegeeritud õigusaktiga.

2. Selleks et tagada lõike 1 kohaldamisel võrdsed tingimused, võib komisjon käesolevat direktiivi täiendada, võttes kooskõlas artikliga 301a individuaalsete ekstreemsete sündmuste kohta vastu delegeeritud õigusakte, milles:

a) määratakse kindlaks tähtaegade pikendamise kohaldamisala, võttes arvesse sündmusest mõjutatud kindlustus- ja edasikindlustusandjaid;

b) sätestatakse aruandluse erandlikud pikendatud tähtajad, mis võivad olla kuni kümme nädalat pikemad kui artikli 35b lõigetes 1, 2 ja 3, artikli 51 lõikes 7, artikli 254 lõikes 3, artikli 256 lõikes 1 ja artikli 256b lõikes 1 sätestatud tähtajad, ning

c) täpsustatakse, milline artikli 35b lõigetes 1, 2 ja 3, artikli 51 lõikes 7, artikli 254 lõikes 3, artikli 256 lõikes 1 ja artikli 256b lõikes 1 osutatud teave esitatakse kõnealuste pikendatud tähtaegade jooksul.

Kui EIOPA ei ole esitanud hinnangut kooskõlas lõikega 1, küsib komisjon enne käesoleva artikli kohase delegeeritud õigusakti vastuvõtmist asjakohasel juhul EIOPA arvamust.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuni 2020. aasta määrus (EL) 2020/852, millega kehtestatakse kestlike investeeringute hõlbustamise raamistik ja muudetakse määrust (EL) 2019/2088 (ELT L 198, 22.6.2020, lk 13).“

103) Artikli 305 lõiked 2 ja 3 jäetakse välja.

104) Artikkel 308a jäetakse välja.

105) Artiklit 308b muudetakse järgmiselt:

a) lõiked 5–8 jäetakse välja;

b) lõige 12 asendatakse järgmisega:

„12. Olenemata artiklist 100, artikli 101 lõikest 3 ja artiklist 104 tagavad liikmesriigid, et standardvalemi kohaselt turu kontsentratsiooniriski ja hinnavaheriski alammoodulite arvutamisel kasutatavad standardparameetrid on seoses liikmesriikide keskvalitsuste või keskpankade vastu olevate nõuetega, mis tekkisid enne 1. jaanuari 2023 ning on nomineeritud ja väljastatud liikmesriigi omavääringus, samad, mida kohaldataks selliste nõuete suhtes, mis on nomineeritud ja väljastatud nende omavääringus.“;

c) lõike 17 esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Olenemata artikli 218 lõigetest 2 ja 3 kohaldatakse käesoleva artikli lõigetes 9–12 ja 15 ning artiklites 308c, 308d ja 308e osutatud üleminekusätteid *mutatis mutandis* konsolideerimisgrupi tasandil.

Kui kindlustuse või edasikindlustuse konsolideerimisgrupp või mõni tema tütarettevõtjast kindlustus- või edasikindlustusandja kohaldab artiklis 308c osutatud riskivaba intressimääraga seotud üleminekumeedet või artiklis 308d osutatud tehniliste eraldistega seotud üleminekumeedet, avalikustab osalust omav kindlustus- või edasikindlustusandja, kindlustusvaldusettevõtja või segafinantsvaldusettevõtja artiklis 256 osutatud konsolideerimisgrupi solventsuse ja finantsseisundi aruande osana ning lisaks artikli 308c lõike 4 punktis c ja artikli 308d lõike 5 punktis c osutatud avalikustatavale teabele kvantifitseeritud mõju, mida tema finantsseisundile avaldab eeldus, et nende üleminekumeetmete kohaldamisest tulenevaid omavahendeid ei saa tegelikult kasutada selle osalust omava ettevõtja solventsuskapitalinõude täitmiseks, mille kohta konsolideerimisgrupi solventsus arvutatakse.

Kui kindlustuse või edasikindlustuse konsolideerimisgrupp tugineb olulisel määral artiklites 308c ja 308d osutatud üleminekumeetmete kasutamisele viisil, mis moonutab konsolideerimisgrupi tegelikku solventsuse positsiooni, isegi kui konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõuet täidetaks ilma kõnealuseid üleminekumeetmeid kasutamata, on konsolideerimisgrupi järelevalvajal õigus võtta asjakohaseid meetmeid, sealhulgas vähendada selliste omavahendite summat, mis tulenevad kõnealuste üleminekumeetmete kasutamisest ja mida võib kasutada konsolideerimisgrupi solventsuskapitalinõude täitmiseks.“

106) Artiklit 308c muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine lõige:

„1a. Pärast 30. jaanuari 2027 kiidavad järelevalveasutused asjakohase riskivaba intressikõvera üleminekulise kohandamise heaks ainult järgmistel juhtudel:

a) 18 kuu jooksul enne heakskiitmist kohaldati käesoleva direktiivi norme esimest korda kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes, kes taotles heakskiitu pärast seda, kui ta oli artikli 4 kohaselt käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja arvatud;

b) heakskiitmisele eelneva kuue kuu jooksul on heakskiitu taotlev kindlustus- või edasikindlustusandja saanud loa võtta vastu kindlustus- või edasikindlustuslepingute portfell, kui üleandev kindlustus- või edasikindlustusandja kohaldas asjaomase lepinguportfelli suhtes enne üleandmist asjakohase riskivaba intressikõvera üleminekulist kohandamist.“;

b) lõike 4 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) avaldavad oma solventsuse ja finantsseisundi aruande selles osas, mis koosneb artikli 51 lõikes 1b osutatud turuspetsialistidele suunatud teabest, kõik järgmised andmed:

i) asjaolu, et nad kohaldavad riskivaba intressikõvera suhtes üleminekulist kohandamist;

ii) kvantifitseeritud mõju, mida kõnealuse üleminekumeetme kohaldamata jätmine avaldab nende finantsseisundile;

iii) kui kindlustus- või edasikindlustusandja täidaks solventsuskapitalinõuet ilma kõnealust üleminekumeedet kohaldamata, siis selle kohaldamise põhjused;

iv) hinnang kindlustus- või edasikindlustusandja kõnealusest üleminekumeetmest sõltuvuse kohta ja asjakohasuse korral kindlustus- või edasikindlustusandja poolt sõltuvuse vähendamiseks või kõrvaldamiseks võetud või kavandatud meetmete kirjeldus.“

107) Artiklit 308d muudetakse järgmiselt:

a) lisatakse järgmine lõige:

„1a. Pärast 30. jaanuari 2027 kiidavad järelevalveasutused heaks tehniliste eraldiste üleminekulise mahaarvamise üksnes järgmistel juhtudel:

a) 18 kuu jooksul enne heakskiitmist kohaldati käesoleva direktiivi norme esimest korda kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes, kes taotles heakskiitu pärast seda, kui ta oli artikli 4 kohaselt käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja arvatud;

b) heakskiitmisele eelneva kuue kuu jooksul võttis heakskiitu taotlev kindlustus- või edasikindlustusandja vastu kindlustus- või edasikindlustuslepingute portfelli, kui üleandev kindlustus- või edasikindlustusandja kohaldas asjaomase lepinguportfelli suhtes enne üleandmist asjakohase riskivaba intressikõvera üleminekulist kohandamist.“;

b) lõike 5 punkt c asendatakse järgmisega:

„c) avaldavad oma solventsuse ja finantsseisundi aruande selles osas, mis koosneb artikli 51 lõikes 1b osutatud turuspetsialistidele suunatud teabest, kõik järgmised andmed:

i) asjaolu, et nad kohaldavad üleminekulist mahaarvamist tehniliste eraldiste suhtes;

ii) kvantifitseeritud mõju, mida kõnealuse üleminekulise mahaarvamise kohaldamata jätmine avaldab nende finantsseisundile;

iii) kui kindlustus- või edasikindlustusandja täidaks solventsuskapitalinõuet ilma kõnealust üleminekulist mahaarvamist kohaldamata, siis selle kohaldamise põhjused;

iv) hinnang kindlustus- või edasikindlustusandja kõnealusest üleminekulisest mahaarvamisest sõltuvuse kohta ja asjakohasuse korral kindlustus- või edasikindlustusandja poolt sõltuvuse vähendamiseks või kõrvaldamiseks võetud või kavandatud meetmete kirjeldus.“

108) Artikli 308e esimene lõik asendatakse järgmisega:

„Kindlustus- ja edasikindlustusandjad, kes kohaldavad artikli 77a lõikes 2, artikli 111 lõike 1 teises lõigus, artiklis 308c või artiklis 308d osutatud üleminekumeetmeid, teavitavad järelevalveasutust kohe, kui nad on kindlaks teinud, et ilma kõnealuste üleminekumeetmete kohaldamiseta nad solventsuskapitalinõuet ei täidaks. Järelevalveasutus nõuab, et asjaomane kindlustus- või edasikindlustusandja võtaks vajalikud meetmed, mille abil tagada üleminekuperioodi lõpuks solventsuskapitalinõude täitmine.“

109) Lisatakse järgmine artikkel:

„*Artikkel 308f*

Kindlustus- ja edasikindlustusandjad avalikustavad oma artikli 51 lõikes 1 osutatud solventsuse ja finantsseisundi aruande turuspetsialistidele mõeldud osas kombineeritud mõju, mida avaldab nende finantsseisundile artikli 77a lõikes 2, artiklites 308c ja 308d ning asjakohasel juhul artikli 111 lõike 1 teises lõigus sätestatud järkjärgulise muudatuste tegemise võimaluse ja üleminekumeetmete kohaldamata jätmine.“

110) Artikli 309 lõike 1 neljas lõik jäetakse välja.

111) Artikli 311 teine lõik jäetakse välja.

112) III lisa muudetakse vastavalt käesoleva direktiivi lisale.

Artikkel 2

Direktiivi 2013/34/EL muutmine

Direktiivi 2013/34/EL artikli 19a lõige 6 asendatakse järgmisega:

„6. Erandina käesoleva artikli lõigetest 2–4 ja ilma et see piiraks käesoleva artikli lõigete 9 ja 10 kohaldamist, võivad käesoleva artikli lõikes 1 osutatud väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad, määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 145 määratletud väikesed ja mittekeerukad finantsinstitutsioonid, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/138/EÜ (*) artikli 13 punktis 2 määratletud kaptiivkindlustusandjad, kõnealuse direktiivi artikli 13 punktis 5 määratletud kaptiivedasikindlustusandjad ning kõnealuse direktiivi artikli 13 punktis 10a määratletud väikesed ja mittekeerukad ettevõtjad oma kestlikkusaruandes piirduda järgmise teabega:

a) ettevõtja ärimudeli ja strateegia lühikirjeldus;

b) ettevõtja kestlikkusaspekte käsitleva strateegia kirjeldus;

c) ettevõtja peamine tegelik või võimalik kahjulik mõju kestlikkusaspektidele ning kõik meetmed, mis on võetud sellise tegeliku või võimaliku kahjuliku mõju kindlakstegemiseks, seiramiseks, ärahoidmiseks, leevendamiseks või parandamiseks;

d) ettevõtja kestlikkusaspektidega seotud peamised riskid ja viis, kuidas ettevõtja neid riske juhib;

e) punktides a–d osutatud avalikustamiseks vajalikud põhinäitajad.

Käesoleva lõike esimeses lõigus osutatud erandit kasutavad väikesed ja keskmise suurusega ettevõtjad, väikesed ja mittekeerukad finantsinstitutsioonid, kaptiivkindlustusandjad ja kaptiivedasikindlustusandjad ning väikesed ja mittekeerukad ettevõtjad esitavad aruande kooskõlas artiklis 29c osutatud väikeste ja keskmise suurusega ettevõtjate kestlikkusaruandluse standarditega.

(*) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).“

Artikkel 3

Direktiivi 2002/87/EÜ muutmine

Direktiivi 2002/87/EÜ artiklisse 31 lisatakse järgmine lõige:

„3. Komisjon hindab 31. detsembriks 2027 Euroopa Parlamendile ja nõukogule esitatavas aruandes käesoleva direktiivi ja direktiivi 2009/138/EÜ toimimist allpool loetletud aspektides, võttes eelkõige arvesse valdkonnaülese osaluse omamise usaldatavusnõuetekohast käsitlust valdkondade eeskirjade alusel seoses võrdsete võimalustega:

a) kas asjaolu, et on finantsteenuseid osutavaid ettevõtjaid, kelle suhtes kohaldatakse finantsjärelevalvet valdkondade eeskirjade alusel, kuid keda ei ole loetletud üheski käesolevas direktiivis kindlaks määratud finantssektoris, loob finantskonglomeraatidele ebavõrdsed tingimused;

b) kas kõik finantskonglomeraadid rakendavad järjepidevalt kapitali adekvaatsuse nõudeid reguleerivaid norme, sealhulgas komisjoni delegeeritud määruses (EL) nr 342/2014 (*) sätestatud norme, ning kas nende normidega kehtestatakse finantskonglomeraatidele võrreldavad üldised kvantitatiivsed nõuded, olenemata sellest, kas finantskonglomeraadi peamine finantssektor on pangandus-, kindlustus- või investeerimisteenuste sektor;

c) kas järelevalvemenetlused ning volituste, sealhulgas täitmise tagamise volituste jaotus koordinaatorite ja valdkondlike järelevalveasutuste vahel, eelkõige seoses kapitali adekvaatsuse nõuetega, on piisavalt selged ja ühtlustatud, et tagada kapitali adekvaatsuse nõuete tõhus ja järjepidev täitmise tagamine kogu liidus, olenemata peamisest finantssektorist, kus finantskonglomeraat tegutseb;

d) kas asjaolu, et ettevõtjat, kes lõpuks vastutab käesoleva direktiivi järgimise eest, ei ole kindlaks tehtud, tekitab probleeme seoses võrdsete tingimuste tagamisega.

(*) Komisjoni 21. jaanuari 2014. aasta delegeeritud määrus (EL) nr 342/2014, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/87/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 575/2013 seoses regulatiivsete tehniliste standarditega, mis käsitlevad finantskonglomeraatide kapitali adekvaatsuse nõuete arvutamise meetodite kohaldamist (ELT L 100, 3.4.2014, lk 1).“

Artikkel 4

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi järgimiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt 29. jaanuariks 2027. Liikmesriigid edastavad kõnealuste normide teksti viivitamata komisjonile.

Liikmesriigid kohaldavad kõnealuseid norme alates 30. jaanuarist 2027.

Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nende ametlikul avaldamisel nendesse või nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste normide teksti.

Artikkel 5

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 6

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Strasbourg, 27. november 2024

Euroopa Parlamendi nimel	*Nõukogu nimel*
eesistuja	*eesistuja*
R. METSOLA	BÓKA J.

LISA

Direktiivi 2009/138/EÜ III lisa muudetakse järgmiselt.

1) A jaos „Kahjukindlustusandjate vormid“ jäetakse välja punkt 27.

2) B jaos „Elukindlustusandjate vormid“ jäetakse välja punkt 27.

3) C jaos „Edasikindlustusandjate vormid“ jäetakse välja punkt 27.